

„Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodiči“**(Izl 15,6)**

Donosimo izvještaje s ekumenskih slavlja Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana diljem zemlje i svijeta

„Unutarcrkveni dijalog, suradnja i suodgovornost“

Istinski dijalog „uči shvaćanju i prihvaćanju legitimne raznolikosti, svojevrsnog pluralizma koji je prisutan u Crkvi i koji predstavlja bogatstvo i dinamizam njezinog unutarcrkvenog života“, istaknuo veliki kancelar KBF-a kardinal Josip Bozanić na otvorenju 58. teološko-pastoralnoga tjedna u Zagrebu

Poruka štovateljima sv. Vlaha u domovini i inozemstvu

Izdignimo se iznad vlastitih interesa, stavljajući se u službu zajedničkog dobra, pozvao biskup Mate Uzinić

Peru je zemlja „puna svetosti“

Treba napustiti paradigmu koja promatra Amazoniju kao neiscrpni izvor zaliha za druge zemlje i stvoriti institucionalni izraz poštovanja, prepoznavanja i dijaloga s domorodačkim narodima, priznajući njihove kulture, jezike, tradicije, prava i duhovnost, poručio je papa Franjo na susretu s domorodačkim narodima – Na susretu s peruanskim vlastima Sveti Otac oštro je osudio korupciju, ropski rad i nekontrolirano iskorištavanje prirode

Domovinske vijesti

Biskup Petanjak predvodio duhovnu obnovu u Rijeci

Pojašnjenje za medije dr. Ivankovića Radaka o slučaju vezanom uz Zbor prebendara

Otvoren natječaj za Uskrs fest 2018.

Dvadeset obljetnica smrti mons. Uhača

Rukopoložen novi biskup Reformirane kalvinske kršćanske Crkve u Hrvatskoj

Oživljeno drevno čašćenje zagrebačkih zaštitnika Gornjega grada

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

U velikoj dvorani Matice hrvatske predstavljen 40. broj Žumberačkog krijesa

Dubrovnik: Održana konstituirajuća sjednica Biskupijskog pastoralnog vijeća

Misa za domovinu u povodu 25. obljetnice akcije „Maslenica“

Ministranti sa Sućidra darivali najpotrebnije

Svečano obilježen Dan Hrvatske salezijanske provincije

Crkva u Hrvata

Biskup Komarica posjetio novoga episkopa bihačko-petrovačkog

Kardinal Puljić susreo se s hrvatskom Predsjednicom

Proslava sv. Antuna u ratom raseljenoj Staroj Rijeci

„Dubrovnik za Afriku“

Inozemne vijesti

Mons. Gjergji o ubojstvu srpskog političara

Završno priopćenje Koordinacije za Svetu zemlju 2018.

Pismo pape Franje velikom imamu Sveučilišta Al-Azhar

Bolivija: Predsjednik odustao od zakona protiv kojeg je Crkva prosvjedovala

Papin apel za prestanak nasilja u DR Kongu

Domovinske vijesti

Biskup Petanjak predvodio duhovnu obnovu u Rijeci

U sklopu tromjesečne Humanitarne akcije „Podijeli svoj kruh s beskućnikom“, kojoj je cilj prikupiti sredstava za nabavu hrane za korisnike Kuće utočišta

Rijeka, 13.1.2018. (IKA) - U samostanu Majke Dobrog Savjeta u Rijeci održana je 13. siječnja duhovna obnova u sklopu tromjesečne Humanitarne akcije „Podijeli svoj kruh s beskućnikom“, kojoj je cilj prikupiti sredstava za nabavu hrane za korisnike Kuće utočišta, dnevnog centra za beskućnike i ostale osobe na rubu društva. U uvodnom dijelu brojne okupljene pozdravila je s. Veronika Mila Popić, voditeljica Kuće utočišta, i predstavila voditelja duhovne obnove, krčkog biskupa Ivicu Petanjka.

Naziv Humanitarne akcije „Podijeli svoj kruh s beskućnikom“, može se shvatiti kao molba, ili imperativ, zapovijed. Mi nismo danas ovdje kako bismo analizirali zašto je netko beskućnik, već polazimo od činjeničnog stanja: netko je siromah. Isus je rekao: Siromašne ćete uvijek imati uza sebe (Iv, 12, 8)", oni su dio svakoga društva, istaknuo je na početku biskup Petanjak, ustvrdivši kako je ovaj poziv Humanitarne akcije veoma konkretan i kaže da ono što ja imam, nije samo moje, već da se i drugi imaju pravo time okoristiti, budući da je u mom kruhu sudjelovao i netko drugi, drugi imaju pravo na dio moga kruha. To znači odgovornost za društvo kao takvo i za svijet u kojem živimo. Svi beskućnici imaju za nas snažnu teološku poruku jer usmjeravaju naš život prema onome što je esencijalno, bitno, a to je da čovjek može biti čovjek i kada ima ono najmanje, a čovjek je i kada nema to malo. To znači da čovjek ima svoje dostojanstvo i kada nema krov nad glavom, ustvrdio je biskup Petanjak.

Istaknuo je zatim kako je Isus uvijek bio za drugoga i s drugim i upravo to jest smisao kršćanina – biti za i biti sa. Naš smisao je da se prinesemo za druge. Kada čovjek daje, on to mora osjetiti i na svojoj koži, treba ostaviti traga, kao i kod Isusa koji nakon uskrsnuća pokazuje svoje probodene ruke. Svaka ljubav, ako je prava, krvari i ostavlja rane, životom se plaća. To nam ukazuje na egzistencijalni razlog davanja - davanje ostavlja biljeg u našim životima kako bismo barem donekle mogli razumjeti drugoga čovjeka. Isus se stavlja u našu kožu, prosuđuje iz naše kože i gleda nas našim očima i zato kod Isusa nema osude. Ako slijedimo Isusov primjer – biti za drugoga, onda se ne smijemo bojati izložiti za drugoga. Time ćemo nadvladati ravnodušnost. Ovo današnje vrijeme od nas uistinu zahtijeva život po mjeri Isusa Krista, život po mjeri evanđelja i zapamtimo da je uvijek blaženije davati nego primati te dok budemo davali, imat ćemo, jer Bog ne daje tamo gdje ima, već tamo gdje nema, zaključio je biskup Petanjak.

U drugom dijelu duhovne obnove s. Veronika Mila Popić predstavila je djelatnosti Kuće utočišta i njen razvoj od centra za poludnevni boravak do dnevnog centra za sve ljude ugrožene siromaštvom. Uz sestre milosrdnice Provincije Majke Dobroga Savjeta – Rijeka, od 2017. godine program Kuće utočišta provodi Depaul Hrvatska koja je dio karitativne organizacije „Depaul International“. To je skupina karitativnih organizacija koje pomažu beskućnike i marginalizirane diljem svijeta u duhu karizme svetog Vinka Paulskog, koju žive sestre milosrdnice. Od siječnja ove godine, Kuća utočišta radi 12 sati dnevno. Usluge dnevnog centra, Kuće utočišta (obroci, higijena, stručno savjetovanje, razni edukativni sadržaji) dnevno koristi osamdesetak osoba i u tijeku je opremanje novih prostorija. Potrebno je hoditi s

drugim čovjekom, razumjeti drugoga i biti mu blizu. Sve situacije koje svakodnevno osluškujemo, omogućuju nam nove načine djelovanja. Želimo postati mjesto koje će čovjeku koji traži pomoć, omogućiti svaku vrstu pomoći i usmjerenja prema samostalnom životu, poručila je s. Veronika Mila Popić i pozvala okupljene na razgledavanje prostorija Kuće utočišta.

Usljedila je molitva krunice u kapeli Sv. Josipa i potom slavlje euharistije kojom je zaključena duhovna obnova.

Priopćenje Splitsko-makarske nadbiskupije u vezi gradnje, tj rasprave o gradnji buduće crkve u župi Blatine - Škrape

Baš je Nadbiskupija zatražila izmjene Detaljnog urbanističkog plana u smislu smanjivanja gabarita crkve i pastoralnog centra, a u korist povećanja društvenih sadržaja Split, 17.1.2018. (IKA) – Nadbiskupski ordinarijat Split uputio je 17. siječnja priopćenje u vezi gradnje, tj rasprave o gradnji buduće crkve u župi Blatine – Škrape koje donosimo u cijelosti:

Posljednjih dana smo svjedoci rasprave oko buduće gradnje crkve u župi Prečistog Srca Marijina koja obuhvaća splitske gradske kotareve Blatine-Škrape, Split 3 i dijelom Trstenik. U toj raspravi je izneseno puno neprovjerenih informacija, netočnih podataka, iskonstruiranih neistina i krivih argumenata. Mediji su donosili svoje tekstove i reportaže o toj raspravi, pokušavali ispitati javno mnijenje, ali samo rijetki (niti jedan splitski medij!?) su izrazili pravednu želju za onom starom *audiatur et altera pars* (neka se čuje i druga strana), a to je u ovom slučaju Splitsko-makarska nadbiskupija. No, nažalost, i u tom slučaju nisu prenijeli ništa što bi odražavalo stav Nadbiskupije ili poštivanje zakonske procedure. Zato bismo ovim putem željeli sve dobronamjerne i zainteresirane građane upoznati s nekoliko činjenica.

Podsjetili bismo sve one koji su možda (ne)namjerno zaboravili da je do 1991. godine bilo nezamislivo i nedopustivo u planove gradnje staviti gradnju crkve i pastoralnog centra. Opće je poznato i nepotrebno dokazivati da tadašnja komunistička vlast i tadašnja država Jugoslavija nisu poštivale vjerske slobode i prava Crkve, osobito na izgradnju novih objekata, dok je poduži popis oduzetih crkvenih objekata od te vlasti. Redom su crkve bile u privatnim kućama koje je Nadbiskupija krišom kupovala i pretvarala u male kvartovske kapelice. Tek uspostavljanjem slobodne i neovisne Republike Hrvatske, Crkva dobiva pravo predložiti lokacije za gradnju crkava. Zato je jasno zašto u čitavom gradu Splitu do 1991. nije postojala ni u jednom planu ijedna lokacija za crkvu (osim konkatedrale Sv. Petra za koju se više puta osobno založio papa Pavao VI. kod komunističkih vlasti).

U svezi lokacije nove crkve u župi Blatine-Škrape, sva navedena traženja kao što su tržnica, parking, trg i sl. su već implementirana u prijedlog predmetnog Detaljnog urbanističkog plana (DPU-a) koji je izrađen sukladno važećim zakonskim propisima, posebno Zakona o prostornom uređenju. Vodeći računa o ovoj lokaciji i potrebama građana, baš je Nadbiskupija zatražila izmjene DPU-a u smislu smanjivanja gabarita crkve i pastoralnog centra, a u korist povećanja društvenih sadržaja!!!

Poseban kuriozitet vlasničkim odnosima na ovoj lokaciji daje podatak da se obitelj Treursić odrekla prava na povrat

čestice oduzete za vrijeme komunističke vladavine pod uvjetom da se na njoj gradi crkva.

Žalosti što su tzv. primjedbe, prijedlozi, inicijative nekih sudionika javne rasprave iznesene van zakonskog konteksta, nisu utemeljene na činjenicama, protivne su interesima grada i građana te predstavljaju neprimjeren oblik pritiska na sudionike u realizaciji projekta, a za što smo se nadali da su dolaskom demokracije postale stvar prošlosti. K tome, posebno zabrinjava nepoznavanje Zakonskih propisa od strane nekih predstavnika Društva arhitekata Splita (DAS-a) izraženo u sklopu javne rasprave. Još više zabrinjava nepoznavanje zakonskih propisa od strane predstavnika političkih stranaka koji na nacionalnoj i vjerskoj osnovi pokušavaju diskriminirati i dovesti u zabludu većinu naših sugrađana i stanovnika ovoga dijela grada.

Crkva će se u župi Blatine-Škrape početi graditi po ishodu i pravomoćnosti svih zakonom propisanih alegata za gradnju, a sama crkva će imati površinu od 400 m² plus pripadajući trg javne namjene uz smještajni prostor za dva svećenika i dvoranama za vjeronauk i razne susrete. A apsolutna je neistina da će zvonik crkve biti udaljen manje od pet metara od stambenih zgrada.

Premda gradnja crkve ne bi trebala biti tema o ovome što dalje navodimo, na inzistiranje pojedinih sudionika rasprave o socijalnoj (ne)osjetljivosti Crkve lako je provjeriti koliko je dječjih vrtića na području naše Nadbiskupije smješteno u crkvenim objektima (u gradu Splitu su četiri takva vrtića) i kolika je želja roditelja da se njihova djeca primarno upisuju u te vrtiće. Kao najsvježiji primjer navodimo da u gradu Trogiru Nadbiskupija gradi moderni vrtić, zajedno sa crkvom i pastoralnim centrom. A tako želimo i u budućnosti nastaviti! I ne samo u Splitu, nego na području čitave Splitsko-makarske nadbiskupije! Zato, potaknuti nebrojenim upitima roditelja i građana želja nam je u što skorijoj budućnosti otvoriti još jedan vrtić koji bi radio u dvije smjene, osnovati katoličku osnovnu školu sa cjelodnevnim boravkom učenika i sa sportskim sadržajima. Podsjećamo da su na području Nadbiskupije i dvije „crkvene“ srednje škole (Nadbiskupijska klasična gimnazija u Splitu i Franjevačka gimnazija u Sinju).

Na prigovor o pučkoj kuhinji, možda se ne zna pa podsjećamo da već godinama Caritas Nadbiskupije svakodnevno dijeli 150 obroka za naše sugrađane. Za 150 obitelji koje su udaljene od Splita, Caritas osigurava mjesečne bonove u iznosu od 400 kn.

Caritas Nadbiskupije je ove godine dodijelio 74 stipendije (36 srednjoškolskih u mjesečnom iznosu od 700 kn i 38 studentskih u mjesečnom iznosu 1000 kn) za što će ove godine biti izdvojeno 568.800 kn.

Jedinu sigurnu kuću za žrtve obiteljskog nasilja u čitavoj županiji i šire vodi Caritas Nadbiskupije. U šest godina djelovanja u sigurnoj kući je zbrinuto 47 žena i 37 djece (predškolskog i školskog uzrasta), ukupno 84 osobe. Nakon izlaska iz sigurne kuće žrtvama se nastavlja s pružanjem psihosocijalne pomoći kako bi što lakše nastavile život u zdravim i normalnim životnim okolnostima.

Isti Caritas Nadbiskupije Split daje na besplatno korištenje razna ortopedska pomagala te 43 posebna kreveta za teško bolesne osobe, a koje žive u svojim obiteljima.

Caritas Nadbiskupije svake godine pomaže obnove stambenih prostora za osobe koje žive u teškim i neprimjerenim uvjetima, za što se izdvoji 350.000 kn godišnje.

Nadbiskupijski Dječji Caritas redovito pomaže 300 obitelji s djecom dijeleći im hranu, pelene, krevetiće, odjeću i obuću.

Nemoguće je nabrojati koliko je plaćeno udžbenika, donacija, izleta, teško dostupnih lijekova i putnih troškova

do bolnica ili do domova; nemoguće je izvagati tone hrane, higijenskih potrepština, ogrjeva i drugih namirnica koje je Nadbiskupija preko svoga Caritasa dodijelila najpotrebnijima. A isto tako je nemoguće nabrojiti, izvagati i izmjeriti svu pomoć i sve inicijative koje su plod rada pojedinih župnih Caritasa.

Uz to, prošle je godine Nadbiskupija darivala djecu, njih 155 mališana, iz brojnih obitelji (četiri plus) prigodom krštenja njihove djece i za to je isplaćeno 365.000 kn u 2017. godini, a od 2002. godine do danas je isplaćeno preko četiri milijuna kuna.

Nadbiskupija vodi i Bračno i obiteljsko savjetovalište. Sedam župnih kuća je Nadbiskupija ustupila na korištenje zajednicama (Ivan XXIII., Cenacolo i Susret) koje pomažu osobama koje se bore s ovisnostima i onima za koje nema tko brinuti te im se redovito pomaže u njihovom radu. Na području Nadbiskupije su tri crkvene ustanove u kojima trajno borave ili povremeno dolaze osobe s posebnim potrebama i najtežim bolestima. Na području Nadbiskupije više je staračkih domova koje vodi Crkva. Na području Nadbiskupije više je manjih smještajnih jedinica za učenike i studente koje vodi Crkva. Tko bi mogao prebrojiti sve održane skupove, tribine, predstave, repeticije, predavanja, druženja, predstavljanja knjiga, treninge i sportska događanja...kojima je za održavanje Crkva ustupila svoje prostore i pastoralne centre. Iste one prostore za koje će neki reći da su nepotrebni i da ne pridonose kvaliteti života.

Uz sve navedeno cijenu nema ljubav, blizina, sućut, prihvaćanje koje se pruži onima od kojih mnogi zaziru.

Prije navedeno nipošto ne služi da se hvalimo svojim dobrim djelima jer jedino je Bog dobar! Mi smo sluge beskorisne koji učinimo što smo bili dužni učiniti (usp. Lk 17,10). Da, nismo riješili sve probleme s kojima se svakodnevno susreću naša braća i sestre. Da, nećemo riješiti te iste probleme bez zajedničke suradnje. Navedeno i nabrojano je samo podsjetnik svim vjernicima i ljudima dobre volje da ćemo i dalje ustrajati u dobru te ćemo biti na službu svakom čovjeku u ime Isusa Krista. I da, nova župna crkva s pastoralnim centrom za gradske kotareve Blatine-Škrape i Split 3, uz svakodnevna liturgijska slavlja, bit će i u službi svega iznesenog.

Započela Velika pobožnost svetom Josipu

Karlovac, 17.1.2018. (IKA) - „Došli smo svetom Josipu učiti od njega i poput njega biti povezani s Isusom i Marijom“, rekao je na početku mise generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije dr. Petar Palić, otvarajući Veliku pobožnost svetom Josipu koja je 17. siječnja započela u Nacionalnom svetištu svetog Josipa u Karlovcu. Dr. Palić slavio je misu u zajedništvu s mons. Antunom Senteom, ml., rektorom Svetišta, preč. Matijom Pavlakovićem, rektorom Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu, preč. Draženom Karačićem, dekanom Karlovačkoga dekanata, preč. Josipom Jakovčićem, dekanom Ozaljsko-lipničkog dekanata, preč. Vjekoslavom Meštrićem, dekanom Kustošijskoga dekanata i vlč. Antunom Kolićem, župnikom župe Sveta tri kralja, Banija, koji je predvodio svoje župljane na hodočašće u Josipovo Svetište.

U homiliji dr. Palić rekao je da je Božja riječ putokaz za vjernikov život i da se molitvom život može mijenjati. Istaknuo je svetog Josipa kao primjer kako slušati Božju riječ i vjerovati Bogu jer je i on sam išao prema cilju koji ne poznaje, ali je znao da je Bog s njime. Dr. Palić pojasnio je da Josip svojim životom i primjerom pokazuje da ostvariti sebe i živjeti slobodno znači živjeti poslušnost vjere, te istaknuo da je Josip živio život služenja, posebno u odnosu

prema Isusu i Mariji. „Molimo svetog Josipa da nam pomogne da u današnjem svijetu i vremenu živimo to iskustvo pripadnosti Bogu i da se to iskustvo očituje i kroz naš život i da nas čini odgovornim kršćanima, da nas čini kršćanima koji su spremni na služenje i koji će svjedočiti svoju radost pred drugima zato što vjeruju u Isusa Krista, što pripadaju Njegovoj Crkvi i tu pripadnost žele živjeti u svome životu i tamo kamo ih Bog šalje", poručio je generalni tajnik HBK.

Pri kraju mise akademski slikar Josip Botteri Dini i mons. Sente predstavili su prijedlog mozaika, likovnu interpretaciju Josipova života, a koji bi trebao krasiti središnji zid Svetišta. Josip Botteri istaknuo je da mu je želja još više ukrasiti Svetište obzirom da se u njegovoj obitelji sveti Josip posebno štuje kroz nekoliko generacija. Iz tog razloga darovao je Svetištu 200 originalnih slika s njegovim potpisom, izrađenih u tehnici serigrafije ili svilotiska, čijom prodajom bi se prikupila sredstva za izradu mozaika.

Prvu srijedu pobožnosti mons. Sente iskoristio je kako bi zahvalio Lejdi Oreb na promociji Nacionalnog svetišta, ponajviše kroz koncert „Božić u Ciboni", te joj tom prigodom uručio medalju svetog Josipa. U znak zahvale na slavljenju mise dr. Paliću darovao je sliku prijedloga oltarnog mozaika.

Pojašnjenje za medije dr. Ivankovića Radaka o slučaju vezanom uz Zbor prebendara

U novčanim iznosima koji su se pojavili u medijskim napisima (primjerice „50 milijuna kaptolskih eura") nije riječ o otuđenju novčanog iznosa od strane pojedinih prebendara. Riječ je o iznosu što ga je više investitora uložilo u dva spomenuta projekta na zemljištu u vlasništvu Zbora prebendara na koje je Zbor prebendara dao pravo građenja i dopustio odobrenje hipoteka

Zagreb, 17.1.2018. (IKA) - Odvjetnik pri Međubiskupijskim sudovima u Zagrebu dr. Ivica Ivanković Radak dao je pojašnjenje za medije o slučaju vezanom uz Zbor prebendara sljedećeg sadržaja:

Kao odvjetnik po službenoj dužnosti u administrativnom kaznenom postupku glede članova Zbora prebendara Prvostolne crkve zagrebačke smatram korisnim, nakon napisa u medijima 16. i 17. siječnja 2018. godine, ponuditi nekoliko informacija kako bi se osobama koje zastupam u gore navedenom postupku sačuvao dobar glas i zaštitio njihov intimitet.

Administrativni kazneni postupak glede članova Zbora prebendara odnosi se na kanonsko-pravno područje. U nepravomoćnoj izvansudskoj odluci okrivljenici su kažnjeni kanonskim kaznama, prema zakonskoj odredbi. Nepravomoćne izvansudske odluke nije primjereno komentirati.

Na izvansudsku odluku dopušten je utok, a za čije podnošenje trenutačno teku rokovi. Vrijeme koje je određeno za podnošenje utoka za nas mora biti mirno i iskoristivo vrijeme, stoga molim poštovane medije, uvažavajući njihov rad i doprinos u otkrivanju istine, da u iznošenju informacija i komentara imaju obzira da ne nanose štetu osobama koje zastupam, napose kad komentiraju težinu izrečenih kazni ili kad iznose podatke o imovinskoj šteti.

Bitno je istaknuti da su uloga i svrha kazni što ih je odredio crkveni zakonodavac drugačije od onih što ih određuje civilni zakonodavac, tako da njihova usporedba nije primjerena.

Smatram stoga važnim napomenuti da u novčanim iznosima koji su se pojavili u medijskim napisima (primjerice „50 milijuna kaptolskih eura") nije riječ o otuđenju novčanog

iznosa od strane pojedinih prebendara. Riječ je o iznosu što ga je više investitora uložilo u dva spomenuta projekta na zemljištu u vlasništvu Zbora prebendara na koje je Zbor prebendara dao pravo građenja i dopustio odobrenje hipoteka.

Novčani iznosi koji se spominju nisu vezani uz račun Zbora prebendara, nego uz nositelje prava građenja koji su za investicije podigli kredite. Financijska kriza, nažalost, pogodila je investitore, o čemu su mediji već opširno pisali, a teret hipotekarnih kredita jednim dijelom ostao je na nekretninama u vlasništvu Zbora prebendara.

Navođenje novčanog iznosa bez pojašnjenja ili njegovo tendenciozno povezivanje s osobama koje zastupam, ne pridonosi očuvanju prava na dobar glas u ovoj fazi postupka. Molili bismo razumijevanje medija da u ovoj fazi postupka ne traže izjave od osoba koje zastupam kako bismo se mogli usredotočiti na korištenje pravnog lijeka.

Euharistijsko slavlje i molitva za jedinstvo kršćana u Splitu

Split, 18.1.2018. (IKA) – „Započinje Svjetski molitveni tjedan za jedinstvo kršćana. Pridružujemo se moliteljima diljem svijeta, kršćanima vjernicima različitih konfesija koji se okupljaju na zajedničku molitvu Trojedinom Bogu za jedinstvo svih koji vjeruju u Krista, a njegova želja je da svi budu jedno", kazao je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, predvođeci misno slavlje u četvrtak 18. siječnja u katedrali Sv. Dujma u Splitu. U koncelebraciji bilo je nekoliko svećenika, među njima provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, generalni vikar mons. Miroslav Vidović, pastoralni vikar mons. Nediljko Ante Ančić i katedralni župnik don Tomislav Čubelić, a u misi su sudjelovale brojne redovnice, bogoslovi i vjernici laici.

Budući da se toga dana obilježavao spomendan sv. Margarete Ugarske, mađarske svete i hrvatske princeze, nazočili su članovi Demokratske zajednice Mađara – udruge Splitsko-dalmatinske županije. Sveta Margareta rođena je 1242. godine u hrvatskom gradu Klisu kao deveto od desetero djece ugarsko-hrvatskog kralja Bele IV. i kraljice Marije Laskaris, koji su se u Hrvatsku sklonili pred mongolskom najezdom. Roditelji su se zavjetovali da će Margaretu u znak zahvalnosti za slobodu svoje zemlje posvetiti dragom Bogu. Tako je od malih nogu povjerena odgoju dominikanki. Ona nije osjećala prisilu nego je bila čvrstog uvjerenja da je to i njezin stav, rekao je katedralni župnik don Tomislav te dodao: „Sveti i dobri ljudi poput sv. Margarete mogu nam samo pomoći u molitvi za jedinstvo kršćana. Oni nikoga ne rastužuju, ne pljačkaju i ne lažu. Šteta je što puno o njima govorimo a malo ih slijedimo".

Nadbiskup je održao homiliju o geslu ovogodišnje ekumenske molitve: „Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodiči (Izl 15,6)". Molitvene materijale za molitvenu osminu pripremila je kršćanska zajednica s Kariba. U njima kršćani s Kariba upućuju, između ostaloga, i na „kontradiktornost" – oni koji su im kolonizacijom donijeli Bibliju i kršćanstvo nerijetko su se koristili upravo Svetim pismom i kršćanskom baštinom da bi opravdali njihovo porobljavanje. Nadbiskup Barišić upozorio je da osvajanje silom i kršćanska vjera ne idu zajedno. Ipak, Sv. pismo u njihovim rukama i kršćanski identitet tih istih robova postajali su izvorom utjehe i ohrabrenja da je Gospodnja desnica na njihovoj strani te su se izborili za slobodu i humanije društvo. Nadbiskup je podsjetio da „danas postoje novi oblici ropstva. Stoga je potrebno doživjeti oslobođenje ne samo na Karibima nego i u nama samima. Pozvani smo

otkrivati snagu i nadu Radosne vijesti – Evandjelja, stvarati zajedništvo ne samo dogmatsko nego životno i živjeti solidarnost s ugroženima, kojih ima mnogo. Vidimo da, nažalost, solidarnost nije na djelu". Pozvao je nazočne na zauzetiju molitvu „koja će ojačati našu vjeru te očistiti naša srca od sebičnosti i egoizma, koja će nas učiniti solidarnijima, spremnijima oprostiti i pomoći onima u potrebi". „Molitva nas treba približiti Kristu, ali i jedne drugima", zaključio je nadbiskup.

Prije više od stotinu godina kršćani su iz različitih konfesija počeli organizirano moliti za jedinstvo Crkve. Za tu je nakanu s razlogom odabran termin od 18. do 25. siječnja koji je danas uglavnom prihvaćen osobito u Katoličkoj Crkvi kao i u Crkvama proizašlim iz protestantizma. Već desetljećima svake godine Papinsko vijeće za promicanje jedinstva kršćana i Povjerenstvo „Vjera i ustrojstvo" Ekumenskog vijeća Crkava izradi prigodnu knjižicu s biblijskim čitanjima, molitvama i razmišljanjima o jedinstvu svih koji u Krista vjeruju. I ove je godine Vijeće HBK za ekumenizam i dijalog izdalo hrvatski prijevod prigodne knjižice što ju je uredio dr. o. Jure Zečević, tajnik spomenutog vijeća, a izdala Kršćanska sadašnjost pod naslovom „Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodiči (Izl 15,6)" (Zagreb, 2017). Ona se redovito dostavlja svim župnicima i samostanskim zajednicama u Hrvatskoj kao radni materijal i prigodno pomagalo za animiranje molitve za kršćansko jedinstvo tijekom spomenute osmine.

Biskup Mrzljak pohodio Odgojni dom u Ivancu

Ivanec, 18.1.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak posjetio je 18. siječnja Odgojni dom u Ivancu u pratnji župnika u Ivancu Zorana Gložinića, te đakona Karla Kruljca i Marka Domitera. Biskupa je dočekao ravnatelj Doma Elvis Gotal koji je u prisutnosti članova upravnog vijeća, djelatnika i štíćenika pozdravio biskupa Mrzljaka i izrazio radost zbog njegova dolaska. Podsjetio je da je Dom osnovan godine 1925. zbog „moralno posrnule mladeži", kako je kazao, te da je jedan od najstarijih takvog tipa u tom dijelu Hrvatske. Istaknuo je kako je, u ono vrijeme, mladima bila potrebna pomoć, ali i danas se prepoznaje ista takva potreba za pomoći mladima u njihovom razvoju i sazrijevanju. Nakon kratkog pozdrava, četvorica štíćenika podijelila su sa svima razmišljanje pod naslovom „Prtljaga života". Također, štíćenici i djelatnici Doma čestitali su biskupu nadolazeći rođendan i uručili mu prigodni dar.

Biskup je zahvalio za čestitke i darove. Prisjetio se prošlog pohoda koji se dogodio prije pet godina. Istaknuo je da Crkva želi svim ljudima pomoći, a osobito mladima koji kreću u život te ih usmjeriti da idu pravim putem, zato smo pozvani pomagati jedni drugima, jer svakome se od nas dogodi da „malo ode u krivo" u svome životu. Spomenuo se blagdana Božića koji je blagdan obitelj i napomenuo da bi svi ljudi trebali živjeti kao jedna obitelj. Usporedio je zajednicu djelatnika i štíćenika Doma s obitelji te pozvao da se u tom Domu razvija i osjeća obiteljsko ozračje. Nakon pozdrava predvodio je slavlje blagoslova doma, štíćenika i djelatnika.

Biskup je razgledao kompleks Doma, obišao radionice, posjetio djelatnike na njihovim radnim mjestima te, uz ručak, zaključio susret druženjem i razgovorom o odgoju djece i mladih, o problemima i izazovima s kojima se susreću djelatnici Doma.

Započeo ekumenski molitveni hod zagrebačkim crkvama
Zagreb, 18.1.2018. (IKA) – Na prvi dan Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana, 18. siječnja, u grkokatoličkoj konkatedrali Sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu započeo je 34. ekumenski hod zagrebačkim crkvama.

U prvom dijelu susreta Moleben Kristu Ćovjekoljupcu predvodio je župnik grkokatoličke župe sv. Ćirila i Metoda Danijel Hranilović. Upućujući na znakovitost mjesta, podsjetio je kako se u toj crkvi svakoga prvog četvrtka u mjesecu moli za jedinstvo kršćana.

Osvrnuvši se na geslo ovogodišnje molitvene osmine „Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodiči" (Izl 15,6), istaknuo je „da smo kao kršćani 21. stoljeća pozvani preispitati sami sebe, svoju osobnost, računamo li s Bogom i snagom desnice njegove". Danas mi ovdje okupljeni svjedočimo, računamo s Bogom i snagom njegove desnice, jer upravo pred njim želimo moliti i ostvariti jedinstvo svih nas nazočnih: prije svega jedinstvo u našim obiteljima, našim župnim zajednicama, biskupijama, Crkvama iz kojih dolazimo, jer Isus je rekao „Išтите i dat će vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se". Danas smo pred Njega stavili tu našu nakanu moleći Moleben Kristu Ćovjekoljupcu, Njemu koji ljubi, koji iskazuje milosrđe i koji otvara svoje Prečisto srce pred svakim Ćovjekom koji želi ostvariti mir i jedinstvo u svome srce i u srcu svojih bližih, rekao je Hranilović.

Križevački grkokatolički biskup Nikola Kekić, kao predstavnik Katoličke Crkve, podsjetio je kako je molitva moćno sredstvo, ono osnovno bez čega nema života kršćanina. „Znamo kakve teške borbe imamo svi s onim što je tjelesno, no Duh Božji nas mora voditi u našem životu. Duh i tijelo je jedinstvo što nas čini osobama, ali kako su Isus, sv. Pavao i sveti oci govorili, moramo imati na umu da nas Duh Sveti vodi", rekao je vladika Kekić te podsjetio da kad je u povijesti nadvladalo ono što je tjelesno, zemaljsko - interesi, borba za vlast i unutar Crkve, kad više Duh nije bio prvi u dušama biskupa, patrijarha Istoka i Zapada, već ovozemaljske stvari, to je automatski bio kraj zajedništva, jedinstva. „Tako je i u obiteljima, obitelj samo ljubav drži zajedno, ništa drugo", rekao je, te istaknuo važnim da se u ovoj molitvenoj inicijativi za jedinstvo kršćana „probudimo, da se vječno ne optužujemo za prošlost tko je i kad što učinio. Nije naš grijeh podijeljenost unutar Crkve, ali naš bi grijeh bio, i to ne samo mali, nego veliki ako bi to nezainteresirano promatrali, ili čak sudjelovali u manjim podjelama, ako ne bi bili otvoreni Duhu Božjemu, već bi bili otvoreni tjelesnom. Ako će nas Duh voditi onda ćemo drukčije razmišljati, i neće nam biti važno tko je koje vjere, boje kože, nacije, nego Ćovjek kao slika Božja". Biskup Kekić potaknuo je „neka nam Sveto Trojstvo bude uzor zajedništva, osobito u obitelji. Ne otuđujmo se jedni od drugih. Neka nam Isus Krist Ćovjekoljubac kojemu smo se utjecali prosvijetli pamet i utvrdi nadu, kako bismo se otvorili Duhu Božjemu, te da nam na srcu bude ne samo ovih osam dana, nego svaki dan u molitvi i žrtvi jedinstvo kršćana, tj. da jedni u drugima prepoznamo svoga brata i sestru, jer svi smo mi djeca Božja".

Okupljenima se obratila i članica Povjerenstva Zagrebačke nadbiskupije za ekumenizam i dijalog Marija Znidarčić. Podsjetila je da je ove godine molitva za jedinstvo kršćana oblikovana na Karibima. Zajednički identitet temelji se kako na zemljopisnim odrednicama i zajedničkoj povijesti kolonijalizma, izrabljivanja i otpora prema tuđinskom ugnjetavanju, tako i u zajedničkoj kulturnoj svijesti. Izabrana je tema „Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodiči" (Izl 15,6) kao prisjećanje na ropstva na Karibima, istrebljenja čitavih kultura zbog koristi i koristoljublja moćnika sa

Zapada. „Nažalost, sve to što se događalo u povijesti tih naroda, sve te patnje sve su vrijeme bile popraćene i evangelizacijom. Kršćanske Crkve došle su u isto vrijeme kad i kolonizatori. Ono što je suprotnost onome što se dogodilo, vidimo u činjenici kako Bog piše ravno po krivinama povijesti. Naime, robovi koji su primili kršćanstvo Riječi Božjom osnaženi bili su u stanju boriti se za svoju slobodu“, pojasnila je. Upozorila je kako danas svjedočimo novim oblicima ropstva kroz nepravde koje ponovno jačaju, profit koji vlada svijetom i zbog kojega ljudi ponovno bivaju robovi, a tu je i trgovanje ljudima, dužničko ropstvo, nepravde koje dovode do toga da ljudi ne mogu ostvariti svoje osnovne potrebe u svojim zemljama, pa moraju odlaziti u druge zemlje u kojima možda nisu dobro primljeni. „Dakle, moramo se pitati i biti svjesni kakva sve ropstva postoje danas. Oni koji su sastavili ovogodišnju molitvu pitaju se 'što mi kao kršćani možemo učiniti da svijetlimo u tami'? Ono, temeljno proistječe iz našega jedinstva“, poručila je Znidarčić.

Predstavnik Srpske pravoslavne Crkve o. Mihailo Majk Žikić posvijestio je kako se „mi danas volimo baviti drugima, te tuđim, svjetskim problemima. No, mi takvi kakvi jesmo ne možemo promijeniti ništa. Jedino možemo promijeniti sebe“. Podsjećajući na riječi apostola Pavla 'ako ću se ičim hvaliti, hvalit ću se svojim nemoćima', o. Mihailo rekao je da „upravo kad sam nemoćan, kad znam da sam slab otvorit će se nebesa, i onda ću vidjeti snagu Božju, i desnica Božja će biti sa mnom“. Upitavši što nam je činiti, rekao je: „Molitva je važna, no ako ona ostane samo na praznim riječima onda je ona uzaludna i nju Gospodin ne čuje. Neće čuti Gospodin ni ako molimo, a naša djela i misli su licemjerne. Gospodin od nas traži samo naše srce. Stoga, neka nam podsjećanje na naše vlastite nemoći pomogne da ostavimo i vremena i prostora da spoznamo što je Božja volja i želja, te da nam da snage da to prihvatimo, činimo i da budemo svjesni vlastitih nemoći, jer onda kad sam ja slab, onda ću mu se više obraćati“.

Otvoren natječaj za Uskrs fest 2018.

Zagreb, 18.1.2018. (IKA) - U četvrtak 18. siječnja u emisiji Sacro ritam Hrvatskoga katoličkog radija don Mihael Prović, novi ravnatelj Uskrs festa, proglasio je otvorenim natječaj za Uskrs fest 2018., najstariji festival hrvatske popularne duhovne glazbe Crkve u Hrvata.

Uskrs fest će se održati u nedjelju 8. travnja u KD Vatroslav Lisinski u Zagrebu u organizaciji Odbora HBK za mlade i Hrvatskoga katoličkog radija i neće biti natjecateljskog već revijalnog karaktera. Na natječaj treba poslati nove, neobjavljivane, niti javno izvođene skladbe ne dulje od 4 minute tematski prožete nadom i radošću Kristova uskrsnuća. Prijava za natječaj mora sadržavati: oglednu demo snimku pjesme, tekst pjesme u Word formatu s potpisanim autorima teksta, glazbe i aranžmana te kraću biografiju izvođača sa svim potrebnim podacima (adresa, telefon, e-mail, web, Facebook i Twitter profil i sl.). Uz prijavu treba navesti župu ili zajednicu u kojoj se djeluje te dostaviti potvrdu župnika. Rezultati natječaja bit će objavljeni u četvrtak 22. veljače u emisiji Sacro ritam Hrvatskoga katoličkog radija. Sve potrebne informacija o Uskrs festu 2018. potražite na Facebook ili službenoj stranici festivala (uskrsfest.hbk.hr) te putem maila: uskrsfest.hbk@gmail.com. Organizacijski odbor Uskrs festa 2018 čine: Marija Husar Rimac, umjetnički direktor, Slavko Nedić, izvršni direktor; Slavko Nedić te generalni direktor don Mihael Mišo Prović

„Ususret sv. Vlahu“ – prvo predavanje održao dr. Ivica Prlender

Dubrovnik, 18.1.2018. (IKA) - U sklopu ciklusa različitih kulturnih događanja četvrtkom pod nazivom „Ususret sv. Vlahu“ koji služe kao dalja priprava za svetkovinu zaštitnika Dubrovnika i Dubrovačke biskupije, 18. siječnja u dvorani sv. Ivana Pavla II. u bivšem samostanu Sv. Klare u Dubrovniku održano je prvo predavanje pod naslovom „Sveti Vlaho ispod Republike – javno i/ili intimno“. Predavač je bio dr. Ivica Prlender, a moderator povjesničar Ivan Viđen, koordinator kulturnih događanja „Ususret sv. Vlahu“. Dr. Prlender izložio je svoja razmatranja o štovanju sv. Vlaha u srednjovjekovnome Dubrovniku nastala na osnovu njegovih znanstvenih istraživanja. Publika je tako imala prilike čuti interpretacije najvažnijih povijesnih dokumenata o Dubrovačkoj nadbiskupiji, poput bule pape Benedikta VIII. iz 1022. godine ili poznatoga dubrovačkoga propisa iz 1190. godine prema kojemu sudski imunitet (salvus conductus) zbog dugova i drugih sporova, ali ne i zločina, uživaju oni koji dođu u Dubrovnik tri dana prije i tri dana nakon blagdana sv. Vlaha (franchisia Sancti Blasii). Podaci o štovanju Parca preklapljeni su i interpretirani u kontekstu razvoja nadbiskupije u Dubrovniku, ali i u kontekstu izrastanja srednjovjekovne dubrovačke komune u samostalnu državu nakon Zadarskoga mira 1358. godine. Donošenje relikvija sv. Vlaha u Dubrovnik, organizirano i elaborirano štovanje te izgradnja prvih crkava njemu u čast (one na Gorici i one najstarije u samome gradu) prikazani su kao temelj izgradnje komunalnoga i državnoga identiteta Dubrovnika koji se formalno održavao sve do početka 19. stoljeća, a potom se u drukčijemu kontekstu nastavio i kasnije. Izlaganje je bilo utoliko zanimljivije što je dan i širok vremenski luk koji je dubrovačko srednjovjekovlje spojio sa suvremenim vremenom, a bilo je začinjeno i pokojom osobnom reminiscencijom i anegdotom. „Ususret sv. Vlahu“ organizira Vijeće za kulturu i znanost Dubrovačke biskupije.

Sastanak Povjerenstva za četvrto tematsko područje Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije

Zagreb, 18.1.2018. (IKA) - Pod predsjedanjem zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, u četvrtak 18. siječnja u prostorijama Tajništva Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije u Zagrebu održan je deveti sastanak Povjerenstva za četvrto tematsko područje „Crkva zagrebačka u hrvatskome društvu“.

Na sastanku su uz Tajnika Sinode sudjelovali i članovi Povjerenstva: mons. dr. Stjepan Baloban, voditelj, mons. Zlatko Koren, s. Jelena Lončar, prof. dr. Gordan Črpić i Blaženka Jančić.

Nakon uvodne molitve za Sinodu i pozdravnih riječi nadbiskupa, voditelj Povjerenstva predstavio je metodologiju kojom su se članovi Povjerenstva vodili pri izradi prijedloga. Potom se pristupilo čitanju 48 prijedloga koje je Povjerenstvo oblikovalo na temelju 120 intervenata članova Sinode. U navedeni broj intervenata ubrojeno je i 11 prijedloga vjernika Zagrebačke nadbiskupije koje su uputili Tajništvu Sinode kao izvanjski doprinos sinodskoj raspravi. Na temelju iznesenih objeakcija, upućivanja na potrebne nadopune i eventualna povezivanja pojedinih prijedloga, članovi Povjerenstva obvezali su se doraditi navedene prijedloge koje će u srijedu 31. siječnja predstaviti Predsjedništvu sinode, nakon čega će izrađeni prijedlozi biti dani sinodskoj skupštini na glasovanje, izvijestili su iz Tajništva Sinode.

Dvadeset obljetnica smrti mons. Uhača

Rijeka, 18.1.2018. (IKA) - „Mons. dr. Josip Uhač, nadbiskup, kardinal, diplomat Svete Stolice i tajnik Kongregacije za evangelizaciju naroda bio je jedan od najvećih duhovnih sinova Crkve u Hrvata, ali i opće Crkve“, rekao je riječki nadbiskup Ivan Devčić predvodeći misu zadušnicu povodom obilježavanja 20. obljetnice smrti, 18. siječnja u Uhačevu rodnom mjestu Brseču. U malenoj brsečkoj župnoj crkvi Sv. Jurja okupio se veliki broj župljana kako bi se prisjetili čovjeka kojega su mnogi od njih poznavali, koji je među njima odrastao, ali životni put u diplomaciji Svete Stolice odveo ga je daleko u svijet. Misno je slavlje pratio župni zbor sv. Jurja.

„Moramo biti zahvalni što je ovdje odrastao jedan tako cijenjen čovjek, a opet tako jednostavan i skroman, istinski sluga Božji i prijatelj svakog čovjeka. Bog nam po takvima pokazuje svoju ljubav“, rekao je nadbiskup Devčić. Bio je svet, vjeran i revan svećenik, a brojna ga svjedočanstva opisuju kao odgovornog čovjeka koji nije bio od velikih riječi nago velikih djela. „Kao takav može nam svima biti uzor“, rekao je nadbiskup.

Na kraju mise nadbiskup je u pratnji župnika Ivana Zimmermana i umirovljenog domaćeg svećenika Marija Galovića na grobu kardinala Uhača u bočnoj apsidi predvodio molitvu za pokojnika.

Povjesničar dr. Marko Medved nakon mise podsjetio je na najvažnije postaje njegova životnog puta. Nakon ređenja za svećenika mons. Uhač nastavio je postdiplomski studij teologije i kanonskog prava izvan domovine i završio u diplomatskoj službi Vatikana. Značajno je njegovo djelovanje kao nuncija u afričkim zemljama sedamdesetih i početkom osamdesetih godina prošlog stoljeća, gdje je, po nalogu Pape, imao zadatak pronaći kandidate za biskupe među domicilnim svećenicima kako bi se prekinula praksa da u afričkim zemljama stoluju biskupi iz Europe.

Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je 1984. godine apostolskim nuncijem u Njemačkoj, gdje je bio do 1991. Nakon toga vratio se u Vatikan, gdje je do smrti bio tajnikom Kongregacije za evangelizaciju naroda. Papa je na dan njegove smrti objavio njegovo imenovanje kardinalom, a 21. II. 1998. posmrtno je i posvećen. „Za nas je najznačajnija njegova diplomatska uloga u priznavanju Hrvatske početkom devedesetih godina“, rekao je dr. Medved. Na kraju je pročitao svjedočanstva ljudi koji su ga poznavali i koja mons. Uhača opisuju kao samozatajnog, tihog, skromnog i nenametljivog čovjeka koji je srcem uvijek bio blizu svome narodu.

Središnje ekumensko slavlje Požeške biskupije u Slatini

Bogoslužje u župnoj crkvi Sv. Josipa predvodili biskup Antun Škvorčević i slavonsko-pakrački episkop Jovan Čulibrk

Slatina, 19.1.2018. (IKA) - U sklopu ovogodišnje Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana u župnoj crkvi Sv. Josipa u Slatini 19. siječnja održano je središnje ekumensko bogoslužje Požeške biskupije, koje su predvodili požeški biskup Antun Škvorčević i slavonsko-pakrački episkop Jovan Čulibrk. U episkopovoj pratnji bili su slatinski paroh Dragan Gačeša i protođakon Milan Tomašević. Na bogoslužju su sudjelovali i kanonici požeškog Stolnog kaptola sv. Petra predvođeni prepoštom Ivicom Žuljevićem, Dragan Hrgić, župnik slatinske župe sv. Josipa koji je pripremio slavlje, i svećenici Slatinskoga dekanata na čelu s dekanom Mladenom Štivinom. Na početku bogoslužja biskup Škvorčević pozdravio je episkopa Jovana i sve nazočne vjernike, katolike i pravoslavne. Spomenuo je da se toga dana po Julijanskom kalendaru slavi svetkovina

Bogojavljenja koja nas podsjeća da se Bog u Isusu Kristu objavio svim narodima te je istaknuo kako se te večeri pridružuju mnoštvu kršćana koji se diljem svijeta okupljaju kao molitelji za jedinstvo.

Spomenuvši geslo ovogodišnje molitvene osmine „Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodiči“ biskup Škvorčević istaknuo je kako je na našim prostorima bilo mnogo nemoćnih desnica koje su bile ispunjene zlom i mržnjom te donijele mnogo zla. Istaknuo je da grad Slatina pamti teške desnice ljudske nemoći, spomenuvši da je u njegovu memoriju upisan i Uskrs 1944. nazvan krvavim, kada je ubijeno gotovo 400 osoba. Pored toga, kazao je, da imamo obiljniji Slatinski Drenovac s njegovim žrtvama a u novije vrijeme Domovinski rat s teškim tragovima zla. Pozvao je sudionike bogoslužja da mole kako bi bili sinovi Božji koje vodi Duh Sveti, da mržnja ne ovlada našim srcima te se ona ne pretvori u mržnju i rat. Molimo za jedinstvo Crkve, da Duh sveti u nama rasplamsa oganj svoje ljubavi, potaknuo je biskup.

U homiliji episkop Jovan zahvalio je biskupu Škvorčeviću za poziv na bogoslužje i za mogućnost da sudionicima slavlja uputi riječ. Kazao je da je prvo čitanje iz Knjige izlaska podsjetilo kako se izabrani narod nakon izlaska iz egipatskog ropstva i prolaska kroz Crveno more radovao Božjoj pobjedi nad faraonom i njegovom moćnom vojskom. Spomenuo je kako u Svetoj zemlji postoji usmena predaja da su se Židovi „zaledili“, ukočili od straha pred čudesnim prizorom razdvojenog mora, i da se u prvi mah ni Mojsije, ni Aron niti itko drugi nije usudio zakoračiti suhim putem po morskom dnu koje im se ukazalo. A onda je jedan čovjek po imenu Nahšon, obični čovjek neobična srca, prvi zakoračio u otvoreno more i poveo Božji narod. Episkop je ustvrdio da su poput spomenutog Nahšona i sveta braća Ćiril i Metod u našoj zajedničkoj prošlosti zakoračili među poganske slavenske narode, propovijedali Evanđelje i krštavali ljude, te su bili prihvaćeni kao istinski apostoli. Povezao je to s Bogojavljenjem i istaknuo da je prava poruka ovakvih susreta istinsko Bogojavljenje. Naveo je riječi ruskog pjesnika Arsenija Tarkovskog: „Mi smo naše susrete praznovali kao bogojavljenje“, prepoznajući u njemu pravi identitet svog naroda koji bližnjega gleda u Božjem svjetlu. Ustvrdio je kako oni koji su počinili silne zločine, koje je spomenuo biskup Škvorčević, jesu naš narod koji treba pokajanja, a istinski je naš narod onaj koji naš susret slavi kao Bogojavljenje gdje nam je istinski grad našega življenja nebeski Jeruzalem koji je grad u kojem živimo, u kojem smo danas i u kojem jedni druge susrećemo i blagoslivljamo. U njemu nema Srbina, Hrvata, Čileanca, Australijanca, nego je u svemu Krist kojega slavimo. „Tako i ja vas ovdje gledam. Ovdje, kada se srećemo danas, na dan Bogojavljenja, na dan kada se prvi put u povijesti svijeta otkriva da je naš Bog Trojica: Otac, Sin i Sveti Duh, mi se srećemo baš kao braća i sestre. I gledajući vaša lica, ja vidim lice Boga svoga, onoga Boga koji jeste jedna Crkva“, rekao je episkop Jovan. Završavajući homiliju istaknuo je da hrana kojom se potvrđuje čudo našeg susreta i bratstva, koje nam je istinska domovina, naš nebeski Jeruzalem, jest Kristovo tijelo i krv koje blagujemo u svetoj euharistiji, i u kojem svi postajemo jedno. „Hvala vam, draga braćo i sestre, na tome što sam mogao danas da vam se obratim, hvala preuzvišenom biskupu i bratu na mogućnosti da govorim, da praštam i da mi bude oprosteno“, kazao je episkop Jovan na kraju homilije.

Pri kraju bogoslužja biskup Škvorčević izrazio je uvjerenje da su svi koji su na njem sudjelovali ispunjeni onim raspoloženjem srca koje je u njima probudio Duh Sveti, oživjeli u svijesti kako su sinovi i kćeri Božje koje vodi Duh

Isusov, i da su radosni zbog povjerenja koje je Duh probudio večeras među pravoslavcima i katolicima, Srbima i Hrvatima. Potom je zahvalio episkopu Jovanu za riječi koje je uputio nazočnima, a osobito što je svojim sudjelovanjem posvjedočio da se ne boji katolika, a mi katolici posvjedočili da se ne bojimo pravoslavnih, jer nam je svima jedan Gospodin Isus, i stavljanje njega na prvo mjesto u našim srcima, riječima i životima donosi radost jednima i drugima. Čestitao je episkopu Jovanu svetkovinu Bogojavljenja koja se toga dana slavi po Julijanskom kalendaru, i ujedno sutrašnji blagdan sv. Jovana, njegovu krsnu slavu. Troje mladih slatinske župe sv. Josipa uručilo je episkopu Jovanu cvijeće i prigodni dar.

Početak Molitvene osmine za jedinstvo kršćana u Rijeci

Rijeka, 19.1.2018. (IKA) - Kršćani grada Rijeke uključili su se 18. siječnja molitvom u crkvi Majke Božje Trsatske u program Molitvene osmine za jedinstvo kršćana. Uz mnogobrojne vjernike u programu su sudjelovali: gvardijan franjevačkog samostana na Trsatu i čuvar svetišta Majke Božje Trsatske fra Bernard Barbarić, biskupski vikar mons. Matija Matičić, vicerektor riječke Bogoslovije vlč. Marko Stipetić, pastor baptističke crkve u Rijeci Giorgio Grlj, pastorica evangeličke crkve u Rijeci Melani Ivančević, član Makedonske pravoslavne crkvene općine „Sveti car Konstantin i carica Elena" Ilija Hristodulov te riječki bogoslovi i franjevački novaci.

Nakon pozdrava gvardijana uslijedio je molitveni dio te propovijed o. o. Grlja. Podsjetio je na 110 godina kako u kontinuitetu kršćani cijeloga svijeta mole za jedinstvo, te na 22. obljetnicu kako se molitva održava u gradu Rijeci. Materijale za ovogodišnju molitvu pripremili su kršćani s Kariba, te je propovjednik okupljene upoznao s poviješću kršćanstva u tom dijelu svijeta i 'tamnom mrljom' koja ga je obilježila. „Kolonijalne sile zloupobile su Bibliju time što su njome opravdali podjarmljivanje domaćeg stanovništva i mnogih drugih koji su došli iz Afrike, Indije i Kine. Skupine naroda izbrisane su s lica zemlje, brojni ljudi bačeni u lance i ropstvo ili su bili prisiljeni na rad pod nepravednim uvjetima. No, nakon puno stoljeća, ta je ista Biblija, pravilno čitana, postala izvorom utjehe i oslobođenja za mnoge koji su trpjeli pod kolonijalnom vlašću."

Dodao je da ključni biblijski tekst ovogodišnje Molitvene osmine dolazi iz druge biblijske knjige, knjige Izlaska i spominje se vremena kad su sinovi Izraelovi vođeni moćnom Božjom rukom izašli iz Egipta, iz kuće ropstva na dug put kroz pustinju u zemlju slobode. I sinovi Izraelovi i sinovi Kariba doživjeli su stvarnost povjerenja u Boga koji za čovjeka ima samo jednu nakanu: osloboditi ga. I za Božić smo čitali: 'Sinu koji će se roditi, nadjenut ćeš ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih?' Čijeg grijeha? Najprije od osobnog grijeha, tj. otuđenosti od Boga, bližnjih i sebe samih ali i od grijeha naroda, jer mi smo dio šire zajednice i u tu zajednicu unosimo i multipliciramo vlastitu grešnost, kazao je pastor Grlj.

„Poticaj je ovo da se svatko od nas zapita o svom odnosu s Bogom. Je li mi on uistinu i moćni i milosrdni Otac ili namršteni starac negdje ponad oltara crkve koji samo čeka kad ćemo zgriješiti kako bi nas primjereno kaznio. Ako je Bog koga ispovijedamo u Vjeronju milosrdni Otac, tada mu s povjerenjem možemo doći s čvrstim pouzdanjem da nas želi i može osloboditi spona grijeha koji nas sapliće i sputava." Iskustvo naše braće i naših sestara s Kariba, iskustvo sinova Izraelovih o kojima ćemo ovih dana čitati i razmišljati, ohrabruje i nas da razmotrimo situacije robovanja i mogućeg puta u slobodu, zaključio je pastor Grlj.

Rukopoložen novi biskup Reformirane kalvinske kršćanske Crkve u Hrvatskoj

Govor biskupa Antuna Škvorčevića, predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog, na slavlju u Hrastinu Hrastin, 19.1.2018. (IKA) - U kalvinističkoj crkvi u Hrastinu nedaleko Osijeka održano je 19. siječnja svečano bogoslužje tijekom kojega je novoizabrani biskup Reformirane kršćanske kalvinske Crkve u Hrvatskoj Petar Sen rukopoložen i uveden u službu. Uz brojne uzvanike iz Hrvatske i inozemstva, napose iz Mađarske, na slavlju su bili i đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić i požeški biskup i predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog Antun Škvorčević.

Biskup Škvorčević u pozdravnom govoru novom biskupu istaknuo je: „Želio bih u ovoj svečanoj prigodi podsjetiti na Isusove riječi: 'Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime' (Iv 15, 16). Svjedoci smo različitih izbora u našoj svakodnevici: interesnih, časnih, nepoštenih, s dobrim ili promašenim ishodom. Navedene Isusove riječi usmjeruju našu pozornost na njegov način biranja. Na vrhuncu poslanja, prije svoje muke, smrt i uskrsnuće Gospodin uvjerava učenike kako ih je izabrao ljubavlju koju žive Otac i Sin u snazi Duha Svetoga. Podsjeća kako ih bira vlastitom inicijativom, nezasluzeno, prije ikakva njihova htijenja, te da između sebe i njih uspostavlja onaj odnos ljubavi koji postoji između Oca i Sina. Naziva ih prijateljima, jer im je objavio sve što je čuo od Oca. Taj Isusov izbor pokretač je učeničke slobode, vjere kao odgovora na Gospodinovu inicijativu. U svetom krštenju, temelju zajedništva Crkve, postali smo dionicima Božje ljubavi koja nas je u Isusovu križu izabrala da budemo njegovi prijatelji. Biti Isusov prijatelj, više je nego biti učenik i polazište je svakog našeg ljudskog biranja u Crkvi. Veleštovani gospodine biskupe Sene! Usudujem se u svjetlu navedenih Isusovih riječi promatrati i Vaše rukopoloženje za biskupa Reformirane kalvinske kršćanske Crkve u Hrvatskoj. Prije nego li Vas je Vaša zajednica vjernika izabrala za spomenutu službu, svaki njezin pojedinac je snagom Isusove ljubavi na križu u krštenju uspostavljen u odnos prijateljstva s njime, postao dionikom Božjega Trojstvenog života, članom zajedništva Crkve. Birani ste iz svijesti te ljubavi, koja ne može pogriješiti. Stoga Vam u svoje vlastito ime, u ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ekumenizam i dijalog, te u ime nazočnog mons. Đure Hranića, đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita od srca čestitam izbor i uvođenje u službu predstojnika Reformirane kalvinske kršćanske Crkve u Hrvatskoj. Izabrala Vas je Isusova ljubav, razlivena u srcima vjernika, te stoga Vaša služba nadilazi konfesionalne granice. Prepoznamo Vas u tom svjetlu vjere te se radujemo što ćete - nošeni snagom Isusova Duha - djelovati na dokidanju podjela, promicanju povjerenja, na prihvaćanju svih krštenih kao Isusovih prijatelja, na izgrađivanju zajedništva.

Znakovito je što ste u biskupsku službu postavljeni na početku Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana, te ćete – vjerujem – nastaviti ekumenskim stopama osobito poštovanog biskupa Endre Langa, kojemu zahvaljujem za dugogodišnja iskrena ekumenska nastojanja i bratsku povezanost. Svim članovima Reformirane kalvinske kršćanske Crkve u Hrvatskoj čestitam na Vašem izboru i rukopoloženju. Neka Vas u službi koju započinjete prati Bog svojim blagoslovom i udijeli uspjeh svim Vašim plemenitim nastojanjima."

Oživljeno drevno čašćenje zagrebačkih zaštitnika Gornjega grada

Sveti Fabijan i Sebastijan bili su heroji za Isusa Krista, time su poticaj nama da bismo i mi svoju vjeru svjedočili u današnjem svijetu, istaknuo župnik Magić

Zagreb, 20.1.2018. (IKA) - Blagdan svetih Fabijana i Sebastijana posebno je u subotu 20. siječnja svečano proslavljen u istoimenoj kapeli u crkvi Sv. Marka na Gornjem gradu u Zagrebu, jedinoj i jedinstvenoj kapeli u Zagrebu posvećenoj zaštitnicima kovača i lončara te u zagovorima za zaštitu od kuge i kožnih bolesti. Misno slavlje predvodio je župnik župe sv. Marka preč. Vladimir Magić u koncelebraciji sa supsidijarom mons. Nedjeljko Pintarićem, a okupili su se vjernici iz različitih dijelova grada Zagreba. „Htjeli smo da se nakon stoljeća u ovom prostoru, u ovoj drevnoj kapeli, na blagdan sv. Fabijana pape, i sv. Sebastijana mučenika opet slavi sveta žrtva Isusova. I Fabijan i Sebastijan živjeli su i umrli za Isusa. I Zagrepčani, naši sugrađani, stoljećima su slavili ovdje otajstva našega spasenja. Pokušali smo i mi danas ponovno oživjeti taj običaj i da na današnji dan budemo s njima i da njih molimo neka nas pomažu svojim zagovorom. Oni su bili heroji za Isusa Krista, time su poticaj nama da bismo i mi svoju vjeru svjedočili u današnjem svijetu, rekao je na početku misnoga slavlja župnik Magić. Na temelju evanđelja dana, u kojem je opisan Isusov dolazak u neku kuću u kojoj se okupilo veliko mnoštvo, te dolazak njegovih koji su ga htjeli obuzdati, jer se govorilo da je Isus izvan sebe, župnik Magić potaknuo je nazočne da se ne daju obuzdati ni od koga ni od čega kada je u pitanju Isus Krist, unatoč tome što su u današnjem svijetu brojni takvi pokušaji. Isus je izvan sebe kad se radi o čovjeku, spasenju, pomoći, kazao je župnik Magić, tumačeći nadalje kako je Isusovi djelovanje bilo nadahnuće sv. Fabijanu i Sebastijanu, koji se u svome životu nisu dali ničime obuzdati te da ih ni smrt nije prekinula u životu i poslanju jer su ih za svoje zaštitnike izabirali mnogi. „I mi smo se danas sabrali u ovoj kući molitve, i isto želimo biti s Isusom i želimo ga moliti da se nastani u nama da mi postanemo njegov dom kako bi on mogao djelovati po nama. Po uzoru na ove svece koje danas slavimo, i oni su bili, reći ćemo, izvan sebe za Isusa Krista. Da nisu bili takvi, ne bi ih ni naši sugrađani nekada molili za zagovor, i ne bi se njima utjecali, kazao je župnik Magić.

Liturgijsko pjevanje predvodio je orguljaš crkve Sv. Marka prof. Pavao Mašić, a na kraju su svi nazočni izmolili molitvu sv. Fabijanu i Sebastijanu, koja se nalazi na spomen sličicama, otisnutoj za tu prigodu.

Zavjetna kapela Sv. Fabijana i Sebastijana izgrađena je potkraj XV. st. uz sjevernu stranu crkve Sv. Marka, u produžetku zvonika i sakristije, te je tijekom stoljeća bila proširivana, rušena i ponovno građena. Današnji izgled kapela dobiva tijekom obnove pod vodstvom Friedricha Schmidta 1876. godine, koju zatim nastavlja Herman Bolle. Za njezin sadašnji unutrašnji izgled i uređenje, izveden neposredno prije II. svjetskog rata, zaslužni su poznati hrvatski umjetnici slikar Jozo Kljaković i kipar Ivan Meštrović, u vrijeme župnika mons. Svetozara Rittiga. Kapelu Sv. Fabijana i Sebastijana resi oltarna slika Kristova raspeća sa simbolima četiriju evanđelistima te svecima koje su Zagrepčani posebno slavili: sv. Fabijanom, Sebastijanom, Florijanom, Rokom, Jurajem i zagrebačkim biskupom bl. Augustinom Kažotićem te vizurom Gornjega grada. Na sjevernom zidu Kljaković je naslikao Pokrštenje Hrvata za kneza Višeslava u kontekstu prvih veza Hrvata s rimskim papom Ivanom IV. Dalmatincem. Nasuprot toj freski, na južnom zidu, stoji Trijumf slavenskog bogoslužja ili Splitski sabor na kojemu, za vrijeme kralja Tomislava 925. godine,

biskup Grgur Ninski brani glagoljicu kao hrvatsko narodno i crkveno pravo. Na dnu kapele, na zapadnom zidu, naslikana je Prisega kralja Zvonimira, koji je na dan svoje krunidbe u crkvi Sv. Petra u Solinu, pred legatom pape Grgura VII., obećao papi da će "štititi siromahe, udovice i siročad" i "protiviti se prodaji ljudi" te se "s Božjom pomoći pokazati pravedan u svemu što je pravo". Podno Kljakovićeve oltarne slike, u postolju oltara na istočnom zidu nalaze se tri kamena reljefa kipara Ivana Meštrovića: Navještenje ili Blagovijest — Rođenje Marijino — Prikazanje u Hramu. Nakon restauracije južnog portala crkve Sv. Marka, u kapeli je na posebnom postolju izloženo 15 originalnih kipova, prema čijim su se uzorcima izradili zamjenski kipovi koji se sada nalaze na južnom portalu. Osim tih kipova u kapeli su originalni kameni kipovi sv. Kvirina Sisačkoga i sv. Augustina sa zapadnog portala te kip sv. Stjepana kralja s pročelja kapele Sv. Križa na Ilirskom trgu, smješteni u kapelu nakon zadnjih obnova.

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

Đakovo, 20.1.2018. (IKA) - U Nadbiskupskom domu u Đakovu 20. siječnja održana je XXXVI. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Na skupštini su sudjelovali đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, umirovljeni đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović te kancelari Đakovačko-osječke nadbiskupije Robert Jugović i Požeške biskupije Ivan Popić. Nakon molitve Trećeg časa sudionike skupštine pozdravio je nadbiskup Hranić, istaknuvši kako se ove godine navršava deseta obljetnica od osnutka Đakovačko-osječke crkvene pokrajine i 10. obljetnica ponovne uspostave Srijemske biskupije te je kazao kako će se navedena obljetnica nastojati obilježiti na metropoljskoj razini određenim okupljanjima svećenika i vjernika s ciljem produbljenja povezanosti triju biskupija.

Nakon čitanja i usvajanja Zapisnika prethodne sjednice pristupilo se dnevnom redu skupštine te su biskupi među ostalim dogovorili događaje u pojedinim biskupijama prigodom kojih će se spomenuti desete obljetnice ustanovljenja Metropolije. Pri tom su imali na umu vjernička brojnjia okupljanja u biskupijskim marijanskim svetištima te su odlučili da Srijemska biskupija obilježi 10. obljetnicu svoje uspostave na hodočašću Tekijskoj Gospi idućega 4. kolovoza, a Požeška biskupija da se spomene 10. obljetnice Metropolije na hodočašću u Pleternici 31. kolovoza ove godine, dok će Đakovačko-osječka nadbiskupija to učiniti idućega 1. listopada, na svetkovinu Obljetnice posvete katedrale u Đakovu. Odlučeno je također da se istom prigodom svećenici svih triju biskupija okupe u Staroj Gradiški idućega 16. travnja, u tjednu prije Nedjelje Dobrog Pastira na zajedničkoj duhovnoj obnovi te iskažu poštovanje prema žrtvi brojnih svećenika koji su za vrijeme komunističke vladavine tamnovali u tamošnjem zatvoru.

Biskupi su se posvetili pozornost određenim ekumenskim pitanjima, napose odnosa prema Srpskoj pravoslavnoj Crkvi, s osobitim osvrtom na ulogu Srijemske biskupije u tom pogledu. Daljnji rad skupštine nastavljen je susretom s djelatnicima Međubiskupijskoga suda prvoga stupnja sa sjedištem u Đakovu prigodom nove sudske godine. O stanju ženidbenih parnica iz Đakovačko-osječke nadbiskupije izvijestio je Nikola Škalabrin, sudski vikar, a o parnicama iz Požeške biskupije govorio je Želimir Žuljević, sudski vikar iz Požege. Biskupi su zahvalili djelatnicima Suda za veliku požrtvornost kojom nastoje rješavati osjetljiva pitanja neuspjelih brakova vjernika.

U velikoj dvorani Matice hrvatske predstavljen 40. broj Žumberačkog krijesa

Jubilarni broj Žumberačkog krijesa predstavio je predsjednik Matice hrvatske akademik Stjepan Damjanović Zagreb, 20.1.2018. (IKA) - U velikoj dvorani Matice hrvatske u Zagrebu održana je 20. siječnja svečana prezentacija 40. broja Žumberačkog krijesa. U povodu velikog jubileja žumberačkoga godišnjaka u središnjici Matice okupio se veliki broj Žumberčana i prijatelja Žumberačkog krijesa. Manifestaciju su zajednički organizirali Uredništvo Krijesa i Ogranak Matice hrvatske iz Jastrebarskog.

Svečano predstavljanje jubilarnog Krijesa započelo je hrvatskom državnom himnom koju su izveli članovi KUD-a Marko Vukasović iz Samobora. U nastavku programa voditeljica Alenka Crljenica u ime Uredništva pozdravila je skup, a zatim je u ime suorganizatora okupljene uzvanike pozdravila i Klementina Škrabe, predsjednica Ogranak Matice hrvatske iz Jastrebarskog. Nakon uvodnih pozdrava skupu su se obratili predstavnici lokalnih i županijskih vlasti koji su izrazili podršku Žumberačkom krijesu koji izlazi već četiri desetljeća.

Prije samog predstavljanja novog broja godišnjaka osnivač i glavni urednik Žumberačkog krijesa stavforor Milan Vranešić iznio je povijesni tijek nastanka žumberačkog godišnjaka. Recital o Žumberačkim uskocima recitirao je zatim Zvonimir Jurčević, član Ogranak Matice hrvatske iz Samobora.

U nastavku programa ovogodišnji broj Žumberačkog krijesa predstavio je predsjednik Matice hrvatske akademik Stjepan Damjanović. Posebno je istaknuo važnost rimokatoličkoga i grkokatoličkoga kalendara koji već na prvi pogled daje čitatelju uvid da se radi o godišnjaku u kojem se njeguje zajedništvo obaju obreda u Katoličkoj Crkvi. Predstavljajući novi broj godišnjaka akademik Damjanović izrazio je zahvalnost uredništvu koje se trudi godišnjak obogatiti velikim brojem fotografija, jer poznato je „da fotografija ponekad znači više od riječi“. Po završetku predstavljanja novog broja Krijesa članovi KUD-a Marko Vukasović izveli su poznatu žumberačku pjesmu „Vrani se konji sedlaju“, a tijekom drugog dijela kulturnog programa izvedene su još tri pjesme iz repertoara žumberačkog pjevačkog društva.

U nastavku programa predstavljene su još četiri knjige tiskane u 2017. godini koje se u svojem sadržaju dotiču Žumberka i Grkokatoličke Crkve. Knjigu „Duhovna baština Stepinčeva i Kuharićeva zavičaja“ predstavio je autor mr. Anđelko Koščak, rektor bogoslovnog sjemeništa iz Zagreba. Knjigu „Priču iz zaboravljenog kraja“ autorice Aleksandre Ščukanec predstavio je urednik knjige Damir Agičić, a novu knjigu „Od Budinjka do Mainza“ javnosti je predstavio ugledni zagrebački arheolog Želimir Škoberne. Okupljenim uzvanicima zatim se u ime KUD-a „Žumberčani“ iz Zagreba obratila predsjednica Biserka Kablar, koja je predstavila novu monografiju društva „Čuvari žumberačke kulturne baštine“. O samom nastanku monografije govorila je glavna urednica Ana Zgombić, a prigodnu pjesmu o Žumberačkom krijesu recitirao je Milan Delivuk. Na kraju kulturnog programa zaslužnim institucijama prigodne zahvalnice uručio je glavni urednik Žumberačkog krijesa. Na samom završetku velike svečanosti u ime svih čitatelja Žumberačkog krijesa Janko Jelenić uručio je osnivaču i glavnom uredniku Krijesa o. Milanu Vranešiću prigodni dar. Svečana prezentacija zaključena je zahvalom svim prisutnima i molitvom nakon koje je uslijedio domjenak.

Dubrovnik: Održana konstituirajuća sjednica Biskupijskog pastoralnog vijeća

Dubrovnik, 20.1.2018. (IKA) - Konstituirajuća sjednica Biskupijskog pastoralnog vijeća održana je u subotu 20. siječnja u maloj dvorani bivšeg samostana Sv. Klare u Dubrovniku. Sjednicom je predsjedao dubrovački biskup Mate Uzinić koji je, uz ostalo, članovima predstavio Statut BPV-a.

Istaknuto je da je osobita zadaća BPV-a „pridonositi stvaranju biskupijskog pastoralnog plana; izraziti vlastito mišljenje, vrednovanje i usmjerenje vezano uz neke bitne pastoralne probleme i predložiti konkretna rješenja; zajednički promišljati teme koje predloži dijecezanski biskup“.

Novo Biskupijsko pastoralno vijeće čine svećenici, redovnice i vjernici laici, predstavnici dekanata i biskupijskih vijeća, ureda, ustanova, te molitvenih zajednica: don Josip Barišić, Miho Bošković, Marija Brčić, don Ante Burić, Nada Burum, Mihovil Depolo, Anto Glavor, Pero Grbić, don Hrvoje Katušić, don Ivica Pervan, Sanda Kapetanović, Mato Katičić, Mirjana Kaznačić, don Stano Lasić, Đuro Lonza, Željana Lučić, Ana Marčinko, Vjeran Martić, Joško Mikuš, Luko Miloslavić, s. Meri Muše, Mihovi (Mile) Perdija, Sanja Šanje, Teo Šeparović, Angelina Tadić, Ljubomir Vranješ, Vikica Vujica, Šime Zupčić i s. Marinela M. Žuro.

Za tajnika BPV na sjednici je izabran don Ante Burić, predsjednik Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju, a članovi tajništva su Željana Lučić, tajnica Vijeća za katehizaciju i novu evangelizaciju i Šime Zupčić, tajnik Katehetskog ureda.

Ekumensko slavlje u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike

Molitvu predvodio biskup Mate Uzinić a propovijedao je episkop zahumsko-hercegovački i primorski vladika Grigorije Durić

Dubrovnik, 20.1.2018. (IKA) - Na ekumenskoj molitvi u sklopu Molitvene osmine za jedinstvo kršćana 20. siječnja u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike uz katoličke i pravoslavne vjernike sudjelovali su i brojni katolički svećenici, redovnici, redovnice kao i svećenici Srpske pravoslavne Crkve. Ekumensku molitvu predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić a propovijedao je episkop zahumsko-hercegovački i primorski vladika Grigorije Durić.

U propovijedi episkop Grigorije kazao je kako govor o Bogu, čija je bit za ljude nedokučiva i nepojmljiva, prije svega treba proizlaziti iz tišine i šutnje da „sve nas koji promišljamo i govorimo o njemu odvodimo u tišinu bogopoznanja. „Ako naša riječ o Bogu ne izvire iz tišine i šutnje, a tišina i šutnja iz spoznaje o našoj nemoći da obuhvatimo tajnu Božjeg postojanja, onda nas to s razlogom upućuje na zaključak da mi nismo svjesni o kome govorimo“, istaknuo je uvodno episkop. Ovakav način poimanja i pristupanja primaran je i nezaobilazan i kad je riječ o Duhu Svetome, o kojem je episkop više govorio u propovijedi. Pozvao je okupljene vjernike da se prisjete trenutaka kada su bili u istinskoj ljudskoj nevolji, u bezizlaznoj situaciji, kada su bili potpuno nemoćni da riješe neki za njih krucijalan životni problem, te kazao: „Ako vam je tada bilo toliko teško da niste imali snage da razgovarate s ljudima a kamoli da se pomolite Bogu, ako ste u tim trenucima jedva imali snage disati, ako ste usred vlastite nevolje i muke bili bespomoćni i napušteni od drugih ljudi a ipak ste osjećali da je pored vas netko tko vas ne da, tko vas voli, jeste li se ikada – nakon što biste konačno ugledali svjetlost na kraju tunela i pošto bi vam se ponovno vratila

životna snaga i sposobnost govora – zapitali tko je to bio s vama kada ste bili sasvim iznemogli i posustali, tko vas nije napuštao kad ste bili sasvim izgubljeni i zaboravljeni, tko se to zauzeo za vas vrativši vas, u konačnici, u život?" Zaključio je da, budući da govori kršćanima, oni će osjetiti i shvatiti da je to bio Bog, „koji se uvijek i svagda zauzima za sve nas”.

Nastavljajući govoriti o jedinstvenom čudu Božje prisutnosti episkop Grigorije je s okupljenim katolicima i pravoslavcima podijelio neka osobna iskustva Božje prisutnosti iz godina svoga djetinjstva kao i iz nekih drugih trenutaka života, za koja je kazao da nije u stanju pouzdano odgovoriti na pitanje o kakvoj se pojavi tu radi, ali mu je neki unutarnji osjećaj govorio da svi ti doživljaji dolaze od Boga. Sva ta iskustva bila su jedan od ključnih razloga zbog kojih je vjernicima često govorio da je, u trenutku molitve, Krist Duhom Svetim nazočan među njima, a bilo je važno da i sami vjernici vjeruju u to, da to istinski osjete. „Našu vjeru i nadu u obećanje da smo sinovi i djeca Božja – i ne samo u to – krijepi upravo Duh Sveti, koji je sveprisutan. Ukoliko nas Duh Sveti ne bi podizao i hrabrio, naša nada bi se ugasila i urušila poput kule od karata”, kazao je propovjednik te u pitanje uobličio nedoumicu: tko je to tko nas tješi i kako to da i dalje uspijevamo opstajati u nadi? Odgovorio je da je to Sveti Duh koji „otklanja našu nemoć, slabost i malodušnost”. Mi se ne bismo znali ni valjano moliti ukoliko se sam Duh ne bi zauzimao za nas neizrecivim uzdasima svojim, podsjetio je vladika na svetopisamske riječi. Sveti Duh pruža odgovor i utjehu na molitvu sirotih, ubogih, poniženih, grešnih, svih nas. U tom kontekstu s okupljenima je podijelio i molitvu svoje majke koju je ona izgovarala u teškim časovima: „Gospode, ja sam prosta i grešna i ne znam da ti se zamolim, ali znam da ti znaš kako ćeš mi pomoći”. Duh Sveti, onaj koji pronađe u srca naša, zna koje su naše želje i potrebe i zna kako da nam odgovori i kako da se zauzme za njihovo ostvarenje, objasnio je vladika. Duh Sveti je onaj koji nam uprisutnjuje Krista. Kazao je i kako se za vrijeme Kristova boravka na zemlji događalo da su neki ljudi bili u stanju prepoznati Krista, dok drugi to nisu mogli. Ili bi ga isti u jednom trenutku bili sposobni prepoznati, a u drugom ne bi. Također je s nazočnima podijelio i neke razgovore, doživljaje i promišljanja o evanđeoskim zgodama i o boravku u Svetoj zemlji.

Potaknuvši vjernike na promišljanje o pročitanoj evanđeoskom ulomku u kojem je opisan Isusov susret sa ženom koja je bolovala od krvarenja i koja je u mnoštvu dotaknula s vjerom Isusa, vladika je ustvrdio kako duboko vjeruje da toj ženi nitko drugi do Duh Sveti nije otkrio tko je Krist. „Taj Duh nije duh čovječji, nego Duh Božji, koji obuzima ljude tiho, ali snažno. On nije zemaljski duh ili nekakav fluid, on nije samo neobičan, neobjašnjiv, natprirodan, On je jednostavno – sam Bog. On je jednovremeno i blizak ljudima, tu je za njih i tu su uvijek njegova sila i djelovanje oživotvorenja čovjeka i svijeta. Ali čovjek, budući da je samo čovjek, ne može njime raspolagati, ne može ga posjedovati”, istaknuo je propovjednik.

Podsjetio je i na nauk Crkve sa sabora u Carigradu u 4. stoljeću gdje se jasno naučava da je Duh Sveti jednak Ocu i Sinu i da se slavi zajedno s njima, te istaknuo: „Otuda se smatra ljudskim bezumljem misao da u svom posjedu možemo imati Boga, te da možemo zagospodariti Duhom Svetim. Jer Duh je Bog, i diše i kreće se gdje hoće!” Dodao je i kako mu se čini da Crkva diljem svijeta ima jednu vrstu nesporazuma pa i problema upravo s ljudima koji tvrde da posjeduju Duha: „Kada bi nam netko kazao da 'posjeduje’

Duha Svetoga, to bi bilo jednako tome kao da nam je rekao: 'Ja sam Bog ili ja sam Isus Krist.' Zar ne bismo toga tko je to izrekao smatrali ludim?” Kao što se masa tiskala oko Isusa i bila veoma blizu njega, tako je i Duh Sveti blizu nas, nastavio je poučavati episkop Grigorije. „Ukoliko smo otvoreni za njega, on je prisutan u nama i među nama, dakle – on kuca na vrata srca naših. On nije duh koji porobljava, nego Duh koji oslobađa. Nasuprot raznim nazovikarizmaticima i njihovim slijepim sljedbenicima, i na Istoku i na Zapadu, trebalo bi da vjerujemo u Svetoga Duha Boga, Duha Božjeg, Duha Isusa Krista. Isto tako trebalo bi da budemo neprestano svjesni da on nije ljudski duh, duh vremena, duh koji se na bilo koji način može posjedovati ili kojim se kako bilo može upravljati. On diše i kreće se, ponavljam, gdje, i kada, i kako on sam hoće”, ustvrdio je propovjednik te upozorio da se Duha Svetoga – Duha slobode, ne može posjedovati, a što se kroz razne karizmatičke pokrete može ponekad zaključiti. „Stoga je od neobične važnosti da osvijestimo u nama samima činjenicu da nitko od nas, dragi kršćani, bio to biskup, profesor ili pobožni vjernik, ne može posjedovati Duha. Ali, nasuprot tome, svako može primiti Duha, živjeti po Duhu, sljedovati mu i služiti i to s neporecivim osjećajem njegove prisutnosti.” To je jedan od razloga zbog kojih se ne smiju zaboraviti riječi Kristove koje kažu: neću vas ostaviti sirote, same, uciviljene. Poslat ću vam Duha Utješitelja, Duha istine, Duha Životodavca.

„Primiti Duha i moliti se u Duhu znači otvoriti dušu i srce za Boga i za Krista radi nas rassetoga. Ako se tako otvorimo, onda će nas pohoditi Duh Sveti za koga nam Pavao otkriva: 'Gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda!' Tada ćemo, baš kao Mojsijeva sestra, moći slobodno sjediti na obalama mora i, oslobođeni od faraona ovoga svijeta, radosno uzviknuti: 'Zapjevajte Gospodu, jer se slavno proslavio!'”, kazao je episkop Grigorije. Ustvrdio je i kako mi danas trebamo Duha Svetoga, te zaključio: „Usuđujem se na kraju reći da slabo vjerujem u ljude i u sve one sisteme koje su oni osmislili, ma kako se ti sistemi zvali. Ali zato čvrsto i nepokolebljivo vjerujem da Duh Sveti može biti u ljudima i među ljudima. Ne smatram sebe malovjernim zato što svoje povjerenje ne polažem u ljude, nego vjerujem u Duha Svetoga, Gospoda Životvornoga. I njemu se, u konačnici ove propovijedi, molim riječima svetog Vasilija Velikog: 'Gospode, blagoslovi blagošću svojom krug godine; prekрати razdore među Crkvama; ugasi neprijateljstva među narodima, silom Duha Tvoga Svetoga.' Amen!”

Biskup Uzinić na početku molitvenog slavlja pozdravio je sve okupljene i zahvalio im što su došli kako bi zajedno mogli moliti za jedinstvo kršćana. Uvodeći okupljene u molitvu prisjetio se misli pape u miru Benedikta XVI., koji je kazao: „Zadaća je svakog odgovornog kršćanina, a na poseban način teologa i poglavara Crkava da otvore prostor onome što je teološki moguće. Da bez jeftine površnosti posvuda uočavaju i žive ono oprečno, u svjetlu hitne zadaće jedinstva bez jednoličnosti. Da ne pitaju uvijek samo o održivosti ujedinjenja po priznavanju drugoga, nego još više o održivosti daljnje razjedinjenosti. Opravdanje nije potrebno jedinstvu nego razjedinjenosti”. Biskup je napomenuo kako je ovo molitveno druženje otvaranje tog prostora koji papa u miru zagovara, ali i kako se ne trebamo pitati hoćemo li, ili možemo li, održati ove molitvene susrete nego možemo li i smijemo li održavati ovu našu razdijeljenost. To je pitanje koje trebamo postaviti. Jer razjedinjenost je ono što sablažnjava. I ono što, evo mi i ovim molitvenim susretom želimo mijenjati. Naravno stavlajući sve u ruke Gospodnje, jer nismo mi ti koji možemo činiti jedinstvo nego on. A njegova desnica, kaže

ovogodišnje geslo, snagom se prodići. Neka se i večeras prodići u ovom našem molitvenom zajedništvu", poručio je biskup Uzinić. Na kraju ekumenske molitve biskup je još jednom zahvalio svima, osobito zboru mladih iz župe Sv. Spasa Mokošica koji su svojom pjesmom uveličali događaj. Zahvalio je episkopu Grigoriju što je svojim riječima uspio približiti okupljenima Duha Svetoga i njegovo djelovanje. Među svećenicima koji su sudjelovali na molitvi za jedinstvo kršćana bili su i protojerej stavrofor Boris Banduka, arhijerejski namjesnik trebinjsko-dubrovački, kao i dubrovački protojereji stavrofori o. Vladan Perišić i o. Stevan Kovačević, te generalni vikar Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katušić, delegat Dubrovačke biskupije za ekumenizam i međureligijski dijalog don Ivica Pervan i katedralni župnik don Stanko Lasić. Ovo je sedmi put da se ekumenska molitva uz sudjelovanje pravoslavnih i katolika moli u Dubrovniku.

Središnje ekumensko slavlje u Zagrebu

Nakon zaziva Duha Svetoga uslijedila je „Molitva pomirenja” tijekom koje su predstavnici Katoličke, Pravoslavne i Baptističke Crkve simbolično nakon zaziva ispuštali lance

Zagreb, 21.1.2018. (IKA) – Središnje ekumensko slavlje 34. ekumenskog hoda zagrebačkim crkvama u sklopu Molitvene osmine za jedinstvo kršćana u nedjelju 21. siječnja u crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije na Dolcu u Zagrebu predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško.

„Zahvaljujemo Gospodinu koji nas sabire i koji po nama djeluje. U Molitvenome tjednu mogu se nametnuti neke teme koje ističu zapreke, a da pritom zanemarimo darove koji su vidljivi, kojima se radujemo, jer u njima čitamo Božju prisutnost i snagu njegove desnice koja daje sigurnost, koja nas vodi i blagoslivlje”, rekao je uvodno biskup Šaško te posebno pozdravio okupljene službenike i predstavnike kršćanskih zajednica „koji osjećaju poticaj Božjega Duha i na njega odgovaraju ponajprije usrdnom molitvom”.

Podsjetio je kako su ove godine kršćani s Kariba pripremili smjernice za Molitvenu osminu, stavljajući naglasak na slobodu od raznih oblika ropstva. „Biblija sve do danas ohrabruje vjernike na Karibima da se bore za ljudsko dostojanstvo i bolje uvjete života. Kada s naših ruku spadnu okovi ropstva, u obitelji čovječanstva izrasta novi savez ljubavi i zajedništva, koji izražava jedinstvo za koje mole naše Crkve, a istinsku slobodu daje Bog koji traži put do našega srca”, pojasnio je.

Nakon zaziva Duha Svetoga uslijedila je „Molitva pomirenja” tijekom koje su predstavnici Katoličke, Pravoslavne i Baptističke Crkve simbolično nakon zaziva ispuštali lance.

Po naviještenoj Riječi Božjoj, biskup Šaško izrekao je homiliju.

Posebno se usredotočujući na geslo ovogodišnje Molitvene osmine, preuzeto iz Knjige Izlaska, o Božjoj desnici, biskup je uputio na naglašenost dodira „dodira slobode, nade i života”, jer nastavio je „premda kao sliku pred sobom imamo jedan dio tijela (ruku), u središtu je Božji Duh: Božja desnica je njegova Snaga, njegov Duh koji rastvara more, pobjeđuje neprijatelje. Ali u svemu je posebno snažna slika povezanosti daha i ruke. Njegova desnica ulijeva strah, ali jednako tako njegova ruka gradi Boravište i daje živjeti”.

Nadovezujući na to razmišljanje o odlomku iz Markova evanđelja, biskup Šaško istaknuo je kako tu osim puno dodira pogledima i riječima, postoje dva ključna dodira: dodir bolesnice koja krvari i koja dodiruje Isusovu odjeću te dodir Isusa koji umrlo dijete prima za ruku uz zapovjednu

riječ. „To su Zakonom zabranjeni, ali su dodiri kojima Isus vraća u život. Prva je spasonosna 'tangenta', dodirica, koja je očitovala vjeru izmučene žene i njenu nadu u iščekivanju ljubavi. Dodir koji polazi od čovjekove čežnje, pružene ruke prema Bogu u nevolji i strah koji ju je prožeo, jer je 'onečistila' Isusa i taj 'griješ' ispovijeda. Ali Isus čuvši tu ispovijed, osjeća dodir njene vjere, čuje dodir cijeloga njenog bića. Drugi je dodir Kristove ljubavi koji polazi od Boga, od njegove sućuti koja ne samo da uključuje ponovno u zajedništvo, nego – dokidanjem granice milosrđem – ide onkraj zamislivoga. Očituje svetost milosrđa koja dokida grijeh i svaku nečistoću. U Evanđelju se osjeća blagost; nema žurbe. Bog ima svoje vrijeme, a Isusovo posezanje rukom nije nasilno, grabežljivo, nego mirno. Vraćajući djevojčicu u život Isus ju budi u svojoj Prisutnosti”, pojasnio je.

Biskup Šaško istaknuo je kako se cijela povijest Boga i čovjeka može izraziti dodirima. „Isus dopušta da ga dotiču grešnici, bolesni, učenici, mnoštvo; on sam dodiruje gubave, slijepe, gluhe i nijeme; blagoslovno dotiče djecu i polaže na njih ruke”, rekao je biskup te podsjetio kako „Isusa ne možemo susresti u punini, ako ne primjećujemo snagu dodira, to dragocjeno iskustvo uvijek uzajamne komunikacije. Doticaj, dodir nosi temeljni smisao; on je prvo očitovanje svakoga od nas”.

Molitva za jedinstvo kršćana molitva je za dodirima Božje ruke, njegove desnice, Duha koji jača vjeru, učvršćuje nadu i obogaćuje maštovitost ljubavi. Jedinstvo kršćana poseban je izazov u Europi, u kojoj ima toliko velikih pitanja na koja naša podjela ne može dati odgovore. I usudimo se prepoznavati da su teškoće s kojima se susrećemo Božji dar da vidimo na što smo pozvani i što trebamo činiti, rekao je biskup te nastavio: „Premda je riječ 'ruka' izišla iz mode, pa je 'manualnost' postala odbojna, a puno je prihvatljivije ono što označuje 'prst', odnosno 'digitalnost', kao da smo prešli od širine dodira na suženost dodira, digitalnoga, po tipkovnicama i po raznim zaslonima (touch screen). A onda otkrijemo da smo jedni od drugih sve dalje. Zato je kršćanstvo danas ponovno proročko, jer ustraje na tjelesnosti, na vrijednosti tjelesne blizine, ne zaboravljajući da je i molitva poseban dodir”.

Bog nas poziva da ga naučimo dotaknuti, posebice u zajedništvu braće i sestara, u molitvi za susrete koji otvaraju širinu i razmiču ono što nam sprečava put do radosti. I večeras ćemo u molitvi jedni drugima pružiti ruku, dotirnuti živote, bez straha i bez prokazivanja prstom, jer je to put da osjetimo Božji dodir koji nas mijenja, preobražava ljubavlju u Kristovoj slobodi. Večeras je s nama isti Božji Dah koji pokreće, po kojemu smo pripadni Bogu. Toliko puta i u svojoj čežnji za jedinstvom kršćana osjećamo nemoć, ali se radujemo Duhu koji potpomaže našu nemoć, da naš dodir po vjeri bude prepoznatljiv među tisućama drugih: da ne budemo vođeni drugim razlozima, privučeni drugim ciljevima zarobljeni i neslobodni. Iskreno molimo da taj Božji dodir sve nas kršćane vodi tom istom Božjom desnicom, rekao je biskup Šaško.

U ime Srpske pravoslavne Crkve okupljenima se obratio ravnatelj Srpske pravoslavne gimnazije „Katarina Kantakuzina Branković” protojerej stavrofor Slobodan Lalić. Uputio je na znakovitost gesla osmine, ali i na znakovitost ovih dana „koji početkom godine u srcima svih nas bude nadu i unose posebnu radost, radost Crkve, radost jedinstva kršćana”. Osvrćući se na riječ „desnica” iz gesla, istaknuo je „da nas to uvijek asocira na snagu, na moć, na silu, no čitajući evanđelje vidimo da se snaga Božja očituje ne u sili, već ponajprije u smirenju i služenju”. Podsjetio je kako i simbol rođenja Kristova, betlehemska spilja i slama na kojoj

se Krist rađa potvrđuje „da je Bog postao čovjekom, da je došao s neba na zemlju, da je unizio sebe da bi čovjeka uzvisio. Upravo takvim obličjem Gospodin nam je pokazao svoju snagu, jer kako kaže apostol Pavao 'slava se Gospodnja u nemoći pokazuje'. Stoga smo i mi pozvani snagu koju smo dobili od Boga svjedočiti u svakodnevnom životu i to smirenjem, služenjem, skrušenošću i onom žrtvenom ljubavlju koju je Krist pokazao i svojom žrtvom na križu".

Tajnik Saveza baptističkih Crkava u RH Željko Mraz rekao je „da je Bog u Isusu Kristu susreo svakoga od nas". I geslo ovogodišnje osmine koju su pripremili kršćani s Kariba govori o Bogu koji djeluje po našim životima, i Bogu koji djeluje i danas. Upravo geslo Molitvene osmine govori nam da nas vodi desnica Gospodnja, da nam pruža nadu i ozdravljenje, rekao je Mraz. U kontekstu pak mjesta ovoga slavlja, crkve Pohoda BDM, rekao je „poznato je da katolici i protestanti imaju različito mišljenje o štovanju Marije, ali ono što nam je zajedničko je, da je Marija uzor i model vjernice, učenice Gospodinove. Ona je prihvatila Božji poziv bez obzira na posljedice. Po njezinu primjeru i mi smo pozvani na molitvu za jedinstvu kršćana ma koliko to izgledalo teško, besmisleno, bez pomaka. Pozvani smo biti ustrajni na tom putu, jer je to volja Gospodnja za svakog kršćanina. U konačnici Isus je molio da svi budu jedno da bi svijet vjerovao".

Uime Makedonske pravoslavne crkvene općine sv. Zlata Meglenska pozdrave protojereja Kirka Velinskog prenio je dr. Petar Mitrikeski. U ovoj prigodi kao jedan od vidova ekumenskoga djelovanja, istaknuo je kako zahvaljujući Katoličkoj Crkvi vjernici Makedonske pravoslavne Crkve u Zagrebu već dvadesetak godina imaju liturgiju u kapeli Sv. Roka.

Premda među nama ima razlika, Gospodin nam je rekao „ljubite jedni druge", jer po tome će vas poznati da ste moji, rekao je te također prenio pozdrav o. Emila Angelova iz Bugarske pravoslavne Crkve.

Na ekumenskom slavlju sudjelovali su i domaći župnik preč. Zlatko Golubić te članovi Povjerenstva Zagrebačke nadbiskupije za ekumenizam i dijalog predsjednik mons. Zvonimir Sekelj, tajnik dr. Zvonimir Kurečić, Marija Znidarčić i vlč. Danijel Dukić.

Slavlje je pjevanjem animirao zbor crkve Pohoda BDM Prvo hrvatsko katoličko pjevačko društvo „Branimir".

Misa za domovinu u povodu 25. obljetnice akcije „Maslenica"

U povodu obilježavanja akcije, na zvonik katedrale Sv. Stošije Hrvatska vojska postavila hrvatsku zastavu dugu 25 metara

Zadar, 21.1.2018. (IKA) – U povodu proslave 25. obljetnice oslobodilačke vojno-redarstvene akcije 'Maslenica', misno slavlje za domovinu u katedrali Sv. Stošije u Zadrui u nedjelju 21. siječnja predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić u koncelebraciji s vojnim biskupom u RH Jurom Bogdanom. "Obilježavanje te srebrne obljetnice kojom se sjever povezao s jugom Hrvatske, znak je da ne zaboravljamo žrtvu koja je podnesena za našu slobodu. Obljetnica akcije Maslenica u vidu stjecanja slobode dobra je prigoda sjetiti se silnih Božjih djela i čudesnih zahvata. Nije bez razloga baš u tom vremenu kardinal Franjo Kuharić govorio 'Čuda su se dogodila'. Mi smo čudesnim Božjim i ljudskim zahvatom stekli slobodu i nezavisnost", istaknuo je mons. Puljić u propovijedi, dodavši da „euharistijom zahvaljujemo Bogu za dar mira i slobode". U zahvalni spomen i molitvu uključeni su svi koji su položili život za

obranu visokih ideala slobode, kao i živi branitelji „kojima je potrebna ljudska i božanska pomoć kako bi pozitivno nadvladali sve psihičke i fizičke teškoće i nedaće s kojima se suočavaju. Osobito imamo u vidu ratne invalide i sve koji trpe u duši i na tijelu. Valja nam vidati njihove rane i njegovati ih, tješiti i brisati suze, odgajati savjesti i poduzimati sve da se učvrsti miran život pojedinaca i naroda u ozračju slobode i kršćanske uljudbe", potaknuo je mons. Puljić.

Obljetnica je prigoda uputiti nebu zahvalnu molitvu za sve koji su se s krunicom oko vrata suprotstavili agresiji, borili se i izborili mir i slobodu, rekao je nadbiskup. „Obljetnice obvezuju građane Lijepe Naše da se sjetite svih koji su zaslužni za sve što danas imamo te u slozi i odgovornosti izgrađuju zemlju na temeljima pravde, istine i ljubavi. U misi molimo narodu mir, pravdu, slogu i slobodu, onima koji upravljaju mudrost i poštovanje pokojnima. Misa je veliki spomen i sjećanje na svetu gozbu ljubavi i osobito je mjesto našeg urastanja u hod pamćenja i spasenjske povijesti. Ne možemo osobnu povijest shvatiti izvan spasenjskog konteksta, jer Isus je došao, utjelovio se i njegova životna povijest piše obrise našeg spasenja. Misa je znak i naše kršćanske odgovornosti za lice domovine koje treba odsijevati u njenim uredbama i zakonima, u njejoj kulturi i socijalnoj odgovornosti. Jer, 'ako Gospodin kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji', poručio je nadbiskup, poželjevši „da molimo za domovinu i njene žitelje kako bi trajno bili zahvalni za silna djela koja nam je iskazao Gospodin". „Domovina nije samo zemljopisni prostor, nego i svijet naših emocija, druženja i čežnji, slavlja i uspjeha. Istina, ima ih koji misle kako je domovina ostatak nekog romantičarskog doba. Mi, sljednici starozavjetnih obećanja i svjedoci uskrasnih zbivanja, vjerujemo da domovina ima svoje teološko mjesto u našem hodočasničkom životu. Otkad je Krist ušao u ovaj svijet i prošao zemljom čineći dobro, on je usmjerio naš ljudski hod prema nebeskoj domovini. Tako je domovinu vremenitog i prolaznog života otvorio Bogu Ocu i njegovom spasenjskom naumu. Stoga u našem ovozemnom hodu prema nebu domovina ima svoje svete dane ispunjene spomenom i zahvalnošću koji usmjerava i bistri naše poglede prema Bogu i budućnosti", rekao je mons. Puljić, istaknuvši da je „u slobodu koju nam je Bog dao ugrađeno puno suza, žrtava i krvi. No, brojna stradanja, žrtva i patnja za našu slobodu ima puni smisao ako je povezana s kalvarijskom žrtvom Sina Božjeg koji nas je svojom mukom, smrću i uskrsnućem spasio i oslobodio te utemeljio Crkvu u kojoj po euharistiji nastavlja živjeti među nama".

Nadbiskup je podsjetio da se nakon prvih višestranačkih izbora 1990. g. i proglašenja neovisnosti nije slutilo da će barjak domovine doskora biti obliven krvlju branitelja. U tom vremenu nepovjerenja, ratne psihoze, mržnje i destrukcije smatrao je „normalnim i prirodnim da se Crkva uključi s narodom u trpljenje, molitvi i vapajima za mirom, kao i u osudi rata i nasilja", moleći svijet da zaštiti pravo i slobodu hrvatskog naroda.

U svjetlu navještaja Božje riječi, nadbiskup je rekao da je oslobađanje Izraela iz egipatskog ropstva i sklapanje saveza, putovanje naroda kroz pustinju, slična povijesna dionica koju je doživio hrvatski narod; petsto godina u obrani pred otomanskim osvajanjima kad je veliko hrvatsko kraljevstvo bilo svedeno na 'ostatke ostataka', pa pedesetogodišnji hod kroz ideološku pustinju komunizma. "Dok se neki pitaju treba li se vraćati u prošlost i razmišljati o onomu što se davno zbilo, Jahve određuje neka se to ne zaboravlja, neka se svake godine obilježava. 'Narod nikada ne zaboravi, nego u srcu čuva čudesne stvari koje je vlastitim očima vidio i

neka to prenosi s koljena na koljeno, sve do sinova svojih sinova'. Pamćenje je sastavni dio identiteta obitelji, zajednice i naroda a spomen važnih povijesnih događaja govori o našem ishodištu i ukorijenjenosti", poručio je mons. Puljić, zaključivši da nam je „prijateljstvo s Isusom u dobrim i teškim danima bilo izvorom sigurnosti, ono neka ostane i zalogom naše budućnosti".

Na misi su sudjelovali predstavnici državnih i vojnih vlasti, Mirko Šundov, načelnik Glavnog stožera oružanih snaga RH, pripadnici Hrvatske vojske i policije, hrvatski branitelji i počasne vojne postrojbe. Trodnevna akcija Maslenica počela je 22. siječnja 1993. g. Bila je prekretnica u obrani zemlje koja je promijenila tijek ratovanja u agresiji na Hrvatsku. Uz deblokadu gotovo dvogodišnje opsade Zadra kad je agresor bio pred samim ulazom u grad, te je akcijom srbijanski agresor bio pomaknut u dubinu okupacijskog teritorija, akcija je spojila sjever i jug domovine oslobodivši dotad presječenu prometnu povezanost cijele Hrvatske na području Novskog ždrila, zrakoplovnu bazu Zemunik i zadarsko zaleđe. Bila je to prva veća zajednička operacija pripadnika hrvatskih oružanih snaga i policije. U povodu obilježavanja akcije, na zvonik katedrale Sv. Stošije Hrvatska vojska u subotu 20. siječnja postavila je veliku hrvatsku zastavu dugu 25 metara.

Središnje slavlje Molitvene osmine za jedinstvo kršćana u Sisačkoj biskupiji

Sisak, 21.1.2018. (IKA) - Središnje slavlje ekumenskog hoda ovogodišnje Molitvene osmine za jedinstvo kršćana održano je u nedjelju 21. siječnja u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku. Svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s povjerenikom za ekumenizam i dijalog vlč. Branimirom Motočićem, generalnim vikarom mons. Markom Cvitkušićem, katedralnim župnikom preč. Markom Karačom i supsidijarom katedralne župe preč. Milanom Begićem, vikarom katedralne župe Vedranom Pejakom-Pašićem.

Slavlju je nazočio i Pavao Krešić, predsjednik sinode Evangeličke Crkve kao i vjernici kršćanskih Crkava s područja Biskupije.

U homiliji biskup je rekao kako ovu euharistiju na treću nedjelju kroz godinu slave s posebnom nakanom i molitvom za jedinstvo svih kršćana. Biskup je podsjetio kako se ovogodišnja ekumenska molitva održava pod geslom „Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodiči", što je rečenica iz odlomka Knjige Izlaska. „Naime, svake godine jedna zemlja ili krug zemalja bira geslo i priprema tekstove za Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana, koja se odvija svake godine od 18. do 25. siječnja. Tako su ove godine geslo i tekstove pripremili kršćani s Karipskih otoka, dakle iz srednje i južne Amerike. Oni su izabrali ovaj odlomak Svetoga pisma iz Knjige izlaska zato što su ti narodi prije otprilike petsto godina doživjeli kolonizatorsko nasilje, porobljavanje te iskorištavanje u kojem se odvijala i evangelizacija. Premda su riječ Božju donijeli kolonizatori, oni su u svojem novom robovskom položaju u njoj prepoznali snagu da se Božjom pomoću bore za svoje ljudsko i narodno dostojanstvo, za oslobođenje i pravdu. I to se postupno sve više ostvarivalo te i oni danas mogu pjevati – zajedno s Mojsijem i Mirjam, te svim Židovima koji su Božjom snagom bili oslobođeni iz egipatskog ropstva ovu pjesmu Gospodinu kojom ga časte kao svoga osloboditelja. Desnica se Božja proslavila, njih je spasila, a Egipćane kaznila. Tako su oslobođeni i Židovi, i narodi Karipskih otoka, a možemo reći i naš hrvatski narod. Ni jedan čovjek i ni jedan narod nije stvoren da bude rob drugom čovjeku i

drugom narodu. To ropsko stanje Bog se sam uključio prevladati da svi ljudi imaju jednako dostojanstvo sinova i kćeri Božjih. Slobodno možemo reći kako je i naš hrvatski narod živio više stoljeća – poput izraelskoga – u ropstvu: u Austrougarskoj, u Jugoslaviji... sve dok nije narod na najdemokratskiji način odlučio da želi samostalnu državu. I sam Bog nam je pomogao, izveo nas iz ropstva, s kunicom oko vrata i u ruci, svi mi, i naši branitelji i naši molitelji, izborili smo slobodu. Stoga treba Boga veličati, treba graditi svoju budućnost na tom iskustvu", podsjetio je biskup.

Govoreći o drugom čitanju u kojem Pavao Korinćanima govori kako „prolazi obličje ovoga svijeta...", biskup je pojasnio „kako nas privremenost života na zemlji najbolje upozorava da se trebamo brinuti za vječna, a ne za prolazna dobra". „Vječno je dobro sloboda djece Božje jer takvi ćemo se – i samo takvi moći – pojaviti pred licem Božjim. Da bismo postali slobodni, potrebno je da se odriješimo raznih navezanosti, obzira i prizemnih dobara koja nas vežu za zemaljsko. Riječ 'slobodan' i 'prost' znače isto: naime, otud dolazi i riječ 'oprost' i 'oproštenje' – kada drugome opraštamo, mi ga tada odrješujemo, tj. oslobađamo od njegove krivnje i on je slobodan. Leti k'o ptica slobodna... I mi, kada molimo oprost i primamo ga, bivamo oslobođeni, odriješeni da prosto tj. slobodno idemo kroz život, neopterećeni teretom krivnje. Tako možemo postati prava braća i sestre u Kristu, i to je put za zbližavanje naših kršćanskih Crkava, naših zajednica – preko pojedinačnih i zajedničkih naših oprostjenja odnosno oslobođenja", poručio je okupljenima biskup Košić.

Nakon popričesne molitve okupljenima se obratio Krešić. Govoreći o ekumenizmu i zajedništvu, Krešić je istaknuo kako je u Crkvi sva istina vezana za osobu, a to je Krist. „Ta riječ, istina, u Novom zavjetu se nikada ne spominje sama već u paru s riječi ljubav. Ekumenski pokret u velikoj se mjeri mora zahvaliti Drugom vatikanskom koncilu i papi Ivanu XXIII. koji je proizveo duboke promjene i koji je pokrenuo hod zapadnih Crkava jednih prema drugima, da se susretne i da zajedno hodamo prema Kristu i što smo Kristu bliži to smo bliži jedni drugima. Mi smo zapravo nevjerojatno slični jedni drugima, sličniji nego što su bile razlike unutar prve Crkve. Dugo smo podijeljeni i nije lako to prevladati, ali mislim da naš put treba biti takav da Srbi budu najprije kršćani, pa onda Srbi, a da Hrvati budu najprije kršćani, pa onda Hrvati. Mi protestanti također moramo biti svjesni da smo mnogo puta bili zadržati i da nismo u posjedu istine. Kao i svi drugi s potpunom istinom susret ćemo se tek kada sretne Gospodina, a do tada gledajmo jedni u drugima braću povezanu Kristovom ljubavlju. To je put kojim trebamo hodati i na koji nas Gospodin poziva", istaknuo je Krešić.

Na kraju je svima okupljenima zahvalio i vlč. Motočić. „Nama u Sisačkoj biskupiji ovakva slavlja nisu samo tu da bi se reklo da se nešto dogodilo. Mi želimo da se nešto dogodi u nama i da pridonosimo ekumenskom hodu i tome da ćemo kao vjernici biti sve bliže. Upravo me u tom duhu raduje svaki susret s braćom iz drugih Crkava. Posebno zahvaljujem svima vama koji nosite na srcu jedinstvo kršćana i molite na ovu nakanu", zaključio je vlč. Motočić. Misno slavlje animirao je Biskupijski zbor pod ravnanjem prof. Jelene Blašković i orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice.

Središnje ekumensko bogoslužje u Osijeku

Osijek, 21.1.2018. (IKA) – Nakon ekumenskih bogoslužja kod rimokatolika i evangelika u Svjetskoj molitvenoj osmini za jedinstvo kršćana, treće ujedno središnje bogoslužje održano je 21. siječnja u Kapucinskoj crkvi Sv. Jakova. Svečanost zajedništva kršćana grada Osijeka počela je procesijom uz ulaznu pjesmu, koju je predvodio zbor bogoslova Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu uz orguljsku pratnju bogoslova Brune Diklića. Mnogobrojne sabrane u molitvi za jedinstvo kršćana uvodno je pozdravio fra Ante Pervan, kapucinski gvardijan, ponosno podsjećajući da je u njihovoj crkvi 1927. godine počela ekumenska molitva. Srdačnu dobrodošlicu mnoštvu izrazio je đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, koji je predvodio večernje ekumensko bogoslužje s predstavnicima kršćanskih zajednica. Među ostalim, nadbiskup Hranić poručio je: „Nas ovdje okupljene vjera u Isusa Spasitelja potiče na nadilaženje podjela, na odustajanje od zlopamćenja i podnesenog zla i uvreda, na uzajamno praštanje i pomirenje, na ponovnu izgradnju povjerenja jer u vjeri znamo da ćemo se, u Očevu domu, na kraju svi susresti, svi mi koji smo došli zajedno moliti za jedinstvo među nama i među našim Crkvama, i oni koji ne žele doći među nas, nego i dalje šire nepovjerenje, želju za dominacijom nad drugima, pa čak i dalje siju mržnju i zlo. Mi vjerujemo da jednoga dana više neće biti među nama i među našim narodima i crkvama nikakvih podjela, da nećemo više pripadati različitim konfesijama, da nam jednoga dana više neće biti važno tko ima kakvo odijelo na sebi, nećemo se dijeliti na mi i oni, na nas na ovoj i na njih na onoj strani, nego da ćemo ako ne prije, a ono barem o ponovnom Kristovu dolasku biti jedno u njemu, jedna te ista obitelj. I pred tom činjenicom u vjeri u Boga mi koji smo do prije nekoliko godina jedni druge pogrdivali i jedni druge puni mržnje nazivali sotonama, antikristima, četnicima, ustašama... unatoč svega uspijevamo ovih dana i večeras zajedno moliti. Već sada oslobođeni od pakosti i tvrdoće našega srca, otvoreni jedni za druge, vjerujemo Kristu Gospodinu raspetome i uskrsnome, koji je svojom smrću i uskrsnućem srušio svaku pregradu razdvojnici i pobijedio svaku mržnju koja je klica smrti u nama te u vjeri vidimo sve nas samo kao jednu Crkvu i kao jednu obitelj u njemu. Snagom vjere uspijevamo sebe već sada vidjeti i prepoznavati se potpuno izmirenom braćom i sestrama, ispunjenima Svetim Duhom njegove ljubavi, članovima jedne te iste obitelji, te njegovom snagom zajedno kličemo, ispovijedamo i hvalimo nebeskoga Oca: 'Desnica tvoja, Gospodine, snagom se (među nama) prodiči!' (Izl 15,6)."

Nadbiskup je pozdravio sve sudionike skupa, i spomenuo se prošle godine preminuloga episkopa osječko-poljskog i baranjskog Lukijana, koji je bio redoviti sudionik tih molitvenih okupljanja. Posebno je, među ostalima, pozdravio domaćine kapucine, izrazio dobrodošlicu novim predstavnicima Osječko-poljske i baranjske eparhije u Ekumenskoj koordinaciji protojereja Aleksandra Đuranovića, arhijerejskog namjesnika i paroha osječčkog, te jereja Sinišu Mićanovića, paroha dopsinskog i budimačkog, te novoga biskupa Reformirane kršćanske-kalvinske Crkve u RH Petra Sena.

Tijekom bogoslužja u službi Riječi prvo čitanje iz Knjige Izlaska (Izl 15,1-21) čitao je vikar Robert Almaši, psalam su pjevali (Ps 118,1 – 4.13-16) bogoslovi Nikola Andrić i Luka Čosić, drugo čitanje je čitao Robert Erk, a Evanđelje (Mk 5, 21-43) konkatedralni đakon Ivan Kunčević. U homiliji nadbiskup Hranić govorio o vjeri, ističući da ovogodišnja molitvena osmina poziva živjeti sa sigurnošću vjere u uskrsnuće i istodobno nam poručuje da izlječenja „od naših

konfesionalnih ospica, od naših nečistoća i podjela među našim Crkvama i unutar naših crkava te unutar naših obitelji, nema bez vjere".

Nakon ekumenskoga pozdrava mira, ispovijedi kršćanske vjere, molitve vjernika i Očenaša predsjedatelj je pozvao predstavnike kršćanskih Crkava na obraćanje. Protojerej Aleksandar Đuranović, pozdravio je okupljene u ime Srpske pravoslavne crkvene općine Osijek, kazavši: „Nesvakidašnja duhovna radost ispunjava mi večeras srce i dušu kada smo ovako sabrani, bez obzira na određene razlike u učenju, tradiciji, običajima i praksi. Zajedništvo, molitva i dijalog/uvažavanje i prihvaćanje različitosti, riječi su na koje moramo obratiti posebnu pažnju, jer se tako često čuju, ali koje u praksi teško zaživljavaju u dušama ljudskim. Kao kršćani moramo nadvladati toleranciju, taj najniži stupanj i dosegnuti do visina kršćanske ljubavi". Branko Berić, biskup Evangeličke Crkve u RH, istaknuo je kako je kršćanski ljubiti bio i ostao čin poslušnosti: „Jedinstvo ne ukida neke naše posebnosti već pred nas postavlja cilj zajedništva i jedinstva koje ćemo temeljiti na ljubavi i da kao takvi budemo svima prepoznatljivi kao kršćani... Zajedničko svjedočanstvo kršćana u situacijama trpljenja pretpostavlja osobitu vjerodostojnost". Biskup Sen zahvalio je čestitarima, osobito nadbiskupu Hraniću na riječima i djelima, ističući kako snaga i Božja slava djeluju preko nas kršćana, vjernih Božjoj Riječi, a to je vidljivo i u ekumenskom zajedništvu proteklih godina: „Radostan sam što zajedništvo mogu podijeliti upravo sa svima vama i na tome Bogu i vama hvala!" U ime Saveza baptističkih Crkava u RH Josip Dobutović, pastor pripravnika Baptističke Crkve u Osijeku, istaknuo je uvjerenje kako će kršćani koji se ponašaju u duhu Božje Riječi i dopuštaju da se Gospodinova desnica prodiči u njihovu životu jednoga dana biti 'svjetlo' dajući slavu i hvalu Bogu. U ime Crkve Božje u RH i biskupa-nadglednika Mateja Lazara Kovačevića okupljene je pozdravio đakon David Kovačević ističući u kraćem promišljanju važnost poslanja biti autentični Kristov učenik. Nakon predsjedateljeva blagoslova, bogoslovi su s maestrom Ivanom Andrićem otpjevali duhovnu skladbu, a ekumensko je druženje nastavljeno u dvorani kapucinskoga samostana.

Biskup Mrzljak predvodio euharistijsko slavlje u sklopu Molitvene osmine

Varaždin, 21.1.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u nedjelju 21. siječnja u varaždinskoj katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije euharistijsko slavlje u povodu Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana. Na početku misnog slavlja biskup je podsjetio kako u Molitvenoj osmini kršćanski svijet moli i razmišlja o Isusovoj želji da svi budemo jedno. Isus je želio stvoriti zajednicu vjernika, a nažalost, rekao je mons. Mrzljak, kroz 20 stoljeća povijesti Crkve došlo je do raznih podjela. Zato molimo za jedinstvo, da možemo zajedno moliti i slušati Božju riječ, poručio je biskup Mrzljak.

U homiliji biskup je potaknuo okupljene vjernike na razmišljanje o tome kako su se i zašto dogodile dvije velike podjele u Crkvi. Ti uzroci podjela nisu s područja vjere, oni su morali biti osobni ili politički razlozi. Podsjetio je biskup kako i u Varaždinu postoje razne zajednice unutar Crkve kojima je glavno mjerilo Sveto pismo, ali ne priznaju organizaciju Katoličke Crkve.

Pritom se svi oni zaboravljaju upitati kako su zapravo rođeni Sveto pismo, Biblija i evanđelja. Nije li to upravo bilo u samim počecima Crkve? Evanđelja su plodovi života prve Crkve. Ta prva Crkva je živjela zajedno s Kristom, slušajući Njegove riječi i slijedeći Njegov put. Ta iskustva prve vjere

zapisivali su evanđelisti i otada Crkva čuva taj poklad kojega je Isus ostavio. Ne može svaki čovjek unutar Crkve tumačiti Sveto pismo onako kako se njemu prohtje. Mora postojati duh Svetog pisma onoga vremena u kojem je nastalo i kojeg Crkva čuva svih ovih 20 stoljeća. To je ta Sveta katolička i apostolska Crkva. Kada govorimo o zajedništvu i jedinstvu Crkve svjesni smo onoga što je Isus rekao da će njegova riječ uvijek biti znak protivljenja. Čak je rekao kako su njega progonili, pa će i nas progoniti. Navijestio je da će mnogi ustajati i ići upravo putem s kojeg bi se čovjek trebao obratiti, jer ga vodi u propast. Zar ne vidimo da živimo upravo u tom vremenu kada ljudi idu putem koji nema smisao? Zato je potrebno obraćenje, da čujemo poziv koji Isus upućuje učenicima. Kada Isus poziva četvoricu braće; Andriju i Petra te Jakova i Ivana, oni se potpuno ostavljaju svakodnevnog života i idu za Njim, slijede Njegov put. Taj put je često težak, pogotovo kada treba ostaviti uhodane staze, stoga je sigurno da i taj poziv, upućen danas svima nama kršćanima, može naići na neodaziv. Ljudi često žele ići lagodnijim i lakšim putem. Putem na kojem ne treba nositi svagdašnji križ života. Ponekad nemamo snage ići pravim putem i zato je potrebno moliti za jedinstvo svih nas unutar Katoličke crkve, ali isto tako i susretati ljude iz drugih zajednica koji žele ići putem koji se zove Isus Krist i žele čuti poruku evanđelja. Isusova poruka nije samo za neka prošla vremena - ona je za danas. Zato molimo da možemo biti u prijateljstvu sa svim ljudima dobre volje - poručio je u propovijedi varaždinski biskup.

S biskupom Mrzljakom misu su slavili generalni vikar mons. Antun Perčić, preč. Mirko Horvatić, kancelar preč. mr. Ivan Rak, umirovljeni svećenici mons. Leonard Logožar i vlč. Ivan Kozjak, vlč. Nikola Tomašević i đakon vlč. Marko Domiter.

Ministranti sa Sućidra darivali najpotrebnije

U suradnji s Caritasom Splitsko-makarske nadbiskupije s 28.250 kuna pomogli su sedam obitelji

Split, 22.1.2018. (IKA) - I ove su godine župnik župe sv. Andrije na Sućidru u Splitu don Ivan Čotić i pomoćnik don Vedran Torić skoro tri tjedna s ministrantima pohodili obitelji željne susreta i Božjega blagoslova. Ministranti su u svakoj obitelji nakon što bi svećenik izmolio blagoslovnu molitvu uz naljepnicu ostavili posebno tiskan župni kalendar i magnet sa slikom župne crkve. Župljani su svoje ministrante, kako je to uobičajeno, uz bombone i čokolade, darivali i s nešto novca, znajući da će taj novac biti namijenjen u karitativne svrhe. U suradnji s Caritasom Splitsko-makarske nadbiskupije s 28.250 kuna pomogli su sedam obitelji koje uz bolest u obitelji, nekoliko i s brojnijom djecom, žive u vrlo teškoj materijalnoj situaciji. Prvi slučaj su otac, majka i dijete od pet godina. U obitelji nitko ne radi. Podstanari su, a otac zarađuje skupljajući boce po cijeli dan. Prije nekoliko mjeseci otac je teško obolio od karcinoma koji mu je operiran i nalazi se u teškom stanju. Majka je osoba s mentalnim poteškoćama, ali prema svojim mogućnostima čini sve što može za obitelj. Drugi slučaj su otac, majka i troje maloljetne djece. Suprug je teško bolestan. Jedina primanja su im invalidska mirovina i dječji doplati. Majka ne radi. Podstanari su. Treća obitelj kojoj su ministranti pomogli su baka i unuka. Baka je udomiteljica jer su roditelji ovisnici. Baka je bolesna, a unuka je dijete s poteškoćama te boluje od nekoliko teških bolesti: statičkog sindroma, epilepsije te problema s vidom.

Dodijeljena je pomoć samohranj majci s dvoje djece od kojih je jedno maloljetno te ima 100%-ni tjelesni invaliditet. Otac djece je napustio majku nakon što je saznao da je

najmlađe dijete teško bolesno. Ono je u potpunosti ovisno o majci koja mu pomaže kretati se te su obavezne svaki dan odlaziti na propisane terapije zbog tjelesnog oštećenja. Dio ministrantskog dara namijenjen je obitelji sa sedmero djece. Otac boluje od teške bolesti karcinoma, zbog čega nema priliku makar privremenim radom osigurati materijalna sredstva za svoju obitelj. Od primanja imaju samo dječji doplati te socijalnu pomoć što je nedostavno za život, posebice zbog djece školskog uzrasta. Ministranti su svojim darom pomogli i obitelji s devetero djece. Otac je osoba sa invaliditetom te prima invalidsku mirovinu. Jedno dijete pohađa srednju, a osmero djece pohađa osnovnu školu. Jedno dijete boluje od epilepsije. Majka ne radi. Ministrantski dar pomogao je i roditeljima s troje djece. Otac radi za minimalnu plaću, a majka se brine za troje djece s težim smetnjama u razvoju. Stanje u obitelji je iznimno teško. Na don Ivanovo pitanje ministrantima što ih se posebno dojmilo u blagoslovu obitelji jedan ministrant je rekao: „Posebno sam bio tužan zbog toliko bolesnih koje smo vidjeli i naše nezahvalnosti Bogu što smo zdravi“.

Trnava: Blagoslovljeni nadbiskupijski vinogradi i mlado vino

Trnava, 22.1.2018. (IKA/TU) – „Okupljajući se svake godine ovdje na spomendan sv. Vinka, slušamo Božju riječ koja progovara da smo, dok gospodarimo stvorenom stvarnošću, pozvani ostati sjedinjeni s Bogom. Uvijek iznova podsjećamo se da smo ovisni o Bogu, da je i priroda zajedno s čovjekom kristocentrična“, rekao je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, predvodeći 22. siječnja, na blagdan Sv. Vinka, obred blagoslova nadbiskupijskih vinograda u Trnavi.

Blagoslovu vinograda i mladoga vina nazočio je i umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, ekonom Nadbiskupije i upravitelj nadbiskupijskoga vinogradarskog gospodarstva Nedjeljko Čutura te veći broj svećenika, mještani Trnave, djelatnici gospodarstva te brojni ostali gosti.

„Svake godine dolazimo ovamo jer smo svjesni da se čovjek trudi, da smo pozvani uređivati ovu zemlju i učiniti je prekrasnim vrtom za obitavanje jer takvu ju je dragi Bog dao čovjeku. No, i čovjek i čitava stvorena stvarnost su kristocentrični, iz ruke Božje dolazimo, njemu idemo i mi duboko vjerujemo da je Bog onaj koji nam daje snagu, milost, razum, pamet, da napreduje tehnologija i da si pomognemo u obrađivanju i uređenju ove zemlje. U svemu tome trebamo voditi brigu da poštujemo Boga i njegove zapovijedi“, rekao je među ostalim nadbiskup Hranić.

Miroslav Bošnjak, voditelj proizvodnje i glavni enolog u Misnim vinima, brojnim okupljenim medijskim djelatnicima govorio je o proizvodnji vina i novim nasadima. Podsjetio je kako je na ovoj lokaciji u Trnavi pod nasadima 30 hektara. Jedan dio površine, oko 5 hektara, jesenas je iskrčen te se na proljeće očekuje „znavljanje“ vinograda sortom Traminac, koja je inače glavna, odnosno najzastupljenija sorta u proizvodnji misnih vina. Osvrnuvši se na prošlu godinu, rekao je da je u proljeće bilo nešto mraza koji je ostavio male štete na određenim lokacijama vinograda. Poslije je tijekom vegetacije bilo i leda, što je donijelo nešto umanjenje prinose a tijekom ljeta je bilo izuzetno dugačko suho razdoblje, koje je također ostavilo traga na konačni proizvod. U vrijeme berbe vrijeme je bilo izrazito povoljno te je u podrumu ušlo zdravo grožđe, koje je dalo vina koja po svojoj kvaliteti obećavaju.

Nakon blagoslova trsova i loze, u postrojenjima nadbiskupijskog vinskog podruma nadbiskup Hranić blagoslovio je mlado vino, koje su nazočni imali prilike

kušati. Riječ je o tramincu, chardonnayu, graševini i cabernet sauvignonu, vinima starim četiri mjeseca. Istoga dana vlč. Zdenko Ilić blagoslovio je vinograde milosrdnih sestara sv. Križa, također u Trnavi, zazivajući Božji blagoslov na vinograde te moleći za lijepo vrijeme, potrebnu kišu i sunce, nužna sredstva i uspješan rad onih koji se brinu o vinogradima.

Svečano obilježen Dan Hrvatske salezijanske provincije

Zagreb, 22.1.2018. (IKA) - Okupljanjem u župi Marije Pomoćnice na zagrebačkoj Knežiji, gdje se nalazi i provincijalat, hrvatski salezijanci obilježili su Dan svoje provincije. Susret je počeo pjesmom „Blagi Oče“ posvećenom svetom Ivanu Boscu, utemeljitelju Družbe svetog Franje Saleškog, nakon koje je voditelj susreta don Milan Ivančević pozdravio prisutne salezijance. Don Pejo Orkić, provincijal Hrvatske salezijanske provincije, braći salezijancima predstavio je dokument važan za hod provincije koji je proizašao iz susreta s kulturološki bliskim provincijama Hrvatske salezijanske provincije. Pobudnicu vrhovnog poglavara Salezijanske družbe don Angela Fernandez Artimea, salezijancima je približio don David Leskovar. Pobudnica nosi naslov „Njeguimo umijeće slušanja i praćenja“ te govori o važnosti duhovnog vođenja mladih i njihovih obitelji, a usko je povezana s pripremnim dokumentom XV. biskupske sinode koju je za listopad ove godine sazvao papa Franjo.

Središnji dio susreta bilo je svečano misno slavlje koje je predslavio provincijal Orkić uz koncelebraciju svećenika salezijanaca koji su pristigli iz svojih zajednica u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori i Njemačkoj. Svoje molbe za pristupanje u prednovicijat dali su Ivica Petar Čališ, Filip Gale, Željko Garić, Miroslav Lovrić, Domagoj Marić i Marko Mihoković.

U propovijedi don Pejo istaknuo je koliko je bilo važno da šestorica mladića budu praćeni od svojih duhovnika kako bi mogli razlučiti poziva li ih Gospodin da ga nasljeđuju. Provincijal se pozvao na Evanđelje (Mk 3, 22-30) iz kojega je istaknuo kako „pismoznanci nisu htjeli i nisu mogli prepoznati da je Isus Sin Božji, jer nisu bili spremni, nisu osluškivali Gospodina.“ Kao primjer pouzdanja u Gospodina don Pejo Orkić dao je Davida koji je unatoč sumnjama mnogih uspio osvojiti Sionsku tvrđavu „jer je David ozbiljno računao na Gospodina koji bijaše s njime“ (2 Sam 5,10). Don Pejo je rekao „kako je najteže samog sebe pobijediti, boriti se sa samim sobom“, i pozvao je prisutne vjernike da mole za salezijance, za njihovu ustrajnost i vjernost Gospodinu. Na završetku homilije za uzor je dao blaženu Lauru Vicunu koja je svoj život Gospodinu darovala za obraćenje svoje majke i pozvao prednovake da se ne boje darovati svoje živote za obraćenje mladih.

Provincijal je zahvalio salezijancima koji su bili ustrajni i rekli svoje „Evo me“ Gospodinu prije mnogo godina. Mnogi od njih ove godine slave značajne obljetnice u svojim životima. Posebno se ističu don Danko Litrić, don Franjo Halužan i don Marko Pavletić koji obilježavaju 50 godina svećeništva, dok don Niko Cvitkušić i don Josip Bunić slave 50 godina redovništva. 40 godina svećeništva slave don Niko Cvitkušić, don Vjekoslav Kanić, don Ivan Marijanović, don Stjepan Pokrivka i don Anto Stojić, a don Drago Škarica obilježava 25 godina svećeništva. Don Ivan Kordić i don Ante Vasilj slave 40 godina redovništva.

„Unutarcrkveni dijalog, suradnja i suodgovornost“

U Zagrebu svečano otvoren 58. teološko-pastoralni tjedan

Zagreb, 23.1.2018. (IKA) - U organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu započeo je 23. siječnja u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati 58. teološko-pastoralni tjedan, s temom „Unutarcrkveni dijalog, suradnja i suodgovornost“. Pozdravljajući sudionike skupa, veliki kancelar KBF-a zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić osvrnuo se na temu TPT-a, rekavši da bi bilo vrijedno proučiti doprinose što su ih teološko-pastoralni tjedni tijekom proteklih desetljeća imali u promicanju unutarcrkvenoga dijaloga u Crkvi hrvatskoga jezičnog područja. Osvrnuo se na Drugu sinodu koja se održava u Zagrebačkoj nadbiskupiji, izrazivši „vjerničku zahvalnost Božjoj providnosti za iznimno iskustvo crkvenog zajedništva, za otvorenost, velikodušnost i zauzetost članova u zajedničkom djelu Sinode, za bogatstvo promišljanja i prijedloga kako bi se pridonijelo obnovi i dobrobiti partikularne Crkve, a posebno za molitvu, blizinu i posvješćivanje duha suradnje i suodgovornosti u zajedničkom hodu Crkve i njezinom poslanju u hrvatskom društvu“. Također je istaknuo da je Sinoda posebno posvijestila potrebu za učinkovitijim unutarcrkvenim komuniciranjem, „da bismo što bolje upoznali Crkvu kojoj pripadamo, čiji smo članovi, da bismo što bolje upoznali otajstvo Crkve, njezinu ljepotu, njezine darove, uspjehe i dvojbe, slabosti i nesavršenosti i onda kada je Crkva pozvana na hrabrije čišćenje i temeljitiju reformu nekih svojih možda i drevnih institucija“. Poručio je da je jedino sredstvo komunikacije u crkvenoj zajednici dijalog, da on nema alternative, njega treba promicati strpljivo i ustrajno na svim razinama, počevši od župnih zajednica, župnih vijeća i udruženih skupina vjernika, do biskupijskih tijela suodlučivanja, kao i međubiskupijske crkvene suradnje, posebno na nacionalnoj razini. Kardinal Bozanić rekao je da istinski dijalog „uči shvaćanju i prihvaćanju legitime raznolikosti, svojevrsnog pluralizma koji je prisutan u Crkvi i koji predstavlja bogatstvo i dinamizam njezinog unutarcrkvenog života“, pojasnivši da time misli na različitost izraza i oblika mišljenja i djelovanja u Crkvi, koji nisu isključivi nego objedinjeni i nadahnuti na temeljnoj istini Evanđelja.

Veliki kancelar Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u pozdravu je istaknuo da nikada nije bilo toliko sredstava komunikacije, a nikada čovjek nije bio tako udaljen i tako osamljen. Upozorivši na opasnost gubljenja osobne komunikacije, na izgubljenost čovjeka kao osobe u globalizaciji, kardinal Puljić posvjedočio je da bez srca i duše nema dijaloga te istaknuo važnost slušanja. Istaknuvši odgoj za dijalog, kardinal Puljić stavio je dijalog u kontekst traženja općeg dobra, te otvaranje drugome bez gubitka vlastitoga identiteta. Podsjetio je i na prošlogodišnji Teološko-pastoralni tjedan koji se bavio dijalogom s društvom, dok je ovogodišnji usmjeren ad intra, odnosno dijalogu unutar Crkve.

Apostolski nuncij u RH Giuseppe Pinto uputio je pisani pozdrav sudionicima TPT-a, prenijevši „ljubav i blagoslov pape Franje, osobito velikom kancelaru kardinalu Bozaniću i dekanu Mariju Cifraku. Ovogodišnja tema „Unutarcrkveni dijalog suradnja i suodgovornost“ zvuči kao pjesma kojoj Papa pridružuje sve više ljudi, obitelji i samu Crkvu, da bi stvorio pomirenu raznolikost“, primijetio je nuncij. Osvrnuo se na apostolsku pobudnicu pape Franje „Amoris leatitia“, rekavši da je to „jezični događaj“. Nešto se promijenilo u crkvenom diskursu. Zato je zanimljivo razmišljati o prisnom jeziku kojim Papa piše svoju pobudnicu. Da bi se

progovorilo o obitelji i obiteljima, nije potrebno mijenjati učenje, već inkulturirati opća načela. Jezik milosrđa, prisutan u „Amoris laetitia“, utjelovljuje istinu u životu svake osobe i svake obitelji, rekao je nuncij. Želim da ovaj Tjedan, poput kvasca iz evanđeoske prispodobe, poluči najbolje rezultate ne samo u vidu produbljanja nego i u pogledu obiteljskog života, te trajne snage za život naših kršćanskih zajednica, rekao je nuncij.

Nazočne je pozdravio i predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik Zvonko Kusić, istaknuvši veliku ulogu Crkve u stvaranju identiteta te u ustanovljavanju znanstvenih i kulturnih ustanova. Prorektorica Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Ivana Čuković Bagić podsjetila je na ulogu koju je Katolička Crkva kroz povijest imala u ustanovljavanju sveučilišnih ustanova, što pokazuje mogućnost suradnje vjere i znanosti. Također je potaknula suradnju i dijalog svećenika s laicima koji djeluju u znanosti, te prenijela pozdrave rektora Sveučilišta Damira Borasa. Osvrnuvši se na temu TPT-a, zagrebački gradonačelnik Milan Bandić rekao je da je dijalog potreban kako unutar Crkve, tako i unutar našega hrvatskog društva. Nažalost, previše je podjela, ideoloških rovova, nepremostivih razlika. Naša Hrvatska treba više zajedništva, odgovornosti i iskrenog povjerenja jednih u druge, poručio je zagrebački gradonačelnik te naveo misao teologa Tomislava Šagi Bunića da izvan dijaloga drugoga puta nema. Tradicionalno s Teološko-pastoralnog tjedna upućen je i brzogovorni papi Franji, u kojem se između ostaloga ističe: „Premda je Crkva pozvana ostvarivati dijalog sa svima, II. vatikanski koncil podsjeća nas i potiče da je potrebno ponajprije u samoj Crkvi promicati 'uzajamno uvažavanje, poštovanje i slogu, priznavajući svaku zakonitu različitost, da bi se uvijek plodonosnije uspostavljao dijalog između svih onih koji tvore jedan Božji narod, bili oni pastiri ili ostali Kristovi vjernici'. Unatoč poteškoćama u ostvarivanju zajedništva i iskrenoga dijaloga, koje proizlaze iz različitosti, ali i čovjekove ograničenosti i grešnosti, svjesni smo da je ipak mnogo jače 'ono što vjernike sjedinjuje negoli ono što ih dijeli'. Stoga i mi tijekom ovoga Teološko-pastoralnoga tjedna želimo zajedno promišljati o licu kojim se Crkva predstavlja današnjem svijetu te o njezinome evangelizacijskome poslanju svjesni zahtjeva da 'u onome što je nužno neka bude jedinstvo, u dvojbenome sloboda, a u svemu ljubav'“.

U uvodnom govoru dekan KBF-a Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Mario Cifrak posebno je istaknuo nekoliko ključnih elemenata kada se govori o Crkvi, upozorivši na važnost suradnje i suodgovornosti dodao je da je Crkva obilježena izlaskom koji se događa po sakramentu krštenja. Također je govorio i o životnome pamćenju Crkve i Crkvi kao tijelu Kristovu, te o katekumenatu – učenju o vjeri. Istaknuvši da se Crkva tiče cjeline, pojasnio je što za vidljivost Krista u današnjem svijetu i prenošenje vjere danas znači gubitak jedinstva Crkve. Zaključno je podsjetio na potrebnu stalnog vraćanja Evanđelju jer bez njega nema evangelizacije, te je otvarajući Tjedan, uz ostale, posebno pozdravio nazočnoga profesora emeritusa Ivana Goluba.

Na Tjednu se okupilo više stotina svećenika, redovnika, redovnica i vjernika laika iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i inozemstva, te biskupi predvođeni predsjednikom HBK zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem, predstavnici drugih kršćanskih Crkava i vjerskih zajednica, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta prof. dr. Željko Tanjić te predstavnici državne i gradske vlasti. Uvodni dio moderirao je i uputio pozdrav sudionicima predsjednik Povjerenstva za TPT prof. dr. Anton Tamarut.

Poruka štovateljima sv. Vlaha u domovini i inozemstvu

Izdignimo se iznad vlastitih interesa, stavljajući se u službu zajedničkog dobra! To je jedini način da naš Grad i biskupija, ali i sve sredine u kojima živimo, mogu nastaviti živjeti u skladu, miru, ljubavi, blagostanju, poručio biskup Uzinić

Dubrovnik, 23.1.2018. (IKA) - Povodom Feste sv. Vlaha 2018. godine dubrovački biskup Mate Uzinić uputio je tradicionalnu poruku štovateljima sv. Vlaha u domovini i inozemstvu. „Festa sv. Vlaha, koju ove godine u miru, slobodi i blagostanju slavimo po 1046. put, Festa je svih nas u Gradu i domovini, ali i svih vas koji ste ih zbog različitih razloga morali napustiti. Iako vas i ovogodišnja Festa sv. Vlaha zateče izvan Grada i u tuđini, u nju smo svi zajedno uključeni, a biti dionikom Feste dar je koji nas sve povezuje, ali i obvezuje“, piše dubrovački biskup.

Nadalje objašnjava zašto bi sudjelovanje u Festi sv. Vlaha svatko trebao doživjeti kao dar. Ističe da je po životu i mučeničkoj smrti sv. Vlaha, njegovoj ulozi u slavnj prošlosti Grada i biskupije, kojima se objavio kao zaštitnik i branitelj, milost Božja dodirnula naše pretke „osposobljavajući ih za očuvanje slobode, bivajući im nadahnuće za sva ona djela koja sačinjavaju našu dubrovačku posebnost, čineći nas ponosnima zbog slavne prošlosti, ali i zahvalnima zbog današnjega mira, slobode i blagostanja.“ Festa sv. Vlaha omogućuje i današnjim štovateljima da po životu i mučenštvu Parca, kao i po njegovoj zaštitničkoj ulozi, Božja milost može dodirnuti i svakoga od njih, osposobljavajući ih danas „za življenje u slobodi i činjenje velebnih djela kojima je sv. Vlaho svojim primjerom i zagovorom uvijek bio i ostaje nadahnuće.“

Dubrovački biskup zatim ističe kako zbog toga Festa sv. Vlaha i obvezuje štovatelje da otvoreni Božjoj milosti, Gradu i biskupiji, ali i svim krajevima u kojima se nalaze, u skladu s primljenim nadahnućem i primjerom sv. Vlaha, daju svoj vlastiti pečat. „To je način da očuvamo ono što smo primili i s čim se s pravom ponosimo, ali i da to obogatimo i obogaćeno prosljedimo dalje, budućim naraštajima. To je i poziv da se više trudimo oko zajedničkoga dobra postajući jedni drugima ono što je sv. Vlaho bio i jest ovomu Gradu, biskupiji i svima nama. Poziv je to koji stoljećima, ne gubeći na aktualnosti, odzvanja našim mirima: Izdignimo se iznad vlastitih interesa, stavljajući se u službu zajedničkog dobra! To je jedini način da naš Grad i biskupija, ali i sve sredine u kojima živimo, mogu nastaviti živjeti u skladu, miru, ljubavi, blagostanju.“

Na kraju biskup Uzinić na sve u Gradu, biskupiji i domovini, na sve štovatelje sv. Vlaha i njihove obitelji diljem svijeta, na iseljenika i pomorce zaziva obilje Božjega blagoslova i nebeski zagovor svetoga Parca: „Neka sv. Vlaho nad svima nama bdije i sve nas pred Bogom trajno zagovara! Živio sveti Vlaho!“

Crkva u Hrvata

Biskup Komarica posjetio novoga episkopa bihačko-petrovačkog

Bosanski Petrovac, 16.1.2018. (IKA/TABB) - Banjolučki biskup Franjo Komarica posjetio je 16. siječnja novoga episkopa bihačko-petrovačkog Sergeja u njegovu dvoru u Bosanskom Petrovcu, prvi put otkako je episkop preuzeo vodstvo Bihačko-petrovačke eparhije. U pratnji biskupa bili su sadašnji banjolučki župnik, a dugogodišnji župnik Drvara Žarko Vladislav Ošap i sadašnji drvarsko-petrovački župnik don Davor Klečina. Biskup Komarica čestitao je episkopu Sergeju božićne blagdane, i preuzimanje odgovorne pastirske službe. Vladika Sergej zahvalio je biskupu Komarici na posjetu, a u opuštenom prijateljskom razgovoru dvojica crkvenih velikodostojnika razmijenili su informacije o stanju u svojim biskupijama, o ekumenskim odnosima katolika i pravoslavaca na globalnoj i lokalnoj razini, o stanju u svijetu i u našem društvu, te se složili oko važnosti ostvarenja buduće suradnje Srpske pravoslavne Crkve i Katoličke Crkve, kako na području cijele Bosne i Hercegovine, tako i na području njihovih kompetencija u Bihačko-petrovačkoj eparhiji i Banjolučkoj biskupiji koje velikim dijelom dijele zajednički teritorij zapadnog dijela BiH. Episkop Sergej obećao je uskoro uzvratni posjet biskupu Komarici u Banjoj Luci. Nakon što su međusobno razmijenili darove, episkop Sergej je sa svojom pratnjom pokazao biskupu Komarici i njegovoj pratnji katedralni hram sv. apostola Petra i Pavla, u kojem su najprije domaćini otpjevali jedan pravoslavni božićni napjev, a potom gosti zapjevali jednu katoličku božićnu pjesmu. Bratsko druženje za obiteljskim stolom svi su potom nastavili u seoskom gospodarstvu „Čardaklije“ u Vrtočama, nedaleko Bosanskog Petrovca.

Ekumenska suradnja biskupa Komarice i episkopa Sergeja traje još od doba kada je o. Sergej – prije episkopskog imenovanja - bio monah u manastiru Rmanj kod Martin Broda, te je održavao prijateljske odnose s katoličkim svećenstvom u Drvaru. Na molbu o. Sergeja, biskup Komarica je tada za manastir sv. Nikole Rmanj, preko apostolske nuncijature u Sarajevu, uspio dobiti čudotvornu tekućinu sv. miro iz relikvija sv. Nikole, biskupa, koje se čuvaju u njegovu svetištu u talijanskom gradu Bariju.

Biskup Komarica blagoslovio dom jedine katoličke obitelji u Bosanskom Petrovcu

Bosanski Petrovac, 16.1.2018. (IKA/TABB) - Nakon posjeta bihačko-petrovačkom episkopu Sergiju, banjolučki biskup Franjo Komarica, u pratnji banjolučkog župnika Žarka Vladislava Ošapa i domaćeg drvarsko-petrovačkog župnika don Davor Klečina, posjetio je obitelj Jakova i Ankice Jungić, jedinu katoličku obitelj u Bosanskom Petrovcu, i tom prilikom blagoslovio njihov dom.

U Bosanskom Petrovcu živi još 20-ak osoba katoličke vjeroispovijesti, uglavnom žena, koje su se udale u taj grad i žive u mješovitim brakovima sa svojim supružnicima.

Jakov i Ankica prenijeli su biskupu Komaricu želju mnogih svojih sugrađana, poglavito muslimana, da se u Bosanskom Petrovcu obnovi mala katolička crkva koja je do 1949. stajala u samom središtu grada, kada je srušena naredbom tadašnjih komunističkih vlasti. Budući da tu ideju podržava i sam načelnik Hujić, biskup Komarica obećao je da će sa svoje strane razvidjeti postoji li mogućnost da se ta plemenita inicijativa i realizira.

Kardinal Puljić susreo se s hrvatskom Predsjednicom

Kardinal Puljić izrazio je uvjerenje da će predsjednica Grabar-Kitarović nastojati ovim posjetom stvoriti ozračje suradnje i razumijevanja što je i cilj njezinog dolaska

Sarajevo, 17.1.2018. (IKA/KTA) - U okviru službenog posjeta Bosni i Hercegovini predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović 17. siječnja u prostorijama Veleposlanstva RH u BiH u Sarajevu susrela se s vrhbosanskim nadbiskupom metropolitom kardinalom Vinkom Puljićem, predsjednikom BK Bosne i Hercegovine.

U izjavi za novinare nakon susreta kardinal Puljić kazao je da je zadovoljan što je nakon dvije godine imao prigodu susresti se i razmijeniti mišljenje s predsjednicom Grabar-Kitarović u Sarajevu. Istaknuo je da je da je BiH „zemlja svih ljudi koji su u njoj rođeni, u njoj žive i u njoj žele ostati“. Izrazio je uvjerenje da će predsjednica Grabar-Kitarović nastojati ovim posjetom stvoriti ozračje suradnje i razumijevanja što je i cilj njezinog dolaska. Dodao je da ju je tijekom susreta upoznao sa stanjem Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini napominjući da „smo nužno vezani uz stanje Hrvata, jer su katolici većinski Hrvati“. „Vjerujem da će se i u Bosni i Hercegovini, posebno u ovoj izbornoj godini pristupiti rješenju i razumijevanju i stvaranju jedne sigurnosti koja će zaustaviti iseljavanje. Politička nesigurnost stvara jednu klimu da ljudi odlaze iz ove zemlje, a ova je zemlja lijepa, treba je voljeti i za nju se boriti. Ali, ne možemo je izgrađivati ako će se netko smatrati privilegiranim da je to njegova zemlja. Zemlja je sviju nas koji smo u njoj rođeni, živimo i želimo ostati“, kazao je kardinal Puljić nakon susreta s predsjednicom RH Kolindom Grabar-Kitarović.

Proslava sv. Antuna u ratom raseljenoj Staroj Rijeci

Ljubija, 17.1.2018. (IKA/TABB) - Župljani ratom rastjerane župe Stare Rijeke kod Ljubije svečano su 17. siječnja proslavili blagdan svoga nebeskog zaštitnika sv. Antuna opata. Koncelebriranu misu s četvoricom svećenika predvodio je banjolučki biskup Franjo Komarica. Unatoč lošem vremenu na misu je stiglo oko dvije stotine vjernika, većinom prognanika koji žive u Hrvatskoj.

Biskup je između ostaloga pohvalio vjernost Kristu, Crkvi i rodnom kraju župljana koji dolaze u svoju župu, osobito za glavne blagdane kojih je više tijekom godine. Potaknuo ih je na odlučnije traženje od političara da im omoguće održivi povratak u rodni kraj. Pročitao im je i dirljivi izvještaj vijećnika partnerske župe Mori kod Trnete u Sjevernoj Italiji koji već dvadeset godina neumorno dolaze u pohod preostalim malobrojnim župljanima Stare Rijeke i pružaju im učinkovitu materijalnu pomoć.

Obodrio ih je da se ubuduće međusobno solidarno zajedno drže i da nikako ne prodaju svoju očevinu, kako bi se jednoč oni ili njihovi potomci mogli vratiti na to područje, gdje su katolici bili kroz mnoga protekla dramatična stoljeća.

Poslije mise svi nazočni ostali su na zajedničkom objedu koji je organizirala Udruga prognanika Stara Rijeka.

Posjet predsjednice Grabar-Kitarović Katoličkom školskom centru „Don Bosco” u Žepču

Žepče, 18.1.2018. (IKA) - Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović posjetila je u četvrtak 18. siječnja Katolički školski centar „Don Bosco” u Žepču, u sklopu dvodnevna diplomatskoga posjeta Bosni i Hercegovini. Predsjednicu je dočekala salezijanska zajednica na čelu s don Milanom Ivančevićem, bliski suradnici, profesori, djelatnici te mnoštvo učenika i oratorijanaca. U pozdravnom govoru don Milan je istaknuo zahvalnost predsjednici što je izabrala tu ustanovu kao predmet posjeta te na podršku Vlade Republike Hrvatske. Školski zbor u narodnoj nošnji zapjevao je pjesmu „Poljubi zemlju”, čija je izvedba dojmila predsjednicu. Potaknuta okupljenim mnoštvom mladih, istaknula je kako je odlazak mladih ljudi bolna činjenica i u Hrvatskoj, no da je raduje, usprkos tom trendu, vidjeti ovdje u Žepču mnoštvo optimizma, veselja i projekata. Naglasila je da će Hrvatska i dalje pomagati ne samo Hrvatima nego sve stanovnike BiH na svim područjima, od zdravstva do privrede, da bi se osigurali što bolji uvjeti za sve građane. Provincijal don Pejo Orkić te budući provincijal don Tihomir Šutalo, predstavili su Predsjednici ukratko povijest Centra, njegove specifičnosti te planove za budućnost. Predsjednica je tada, uz pratnju don Milana te ravnatelja dvaju škola Centra, posjetila radionicu Tehničko-obrtničke škole te sportsku dvoranu gdje ju je dočekalo mnoštvo oratorijanaca i članova kluba NK „Don Bosco”. Naposljetku se zadržala u prostorima Oratorija gdje su je djelatnici i uzvanici imali priliku pozdraviti.

Kardinal Puljić predvodio ekumensko bogoslužje prvoga dana Molitvene osmine

Sarajevo, 18.1.2018. (IKA/KTA) - Prvog dana Molitvene osmine, 18. siječnja, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu ekumensko bogoslužje Riječi predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uz sudjelovanje apostolskog nuncija Luigija Pezzuta, pomoćnog biskupa Pere Sudara te većeg broja svećenika, redovnica, bogoslova i drugih vjernika. Kardinal Puljić posebnu je dobrodošlicu poželio dabrobosanskom metropolitu SPC Hrizostomu i većem broju pravoslavnih svećenika u njegovoj pratnji. Istaknuo je da žele moliti za jedinstvo kršćana i Bogu zahvaliti i za kršćansku baštinu i spasenjsko djelovanje u povijesti. Napomenuo je da su materijale za ovogodišnju svjetsku Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana pripravile Crkve s Kariba te podsjetio da su kolonijalne sile zloupotreblyvale Bibliju da bi opravdale podjarmljivanje domaćeg stanovništva i mnogih drugih koji su došli iz Afrike, Indije i Kine, ali i da je Biblija je postala izvor utjehe i oslobođenja za mnoge koji su trpjeli pod kolonijalnom vlašću. Nakon što su svi zajedno molili da „s naših ruku spadnu okovi ropstva” i da „u obitelji čovječanstva izraste novi savez ljubavi i zajedništva”, uslijedila je molitva pomirenja i zazivi da moćna desnica Gospodnja pokida lance ropstva. U ime okupljenih lance kao simbole duhovnog i tjelesnog ropstva odložila su trojica bogoslova Nadbiskupijskoga misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater” iz Sarajeva: Nelson i Nilson iz Kolumbije i Luis Manuel iz Perua.

Nakon navještaja Božje riječi, uslijedilo je obraćanje metropolita Hrizostoma koji je podsjetio na riječi apostola Pavla iz prve poslanice Timoteju kada „preporučuje prije svega da se obavljaju prošnje, molitve, molbenice i zahvalnice za sve ljude” i ističe da Bog „hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine” te da je „jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek - Krist

Isus”. „Pišući Timoteju sv. apostol Pavao piše Crkvi Božjoj kroz vjekove i traži od nas, braćo i sestre, da činimo ono što je naš Spasitelj Bogočovjek Isus Krist činio, a to je neprestano moljenje i svjedočenje Boga Oca Koji ga je poslao”, kazao je metropolit Hrizostom te podsjetio da Isus, nakon krštenja na rijeci Jordanu, odlazi u pustinju postiti i neprestano moliti. Podsjetio je zatim na Isusovu molitvu „da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi”. Po Njegovu primjeru evo i mi kršćani ovog grada i naših metropolija, rimokatolici i pravoslavni zajedno, njegovim blagoslovom počinjemo Molitvenu osminu za jedinstvo kršćana i Crkve Kristove. Jedinstvo podijeljenih kršćana, prije svega rimokatolika i pravoslavnih, je moguće. Zato smo tu i zato se molimo samom Bogu Ocu i Njegovu Sinu i Duhu Svetome da nas oslobode naših slabosti koje nas u tome sprečavaju i da nas Presveta Trojica sjedini u jedinstvu vjere, nade i ljubavi. Istaknuo je potrebu kajanja i promjena. „Gospodin Isus Krist prepoznat će nas kao svoje samo ako ljubav njegovu imamo međusobno. Neka se niko ne zavarava da je pred Bogom išta preče od ljubavi prema čovjeku, koji je slika Njegova. Čak ni sama ljubav prema Bogu nije dovoljna”, rekao je metropolit Hrizostom.

Nakon što je okupljena zajednica vjernika izmolila Vjerovanje, uslijedila je Molitva vjernika tijekom koje su kršćani pozvani da „željezne lance ropstva zamijene ljudskim lancem kojim se izražava sveza zajedništva i ujedinjeno djelovanje protiv suvremenog ropstva”. Zazive su pročitale pravoslavne djevojke Anđela Paleskić i Nadežda Mojsilović te katoličke djevojke Marija Puljić, Ana Marija Knežević i Renata Glavenka koje, na inicijativu Nadbiskupijskog centra za mlade „Ivan Pavao II.”, aktivno surađuju na planu suradnje pravoslavne i katoličke mladeži. Molitvom „Oče naš”, pružanjem znaka mira te molitvom, blagoslovom i popijevkom „O Marijo mila” završeno je ekumensko bogoslužje riječi u sarajevskoj katedrali. Kardinal Puljić ugostio je metropolita Hrizostoma i pratnju u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog. Bogoslužje riječi organizira se na inicijativu Vijeća za ekumenizam i dijalog među religijama u kulturama Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine koje je za tu prigodu otisnulo knjižicu.

Doktorirao fra Jure Hrgović

Rim, 18.1.2018. (IKA) - Fra Jure Hrgović, član Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja i profesor klasičnih jezika na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju, na Filozofskom fakultetu i na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu, uspješno je 18. siječnja na Papinskom salezijanskome sveučilištu u Rimu, na Fakultetu kršćanskih i klasičnih jezika, obranio doktorsku disertaciju naslovljenu „Koncept 'duše' u refleksi riječi koje ju označavaju u indoeuropskim jezicima”. Ispitnu komisiju činili su: dr. Carlo Nanni, predsjednik komisije; dr. Remo Bracchi, mentor; dr. Mario Iodice s Fakulteta humanističkih znanosti u Milanu, član, te dr. Miran Sajović, dekan Fakulteta klasičnih jezika, član. Uz njih je bio i Jaroslaw Rochowiak, generalni tajnik Sveučilišta. Na obrani su bili nazočni franjevci iz fra Jurine provincije, kolege i prijatelji.

Sama doktorska disertacija predstavlja nastojanje da se duša shvati iz riječi koje ju opisuju. Riječi koje označavaju pojmove koje ne možemo do kraja razumjeti, ostaju zagonetne i potiču na razmišljanje. Jedna od takvih riječi svakako je „duša”, pod kojom se podrazumijeva unutarnji čovjekov svijet - s jedne strane neizmjerljivo bogat, a s druge strane opet jako tajanstven.

Ekumenski koncert kršćana Sarajeva

Sarajevo, 20.1.2018. (IKA/KTA) - U sklopu Molitvene osmine za jedinstvo kršćana u večernjim satima 20. siječnja u katedrali Srca Isusova u Sarajevu, u organizaciji Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, održan je Ekumenski koncert kršćana grada Sarajeva. Na koncertu su nastupili: Srpsko pjevačko društvo „Sloga“, zajednički sastav Kršćanske baptističke crkve Evandeoske crkve Koševsko Brdo te sastav Evandeoske crkve Dolac-Malta u Sarajevu kao i Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler“. Na koncertu su, između ostalih bili nazočni apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini mons. Luigi Pezzuto, brojni svećenici, redovnice, bogoslovi i drugi vjernici kao i pastori: Kršćanske baptističke crkve Tomislav Dobutović, Kršćanske adventističke crkve Bojan Topić i Evandeoske crkve Saša Nikolinović.

Pozdrav i riječi dobrodošlice uputio im je dopredsjednik BK BiH biskup Tomo Vukšić, koji je podsjetio da se već dulji niz godina organizira taj koncert koji je pjevana molitva za jedinstvo svih Kristovih vjernika. Izrazio je radost i zahvalnost Božjoj Providnosti „za ovu priliku da vas sve, u ime pročelnika Vijeća za ekumenizam, sarajevskoga nadbiskupa kardinala Vinka Puljića, i u svoje ime, mogu pozdraviti i blagosloviti“. „Ovaj događaj zajedništva nas, koji smo po krstu živi udovi Kristova Tijela, što ga nazivamo Crkva, ustvari je, zajedno s našom Glavom – Kristom, nastavak Isusove molitve za jedinstvo i naš čin kojim se ponizno pridružujemo Njemu. Naime, kao što nam je svima poznato, Isus je za vrijeme Posljednje večere izgovorio svoju poznatu svećeničku molitvu, koja je Njegov duhovni testament. Iz nje proizlazi, da je više bio zabrinut radi mira i jedinstva svojih učenika, ondašnjih i budućih, negoli zbog svoje muke i smrti, iako je znao da će vrlo brzo uslijediti. obraćajući se Bogu Ocu, tada je kazao i ovo: 'Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi. Ne molim samo za ove, nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu, da svijet uzvjeruje da si me ti poslao'", kazao je biskup Vukšić.

„Dragi pjevači, kao što kažu naslovi nekih pjesama, koje ćemo večeras čuti u vašem izvođenju: 'Pjevajte Gospodinu pjesmu novu, jer on učini djela čudesna' (Ps 98,1) s nakanom, da Isus učini čudo jedinstva svoje Crkve, koje će se dogoditi kada Njegova Providnost to bude htjela. Ili, 'Svjati Bože, Svjati Krepki, Svjati Besmertni', u ovoj svečanoj zgodi 'Tebe pojem' da bismo 'snagom Tvog imena' shvatili kako je podjela, koja postoji među Tvojim sljedbenicima, protivna Tvojim volji", rekao je biskup Vukšić koji je također pozvao „da, zajedno s Isusom, molimo posebice za svoju progonjenu braću i sestre po svijetu“

Naime, kao što je nedavno objavljeno (Open Doors – 17. siječnja 2018.), više od 3000 kršćana ubijeno je u svijetu između studenoga 2016. i listopada 2017. godine zbog razloga povezanih s njihovom vjerom i taj broj je u porastu. Istovremeno je objavljen i popis od 50 zemalja, u kojima su kršćani najprogonjeniji. A kada se zbroje sva njihova stradanja, proizlazi da je 215 milijuna žrtava čije stradanje se smješta između jakoga do ekstremnoga progona, što znači da na takav način trpi svaki dvanaesti kršćanin“, kazao je biskup Vukšić te poimence pozdravio sve zborove koji će nastupiti na koncertu, posebno čestitajući pjevačkom društvu „Sloga“ 130. obljetnicu postojanja.

Srpsko pjevačko društvo „Sloga“ – Sarajevo pod ravnanjem horovođe Stefana Mojsilovića izvelo je sjedeće liturgijske popijevke: „Defte lai“ stihira iz XIII v. - nepoznat autor; „Svjati Bože“ - Petar Iljič Čajkovski; „Tebe pojem“ - Stevan Stojanović Mokranjac; „Dostojno jest“ - Petar Dinev; „S'

nami Bog“ - Arhiepiskop Jonatan Eleckih.

Muzički sastav Kršćanske Baptističke Crkve i Evandeoske Crkve Koševsko Brdo – Sarajevo otpjevao je pjesme: Snagom Tvog Imena i O Sveta Noć.

Muzički sastav Evandeoske Crkve Dolac-Malta Sarajevo nastupio je s pjesmama: Ljubav ta i Svjetlo svijeta.

Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler“ – Sarajevo pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića otpjevao je sljedeće liturgijske popijevke: Pjevajte Gospodinu (Peter Wagner); Na nebu moje duše (L. van Beethoven); Svrši stopi moje (Krsto Odak) uz solo baritona Dragana Pavlovića, Velik je Gospodin (s. Lujza Kozinović), U se vrijeme godišta (Harm: A. Canjuga), Gloria (Napjev: Francuska; Harm: N. Dujić), Kyrie - iz "Messe solennelle" (Louis Vierne).

Nakon koncerta svi sudionici nastavili su ugodno druženje u prostorijama Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa.

„Dubrovnik za Afriku“

U Tanzaniji započela izgradnja velikog vodoopskrbnog sustava

Monduli Juu, 24.1.2018. (IKA) - U selima župe sv. Franje Asiškog u Monduli Juu u Tanzaniji proteklih dana započela je izgradnja velikog vodoopskrbnog sustava za koji je novac prikupljen u humanitarnoj akciji „Dubrovnik za Afriku: Kap vode - ocean ljubavi“. Tom je prigodom predstavnik župe sv. Mihajla Božo Benić posjetio Monduli Juu, obišao područje izgradnje, te se susreo s načelnikom Općine Monduli Juu Barikijem Sumunijem Libilibijem, koji je organizatorima zahvalio na toj investiciji koja je od neizmjernog značenja za život siromašnog stanovništva. Vodoopskrbni sustav mještanima će značajno pomoći u njihovoj svakodnevnoj borbi s velikim sušama i teškim bolestima.

Inozemne vijesti

Statistika Katoličke Crkve u Peruu

Rim, 15.1.2018. (IKA) - U povodu pastirskog pohoda pape Franje Čileu i Peruu, agencija Zenit objavila je statistiku Crkve u Peruu.

U Peruu na površini od 1,285.216 km² živi 31.152 milijuna stanovnika, od kojih je 89,6% katolika. Crkveni život organiziran je u 1645 župa i 6303 drugih pastoralnih zajednica. Peru je imao 68 biskupa (podatak prosinac 2015.), 3361 svećenika, od kojih je 2088 biskupskih, a 1273 redovničkih. Trajnih đakona je samo 65, a nezaređenih redovnika 422, te 5568 zavjetovanih redovnica. Također u Peruu je 179 članova sekularnih instituta, 11.120 laika misionara, te 51.367 vjeroučitelja.

U pogledu duhovnih zvanja Peru ima 689 sjemeništaraca i 1539 bogoslova.

Katolička Crkva i redovi u Peruu vode 995 predškolskih ustanova i osnovnih škola s 248.171 učenika, 524 srednjih škola s 196.165 učenika, te 90 visokih škola i sveučilišta sa 68.768 studenata.

Također Katolička Crkva i redovi imaju 38 bolnica, 323 klinika, četiri prihvatilišta za gubavce, 90 domova za starije osobe i invalide, 244 sirotišta i domova za nezbrinutu djecu, 145 obiteljskih savjetovališta, 36 specijaliziranih centara za društveno obrazovanje i trajno usavršavanje, te 581 ostalih ustanova.

Podaci se temelje na podacima Središnjeg ureda za crkvenu statistiku sa stanjem 31. prosinca 2015.

Biskup o iznenada preminuloj irskoj pjevačici

Washington, 17.1.2018. (IKA/CNS) – Iznenada preminulu pjevačicu skupine Cranberries Dolores O'Riordan biskup njezine rodne biskupije Limerick mons. Brendan Leahy nazvao je „ženom duha i hrabrosti“. U izjavi za američki katoličku novinsku agenciju CNS biskup je istaknuo da je O'Riordan često govorila koliko joj je za njezinu glazbu bila važna njezina katolička vjera. Najpoznatiji hitovi skupine Cranberries „Linger“ i „Zombie“ govore o stanju u Sjevernoj Irskoj, zauzevši se protiv krvavoga sukoba. Pjevačica je bila inspiracija mnogim mladim ljudima, a nikada nije zaboravila tko je i otkuda je, rekao je biskup.

O'Riordan često je govorila o svojoj katoličkoj vjeri i značenju molitve u njezinu životu. U razgovoru iz 2017. godine je rekla da je više puta bila pozivana da pjeva u Vatikanu što joj je velika čast. Među najvažnijim trenucima u životu istaknula je i susret s papom Ivanom Pavlom II.

Mons. Gjergji o ubojstvu srpskog političara

„Ubojstva ništa ne rješavaju, ona samo otvaraju nove rane“
Prizren, 17.1.2018. (IKA) – Generalni vikar Apostolske administrature u Prizrenu mons. Lush Gjergji oštro je osudio ubojstvo kosovskog srpskog političara Olivera Ivanovića. „Nasilje nije prihvatljivo bez obzira od koje strane dolazi“, rekao je Gjergji u izjavi za talijansku katoličku agenciju SIR a prenosi Kathpress. Atentat na srpskog političara ne može se ničim opravdati, istaknuo je generalni vikar, dodajući da se hitno moraju istražiti sve okolnosti i pozadina napada. „Ubojstva ništa ne rješavaju, ona samo otvaraju nove rane“, rekao je Gjergji. Generalni vikar istaknuo je da moli da se okončaju napetosti između Albanaca i Srba na Kosovu, te izrazio nadu da će se nastaviti razgovori između Prištine i Beograda.

Poruka predsjednika CCEE-a i KEK-a povodom Molitvene osmine za jedinstvo kršćana 2018.

Danas postoje mnoge prijeteće i novi oblici ropstva koji duboko povređuju dostojanstvo osobe stvorene na Božju sliku. Tu mislimo na masovni egzodus ljudi koji su zbog sukoba i siromaštva prisiljeni napustiti svoje obitelji ili domove. Bolja budućnost je moguća samo ako slijedimo Boga i svoje srce i činimo pravdu, kao pojedinci i kao zajednice. Kršćanske Crkve u Europi žele svjedočiti Kristovu ljubav prema svakoj osobi, stvorenoj na sliku Božju

St. Gallen/Bruxelles, 18.1.2018. (IKA) – Predsjednik Konferencije europskih Crkava (KEK) Christopher Hill i predsjednik Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) kardinal Angelo Bagnasco uputili su zajedničku poruku povodom Molitvene osmine za jedinstvo kršćana 2018. Podsjećajući na početak poruke na geslo ovogodišnje Molitvene osmine geslo „Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodiči“ (Izl 15,6) predsjednici CCEE-a i KEK-a ističu kako nas ta tema podsjeća da je Gospodin taj koji vlada svijetom i poviješću i koji ima naum nade za čovječanstvo.

Europa danas treba nadu! To je, gotovo prikriveni, vapaj koji sja s lica mnogih građana u našim zemljama, navodi se u poruci, ističući „osjećaj praznine koji daje život bez Boga“. Samo ekonomsko blagostanje nije u stanju zadovoljiti ljudsko srce. Europski projekt koji se svodi isključivo na gomilanje bogatstva, nesposoban za solidarnost ili gostoprimstvo, paradoksalno stvara nova siromaštva. Tko je otvoren za evanđelje otkriva drugoga, patnju, starije, nezaposlene i osjeća se ujedinjen s njima u stvaranju nade.

Mi, kršćani, želimo svjedočiti našu nadu koja je ukorijenjena u životu s Kristom. Mi smo sigurni da je u Kristu moguće doživjeti mir srca u ovim vremenima i graditi bolju budućnost s očima otvorenim prema vječnosti.

Danas postoje mnoge prijeteće i novi oblici ropstva koji duboko povređuju dostojanstvo osobe stvorene na Božju sliku. Tu mislimo na masovni egzodus ljudi koji su zbog sukoba i siromaštva prisiljeni napustiti svoje obitelji ili domove. Bolja budućnost je moguća samo ako slijedimo Boga i svoje srce i činimo pravdu, kao pojedinci i kao zajednice.

Kršćanske Crkve u Europi žele svjedočiti Kristovu ljubav prema svakoj osobi, stvorenoj na sliku Božju. Težnja za vidljivim jedinstvom naših Crkava danas nalazi svoj vidljivi izraz u ljubavi mnogih kršćanskih zajednica. Tako se jedinstvo jača kroz:

- solidarnost s našom kršćanskom braćom i sestrama koji žive u uvjetima siromaštva, usamljenosti i marginaliziranosti;
- solidarnost s našom kršćanskom braćom i sestrama i ostalima koji su progonjeni zbog svoje vjere, osobito na Bliskom istoku, u Africi i Aziji;
- solidarnost s našim susjedima koji dolaze na vrata Europe;
- trud oko izgrađivanja Europe koja vodi brigu o duhovnim i materijalnim potrebama svojih građana.

Hitnost tih izazova potvrđuje važnost ujedinjenosti kršćanâ. Stoga pozivamo naše vjernike da ustraju u nadi i svjedočenju evanđelja. To zahtijeva da se uzajamno podupiremo kroz uzajamno razumijevanje kako bismo sačuvali jedinstvo Duha svezom mira, kaže se u zajedničkoj poruci predsjednika CCEE-a i KEK-a.

Papa završio pohod Čileu

Temuco, 18.1.2018. (IKA) – U nastavku svoga pohoda Čileu papa Franjo slavio je 17. siječnja misu u zračnoj luci u Maquehueu na kojoj se okupio veliki broj pripadnika domorodačkih naroda koje je na početku pozdravio na njihovu jeziku. Reкао je da je taj kraj bio poprištem velikih nepravdi prema domorodačkim narodima koje su se odigravale pred očima svijeta. Ovo slavlje, koje se održava na mjestu na kojem su se odigrala velika kršenja ljudskih prava, prikazujemo za sve one koji su pretrpjeli i umirali, i one koji svakodnevno nose teret toliko nepravde na svojim plećima, rekao je Papa, pozvavši okupljene na minutu šutnje za one koji su podnijeli „toliku bol i tolike nepravde“. Ne dopustimo da nas pobijedi sukob ili podjela. Ono jedinstvo, za koje je Isus molio, dar je za koji treba ustrajno moliti za dobro naše zemlje i njezine djece, rekao je Papa.

Usljedio je ručak u Temucu s osmero pripadnika domorodačkoga stanovništva naroda Mapuche, te s drugim stanovnicima regije i doseljenicima. Za stolom je bila i jedna žrtva nasilja te jedan useljenik iz Haitija, kao i domaći biskup Hector Eduardo Vargas Bastidas, izvijestio je Tiskovni ured Svete Stolice bez navođenja tema razgovora. Nakon objeda Papa je molio u kapelici i pozdravio redovnice koje žive u Casa Madre de Santa Cruz i nekoliko bolesnika.

Sveti Otac zatim se susreo s mladima u svetištu Gospe Karmelske u Santiagu. Mladima je Papa poručio da budu protagonisti povijesti, povezani s Isusom. Mladi danas žele biti uvijek povezani putem interneta i mobitela, jer se inače osjećaju izvan svijeta, dezorijentirani i loše raspoloženi. To vrijedi i za vjeru, jer kada ostanemo bez te veze koja oživljava naše snove, srce počne gubiti snagu, rekao je Papa i potaknuo mlade da ljube svoju domovinu i da se po primjeru sv. Alberta Hurtada uvijek pitaju što bi Isus učinio na mome mjestu. Na završetku svoga trećega dana pastoralnog pohoda Čileu, papa Franjo susreo se sa studentima, profesorima i istaknutim intelektualcima i akademikima na Papinskom katoličkom sveučilištu te ih potaknuo da prihvate izazov stvaranja nove kulture dijaloga društvene uključenosti. U govoru Papa je istaknuo odgovornost sveučilišnih edukatora za stvaranje uvjeta miroljubivog suživota u zemlji, te posebno potaknuo intelektualce i akademike da senzibiliziraju Čilence za važnost pokazivanja posebne skrbi i poštovanja prema domorodačkim zajednicama i njihovoj kulturi. Rekavši da znanje uvijek mora shvaćati da mora biti u službi života, Sveti Otac upozorio je da se obrazovna zajednica ne može svesti samo na učionice i na knjižnice. Pravi profesor mora biti u stanju probuditi čuđenje kod svojih studenata jer svijet i cijeli univerzum čekaju da budu otkriveni, smatra Papa. Podsjećajući okupljene da im je povjerena proročka misija, papa Franjo potaknuo ih je da „radije traže nove prostore dijaloga nego sukobe, prostore susreta a ne podjela, puteve prijateljskog neslaganja koje omogućuje poštovanje različitosti među osobama ujedinjenima u iskrenom naporu unaprjeđenja zajednice prema obnovljenom nacionalnom suživotu.

Posljednji dan svoga boravaka u Čileu papa Franjo proveo je u gradu Iquique uz obalu Tihog oceana s nešto više od 200.000 stanovnika. Tijekom leta vjenčao je par u zrakoplovu - Paula Podest Ruiz i Carlos Ciuffardi Elorriaga, kabinsko osoblje tvrtke LATAM, civilno su se vjenčali 2010. godine, a crkveno se nisu vjenčali jer je njihova crkva prije vjenčanja uništena u potresu koji je te godine pogodio Čile.

Na misnom slavlju na polju Lobito u Iquiqueu, gradu na sjeveru Čilea koji postaje sve veće središte doseljenika, Papa je primijetio da nema radosti ako se drugima zatvaraju vrata.

Ljudi se sele s nadom za bolji život. To je uvijek popraćeno strahom i neizvjesnošću. Iquique, grad između pustinje i mora, postao je zbog arheoloških iskopina i turizma raskršće različitih naroda i kultura, što je bilo vidljivo i u okupljenom mnoštvu. Ovo područje okruženo pustinjom zna biti raspoloženo, priređujući velike svečanosti, rekao je Papa i pozvao pučanstvo da i dalje prihvaćaju doseljenike, jer će tako i oni biti veseliji. Osvrćući se na odlomak Evanđelja koje govori o čudu u Kani, Papa je primijetio kako Marija ima u vidu sve naše obiteljske probleme te ih prenosi Isusu. Papa smatra da i mi poput Marije moramo prepoznati one na trgovima i selima čiji je život bijedan te se ne trebamo bojati reći: Vina nemaju. Povici siromaha potiču nas da pomnije pratimo nove oblike iskorištavanja kojima su izložena tolika braća i sestre, istaknuo je Papa i pozvao vjernike da dignu svoj glas u ime beskućnika i onih koji su ostali bez zemlje i posla. Isus ne čini čuda bez nas. Budimo pozorni na sve nepravde i nove oblike iskorištavanja zbog kojega brojna naša braća gube radost slavlja, zaključio je Papa.

Vraćajući se poslije mise u povorci s pratnjom konjanika u Dom duhovnih vježbi u svetištu Gospe Lurdske, konj jedne policajke se uznemirio i srušio konjanicu. Papa je odmah dao zaustaviti papamobil, sišao i tješio je sve do dolaska vozila hitne pomoći. Prije ručka s pratnjom Papa se u obližnjoj crkvi susreo s 10 bolesnika i s dva člana obitelji žrtava represije 1970-ih godina, u doba Pinochetove diktature, koji su mu tom prigodom predali pismo u kojem opisuju zauzimanje svoje udruge u pronalaženju nestalih članova obitelji, te izrazili nadu u suradnju s oružanim snagama i čileanskim vlastima. Nakon svečanosti oprostaja u zračnoj luci Sveti Otac otputovao je u Peru.

Završno priopćenje Koordinacije za Svetu zemlju 2018.

„Nada u bolju budućnost“

Jeruzalem, 18.1.2018. (IKA) - Došli smo u Svetu zemlju susresti mlade, slušati njihove glasove i moliti za pravdu i mir, navodi se 18. siječnja u završnom priopćenju ovogodišnje Koordinacije za Svetu zemlju (HLC2018). Riječ je o godišnjem susretu europskih, sjevernoameričkih i južnoafričkih biskupa, koji od devedesetih godina svake godine posjećuju razne kršćanske zajednice prisutne u Svetoj zemlji. Posjet je ove godine održan od 13. do 18. siječnja.

Unatoč stalnom razornom sukobu i onima koji imaju vlast u svojim rukama a potiču podjelu, naša nam vjera u Boga daje nadu u bolju budućnost koju ti mladi traže. Tijekom proteklog tjedna svjedočili smo i slušali o njihovoj borbi za ostvarivanje ovog sna, ističe se u priopćenju pod naslovom „Nada u bolju budućnost“.

Mladima u Gazi i dalje se zbog trajne blokade uskraćuje mogućnost da se ostvare u životu. Mladi na Zapadnoj obali i dalje su svakodnevno izloženi kršenjima svoga dostojanstva, koja su postala pravilo zbog okupacije, što je potpuno neprihvatljivo. Život mladih koji žive na svim palestinskim područjima uništen je nezaposlenošću, ističe se u priopćenju u kojem se podsjeća kako je papa Franjo opetovano prokazivao nezaposlenost kao jednu od najvećih prepreka koje sprečavaju današnje mlade da ostvare svoj puni potencijal.

Mnogi mladi Izraelci s kojima smo se susreli u školama i sveučilištima, nastavlja se u priopćenju koje je objavio Ured za medije CCEE-a, prepoznaju da žive u sjeni sukoba koji nisu stvorili i ne žele. Slušali smo mlade iz različitih krajeva koji dijele iste težnje za mirnim suživotom, ali se suočavaju s potpuno različitim stvarnostima, s malim mogućnostima da se ikada susretu ili razumiju nade i strahove drugih.

U priopćenju se ističe kako su mladi Svete zemlje razočarani

kako svojim vlastitim vođama tako i međunarodnom zajednicom. Gnjev kojem smo svjedočili potpuno je opravdan ali je i znak da su ostali uvjereni da se trebaju boriti za promjene, dodaje se u priopćenju.

Dijelimo nadu onih mladih ljudi s kojima smo se susreli u Svetoj zemlji i prepoznamo njihovu bitnu ulogu u promicanju mira. Oni su nam pomogli da promatramo teške stvarnosti njihovim očima. Pozivamo stoga naše zajednice na solidarnost s njima: podupiranjem organizacija koje pomažu u stvaranju radnih mjesta, osiguravanju mjesta za stanovanje i olakšavanju dijaloga; kroz molitvu i hodočašća koja promiču susret i potporu tamošnjem pučanstvu; kroz odlučni stav protiv svih onih koji nastoje stvoriti daljnje podjele, osobito među našim političkim vođama.

Iznad svega spominjemo se tih mladih ljudi u svojim molitvama i, nadahnuti papom Franjom, obvezujemo se, uz pomoć Božje milosti, dati svoj doprinos da se ovu zemlju učini humanijom i dostojnijom današnje i sutrašnje mladeži, navodi se u priopćenju Koordinacije za Svetu zemlju koju su potpisali predsjedatelj Koordinacije biskup Declan Lang te još 13 biskupa članova Koordinacije iz cijeloga svijeta.

Pismo pape Franje velikom imamu Sveučilišta Al-Azhar

Kairo, 18.1.2018. (IKA) - Povodom međunarodne konferencije za potporu Jeruzalemu, održane 17. i 18. siječnja na Sveučilištu Al-Azhar u Kairu, papa Franjo uputio je pismo velikom imamu toga glavnog akademskog teološkog centra sunitiskoga islama Ahmadu al-Tayyebu. Samo će poseban statut, međunarodno zajamčen, moći očuvati identitet, jedinstvenu ulogu da bude mjesto mira na koje pozivaju sveta mjesta, te njegovu univerzalnu vrijednost, napisao je Papa, prenosi Radio Vatikan. Istaknuo je i zauzimanje odgovornih u narodima, kao i građanskih i vjerskih vlasti, u sprječavanju novih napetosti; te stalni poziv Svete Stolice na ponovno uspostavljanje dijaloga između Izraelaca i Palestinaca u svrhu sprazumnog rješenja usmjerenoga na miran suživot dviju država, unutar granica koje su zajedno dogovorile i koje su međunarodno priznate.

Prvi papa u Amazoniji

Papa Franjo posjet Peruu započeo susretom s oko 4000 predstavnika više od 20 domorodačkih naroda

Lima, 19.1.2018. (IKA) - Papa Franjo stigao je 18. siječnja u Peru, drugu dionicu svoga 22. inozemnog putovanja gdje posjećuje Puerto Maldonado, simbol Amazonije, Trujillo na sjeveru zemlje i Limu, kolijevku peruanskih svetaca. U zračnoj luci u Limi srdačno su ga dočekali predsjednik Pablo Kuczynski, najviši predstavnici političkih, građanskih i crkvenih vlasti s apostolskim nuncijom Nicolom Girasolijem. Na putu do nuncijature u kojoj boravi oduševljenu dobrodošlicu iskazalo mu je mnoštvo naroda.

Nakon jutarnje mise u petak se uputio, kao prvi papa koji posjećuje Amazoniju, u grad Puerto Maldonado, gdje se na stadionu Coliseo Madre di Dios susreo s oko 4000 predstavnika više od 20 domorodačkih naroda. Papa im je istaknuo da su danas ugroženiji više nego ikad zbog gospodarskih interesa koji žele iskoristiti prirodna bogatstva Amazonije, a s druge strane onih koji im štete u ime „očuvanja“ prirode. Poručio je da treba prekinuti povijesnu paradigmu koja promatra Amazoniju kao neiscrpn izvor zaliha za druge zemlje, te istaknuo nužnost stvaranja institucionalnog izraza poštovanja, prepoznavanja i dijaloga s domorodačkim narodima, priznajući i iskupljujući njihove kulture, jezike, tradicije, prava i duhovnost. Pohvalio je njihove inicijative za očuvanjem šuma, jer bi time dobiveni

resursi pomogli obiteljima i zajednicama, istaknuvši: „Vi ste živo sjećanje poslanja koje nam je Bog svima povjerio: zaštita našeg zajedničkog doma“, dodajući da zaštita zemlje nema druge svrhe doli zaštitu života.

Domorodačke narode kao i njihove postojbine ne ugrožava samo ekološko zagađenje koje je posljedica nezakonitog rudarenja, nego vezano s tim i trgovina ljudima, ropски rad i spolno zlostavljanje. Nasilje nad mladima i ženama vapi u nebo, naglasio je Sveti Otac. Nemojmo okretati glavu! Ovo se pitanje tiče sviju nas, kazao je Papa dodajući da Crkva nikad neće prestati podizati glas za odbačene i one koji trpe.

Papa je istaknuo potrebu zaštite takozvanih „domorodačkih naroda u dragovoljnoj izolaciji“ koji su otišli u najnepristupačnije dijelove šume da bi živjeli slobodu. I dalje štite tu najranjiviju braću i sestre, rekao je Papa. Njihova nas prisutnost podsjeća da ne možemo koristiti dobra namijenjena svima slijedeći zahtjeve konzumističke pohlepe, nego se trebaju postaviti ograničenja koja će nas očuvati od planova masovnog uništenja staništa. Priznavanje tih naroda podsjeća nas da nismo apsolutni vlasnici stvorenoga. Njihova nas kozmička vizija i mudrost mogu naučiti mnogo toga, kazao je Sveti Otac.

Amazoniju ne karakterizira samo bioraznolikost, nego i kulturno bogatstvo koje se treba očuvati pred novim oblicima kolonijalizma, rekao je Papa, istaknuvši da je upravo obitelj bila i jest društvena ustanova koja je najviše pridonijela održavanju naših kultura na životu. Osvrnuo se i na obrazovanje koje pomaže graditi mostove i u stvaranju kulture susreta, istaknuvši da obrazovanje domorodačkih naroda mora biti prioritet i obaveza države: integrirano i inkulturirano opredjeljenje koje prepoznaje, poštuje i integrira njihovu staru mudrost kao blago koje pripada čitavoj zemlji. Papa je potom zamolio biskupe da nastave promicati međukulturno i dvojezično obrazovanje u školama, na sveučilištima i u drugim obrazovnim ustanovama. Rekao je da podupire nastojanja mladih pripadnika domorodačkih naroda da sa svog stajališta izrade novu antropologiju, da nanovo protumače povijest svojih naroda iz vlastite perspektive, a također je potaknuo umjetnike u njihovoj težnji da svijetu očituju kulturno bogatstvo i pogled na svijet autohtonih naroda Amazonije.

Podsjećajući na to koliko se samo misionara posvetilo njima i obrani njihove kulture jer su bili nadahnuti Evanđeljem, kazao im je da Crkvi nisu strani njihovi problemi i životi, da ona ne želi biti daleko od njihova načina života i organizacije. Potrebni su nam domorodački narodi da oblikuju kulturu mjesnih Crkvi u Amazoniji. Pomognite svojim biskupima, misionarima da budu jedno s vama, te da na taj način putem uključivoga dijaloga oblikujete Crkvu s amazonskim licem, Crkvu s domorodačkim licem. U tom sam duhu sazvaio Sinodu o Amazoniji koja će se održati 2019. godine, kazao je na kraju Sveti Otac, napominjući okupljenima da vjeruje u izdržljivost njihovih naroda kao i njihovu sposobnost odgovaranja na teška vremena u kojima žive. Papina enciklika „Laudato si“, o „skrbi za naš zajednički dom“, predstavljena je na više domorodačkih jezika.

Usljedio je susret s mjesnim stanovništvom, na kojemu je Papa ponovno osudio ropstvo zbog rada, seksualnog iskorištavanja i zarade i to na području koje se još naziva zemlja Majke Božje, gdje se događa jedna od najbujnijih eksplozija života na planetu. Boli nas kada uočavamo kako se u toj zemlji koja je pod zaštitom Majke Božje mnoge žene zlostavljaju, ponižavaju i kada su izložene beskonačnom nasilju. Nasilje prema ženama ne može se proglašiti normalnim, podržavajući „mačo“ kulturu koja ne prihvaća glavnu ulogu žene u našim zajednicama, poručio je Papa.

Kultura odbacivanja raširila se ušutkavši, zanemariivši i odbacivši sve ono što joj ne koristi, uključujući djecu i starce. Kultura je to bez majke, koja ne želi ništa drugo nego trošiti. Onda se i prema zemlji ponaša po toj logici. Šume, rijeke i potoci iskoriste se do kraja i nakon toga ostave se beskorisni i neupotrebljivi. Osobe se također iskoriste do iznemoglosti i poslije se odbace kao neupotrebljive, istaknuo je Papa. Lakomost, novac, moć, krivi su bogovi koji sve korumpiraju osobu i institucije, a uništavaju i šume. Naglasivši da su to demoni koje treba istjerati molitvom, Papa je potaknuo: Nastavite se organizirati u pokrete i zajednice svih vrsta kako biste prevladali te situacije; organizirajte se kao crkvene zajednice koje žive oko Isusove osobe. S Kristom možemo ostvariti obraćenje koje otkriva pravi život i spasenje koje nije ni generičko niti apstraktno. Nije fiktivno, poput lažnih obećanja koja zasljepljuju i koja, obećavajući život, vode u smrt. Volite svoju zemlju, zaljubite se u nju i čuvajte ju, nemojte ju koristiti kao čistu stvar koja se može odbaciti, već kao pravo blago u kojemu treba uživati, kojem treba pomoći da raste i koje treba prenijeti vlastitoj djeci, zaključio je papa Franjo.

Sveti Otac se zatim u Domu Mali princ susreo s djecom bez obitelji i pozvao mlade koji su prošli kroz taj dom da budu svjetlo nade onima koji sada žive tamo, potičući ih da ih što češće posjećuju. Budite za njih, kao što je Mali princ rekao, zvjezdice koje svijetle u noći, potaknuo ih je papa Franjo. Rekavši djeci da su odraz djeteta Isusa i najdragocjenije blago koje imamo i koje smo pozvani čuvati, zatražio je njihov oprost za sve one trenutke kad se odrasli nisu brinuli o njima.

Papin susret s predstavnicima vlasti i građanskoga društva u Limi

Biti ujedinjeni u obrani nade traži veću kulturu transparentnosti u javnim tijelima, privatnom sektoru i građanskom društvu, ne isključujući pritom crkvene organizacije. Nitko ne može biti izuzet iz tog procesa, kazao je Sveti Otac, poručivši: Korupciju je moguće spriječiti i to zahtijeva zalaganje sviju

Lima, 19.1.2018. (IKA) - Nakon susreta sa stanovnicima Puerto Maldonada u Institutu Jorge Basadre i kasnije objeda s njihovim predstavnicima, papa Franjo drugi dan svoga posjeta Peruu, 19. siječnja, nastavio je u Limi susretom s predstavnicima vlasti, građanskoga društva i Diplomatskim korom. Predstavnicima vlasti Papa je predložio jače zauzimanje oko stvaranja prostora bratstva i ravnopravnosti u zemlji, suzbijajući uništavanje i iskorištavanje prirode.

Podsjećajući na temu svog apostolskog pohoda Peruu „Ujedinjeni u nadi“, Papa je okupljenima kazao da je vidjeti tu južnoameričku zemlju po sebi razlog nade. Riječ je o zemlji koju karakteriziraju gostoljubivost, solidarnost i poštovanje drugih. Napomenuo je da su mladi najživotvorniji dar koji posjeduje peruansko društvo. Te svojom dinamičnošću i oduševljenjem sve potiču da sanjaju budućnost ispunjenu nadom, koja se rađa iz susreta uzvišene mudrosti starih i novog pogleda koji nude mladi. Papa je dodao da nada u toj zemlji ima lice svetosti jer je Peru donio na svijet svece koji su utrlj putove vjere za čitav Američki kontinent. Peru je zemlja nade koja poziva i izaziva svoj narod na jedinstvo, rekao je Papa.

Istodobno je upozorio da se nad tom nadom nadvija prijetnja, citirajući svoju encikliku „Laudato si“: Nikada čovječanstvo nije posjedovalo toliku moć nad sobom, a opet ništa ne jamči da će ju koristiti mudro, posebno kad uzmemo u obzir kako se koristi sada. Biti ujedinjeni u obrani nade znači promicati i razvijati cjelovitu ekologiju kao alternativu

zastarjelom modelu razvoja, poručio je Papa. Napomenuo je da raditi zajedno kako bismo obranili nadu zahtijeva da budemo vrlo pozorni i na onaj drugi, suptilniji oblik ekološke degradacije koja sve više zagađuje čitav životni sustav, naime, korupciju. Papa Franjo je rekao da biti „ujedinjeni u obrani nade“ traži veću kulturu transparentnosti u javnim tijelima, privatnom sektoru i građanskom društvu, ne isključujući pritom crkvene organizacije. Nitko ne može biti izuzet iz tog procesa, kazao je Sveti Otac i zaključio: Korupciju je moguće spriječiti i to zahtijeva zalaganje sviju. Usljedio je kurtoazni susret s peruanskim predsjednikom a drugi dan svoga pohoda Peruu Papa je završio posjetom subraći isusovcima u crkvi Sv. Petra.

Peruanci ne smiju dopustiti da im se oduzme nada

U nastavku apostolskoga pohoda Peruu papa Franjo slavio misu u gradu Huanchaco – U Trujillo se susreo s klerom i predvodio marijansku pobožnost

Trujillo, 20.1.2018. (IKA) - U nastavku apostolskoga pohoda Peruu, papa Franjo je 20. siječnja ujutro otputovao iz Lime te odmah po dolasku u Trujillo, „grad vječnoga proljeća“, otišao u obližnji Huanchaco, smješten u blizini arheoloških mjesta naroda Inka, područje pogođeno vremenskim nepogodama, gdje je slavio misu. Vjera nas otvara kako bismo imali konkretnu ljubav koju čine djela, ispružene ruke i samilost, rekao je Papa u propovijedi, u kojoj je tamošnji narod usporedio s apostolima koji su također svakodnevnim kruh zarađivali ribarenjem. Ova „laguna s pozlaćenim ribama“, kako ju nazivaju, bila je izvor života i blagoslov za brojne naraštaje, hraneći njihove snove i nade. I vi, poput apostola, poznajete snagu prirode i iskusili ste njezine udarce. Kao što su se oni suočili s olujom na jezeru, tako ste se i vi morali suočiti s teškim udarcem El Nina, čije su posljedice još uvijek vidljive u brojnim obiteljima, primijetio je Papa. Napomenuvši da takvi teški događaji često stavljaju u sumnju našu vjeru, Sveti Otac potaknuo je vjernike da se sjedine s Isusom. On poznaje boli i kušnje; On je prošao sve boli kako bi nas mogao pratiti u našima.

Osvrnuo se zatim na pročitani odlomak iz Matejeva evanđelja, na prisposobu o mudrim i ludim djevicama, te istaknuo da je u određenom trenutku svaka od njih pokazala što je ispunjavalo njezin život. Isto se događa i nama, rekao je. U određenim situacijama shvaćamo čime smo ispunili svoj život i koliko je važno ispuniti ga uljem koje nam omogućuje da upalimo svoje svjetiljke u brojnim trenucima tame i da pronađemo put kako bismo išli naprijed. Tako je u mračnom trenutku kada se pojavio El Nino, ova zemlja imala ulja solidarnosti i velikodušnosti koje su vas pokrenule. Bili ste žive baklje i osvijetlili ste put otvorenim i raspoloživim rukama kako biste ublažili bol, napomenuo je Sveti Otac te dodao da se duša zajednice mjeri po tomu kako se uspijeva sjediniti u suočavanju s teškim trenucima kako bi nadu održala živom. Takvim se ponašanjem daje najveće evanđeosko svjedočanstvo.

I druge oluje s razornim posljedicama mogu pogoditi život ljudi na ovim prostorima -organizirano nasilje i nesigurnost koje ono stvara; nedostatak mogućnosti za obrazovanje i rad, posebice među mladima, što ih priječi da izgrade svoju budućnost; nedostatak sigurnoga smještaja za brojne obitelji; kao i mnoge druge situacije koje štete uzajamnom povjerenju koje je prijeko potrebno za izgradnju mreže potpore i nade. Za suočavanje s takvim olujama nema boljeg rješenja od onoga iz Evanđelja, a zove se Isus Krist, istaknuo je papa Franjo te preporučio: Ispunajte uvijek svoj život Evanđeljem. U Isusu imamo snagu Duha da ne prihvatimo

kao normalno ono što nam šteti, ono što ukrućuje naš duh, i još gore, ono što nam oduzima nadu. U Isusu je Duh koji nas održava ujedinjenima kako bismo se uzajamno podupirali i suočavali s onim što želi uzeti ono najbolje iz naših obitelji. Bog nas u Isusu čini zajednicom vjernika sposobnom podupirati se. S Isusom će se duša ovoga naroda u Trujillu moći i dalje zvati „gradom vječnoga proljeća“, jer s Njim sve postaje prigoda za nadu, zaključio je papa Franjo.

Nakon kratkoga posjeta katedrali u Trujillu, gdje je položio cvijeće pred Marijin kip, Papa se u bogoslovnom sjemeništu susreo sa svećenicima, redovnicama, redovnicima i bogoslovima. Rekao im je da će njihova zvanja imati uvijek dvostruku dimenziju, korijenje u zemlji i srce na nebu. Iz sjećanja i vrlina rađa se vjera koja nas podržava u vremenu i povijesti kako bismo rasli i donosili plodove. Sjećanje na obećanje koje je Bog dao našim ocima, kada ostane živo među nama, uzrok je naše radosti. Upravo iz tog bogatstva sjećanja proizlaze vrline: radosna svijest o sebi, sjećanje na vrijeme vlastitog poziva i zarazna radost, rekao je Papa. Mi, Bogu posvećene osobe, nismo pozvani nadomjestiti Gospodina, niti svojim djelima, niti svojim poslanjem, niti nebrojenim aktivnostima koje moramo činiti. Jednostavno, od nas se traži da radimo zajedno s Gospodinom. Za borbu protiv napasti da se osjećamo previše važni treba naučiti smijati se samima sebi jer nam to daje duhovnu snagu da stanemo pred Gospodina s vlastitim ograničenjima, pogreškama i grijesima, ali i s vlastitim uspjesima i radošću zbog spoznaje da je On pored nas. Dvije „tablete“ pritom jako pomažu: prva je razgovarati s Isusom, s Gospom i tražiti milost da budemo radosni zbog stvarne situacije, a druga je gledati se u ogledalu, ne narcistički, nego kao lijek - smijati se samom sebi i radovati se zbog spoznaje o sebi.

Citirajući Ivanovo evanđelje gdje se apostol prisjeća točnog vremena svojeg susreta s Isusom, papa Franjo pozvao je okupljene da se prisjećaju kada su bili taknuti Kristovim pogledom jer kada zaboravimo na to vrijeme, zaboravimo na svoje podrijetlo, na svoje korijene i gubeći te temeljne koordinate isključujemo najdragocjeniju stvar koju posvećena osoba može imati, a to je Gospodinov pogled. Dopustite da vas gleda, rekao je Papa i protumačio - poziv koji se ne može zaboraviti rađa se iz duboke, milosrdne ljubavi koja je taknula našu nutrinu da bismo išli služiti drugima poput Isusa Krista.

Božji narod ima njuh i zna razlikovati tko je bogat sjećanjem, a tko je izgubio sjećanje, naglasio je Sveti Otac. Ne zaboravite i nemojte prezirati jednostavnu vjeru svojeg naroda. Znajete prihvatiti, pratiti i poticati susret s Gospodinom. Nemojte biti profesionalci svetoga koji zaboravljaju na svoj narod odakle vas je doveo Gospodin. Nemojte izgubiti sjećanje i poštovanje prema onima koji su vas naučili moliti. Radost je najbolji znak da smo otkrili Mesiju, poručio je Papa okupljenom kleru.

Da bismo se suprotstavili ovom svijetu koji vodi u podijeljenost, zatvorenost i samoću, moramo biti tvorci i proroci u zajednici. One koji moraju upravljati molim da ne budu samodostatni, nastoje voditi brigu o svojoj braći, činite tako da im bude dobro, jer dobro je zarazno, rekao je Sveti Otac. Upozorio je okupljene da ne smiju pasti u zamku vlasti koja se pretvara u vlastodržje. Veliku pažnju moramo posvetiti dijalogu između mladih i starih svećenika. Treba nam dijalog među različitim generacijama koji obogaćuje jedne i druge osobito zbog onih koji su odmakli u godinama, zaključio je Papa.

Prije povratka u Limu predvodio je pobožnost u čast Blažene Djevice Marije povodom blagdana „Gospe od vrata“, osuđujući nasilje nad ženama. Pozvao je vjernike da u promicanju kulture milosrđa slijede Mariju kako nitko ne bi

okrenuo svoj pogled pred trpljenjem braće. To je mjesto nazvao svetištem pod vedrim nebom, jer se tamo nalazi 35 slika i kipova donesenih s područja cijele pokrajine što potvrđuje veliku pučku pobožnost koja je bogatstvo svake kršćanske zajednice. Jezik ljubavi uvijek se najbolje izražava dijalektom, tako da Majku Božju ovdje nazivaju „mješanicom“, jer sve te slike podsjećaju na razne oblike nježnosti s kojom Bog želi biti uvijek blizu svakoga grada, sela, obitelji i blizu svakog čovjeka, rekao je Papa te istaknuo da milosrđe liječi srca. Osvrćući se potom na ulogu peruanskih žena, istaknuo je kako su one pokretač života i obitelji. Osudio je nasilje nad ženama i pozvao na suzbijanje ubojstava žena, jer ima previše nasilja preko kojeg se prelazi šutke, te zatražio da se uvedu zakoni i promiče kultura suzbijanja svih oblika nasilja. To je kultura milosrđa koja se temelji na susretu s drugima. Kultura u kojoj nitko ne promatra drugoga s ravnodušnošću niti skida pogled s braće u nevolji. Na taj se način vjernik predaje Marijinu srcu, majci koja nikada ne napušta svoju djecu.

Na povratku u Limu Papu je pred nuncijaturom dočekalo oko 30 bolesnika koje je onda primio izvan programa, te blagoslovio. Zatim se ponovno pojavio na balkonu i pozvao više stotina okupljenih da zajedno s njim mole za bolesne. Tiskovni ured Svete Stolice priopćio je da je Papa primio i jedno dijete na respiratoru, izvan spomenute skupine bolesnika, koje je u nuncijaturu dovezeno u ambulantom vozilu, te je zajedno sa zdravstvenim osobljem molio za njegovo ozdravljenje.

Bolivija: Predsjednik odustao od zakona protiv kojeg je Crkva prosvjedovala

La Paz, 22.1.2018. (IKA) – Nakon što su biskupi, laičke udruge, članovi sindikata i strukovnih udruga proteklih tjedana prosvjedovali i molili na tu nakanu, bolivijski predsjednik Morales za sada je odustao od najavljenog novoga kaznenoga zakona. U izjavi za državnu televiziju, predsjednik je istaknuo da je molio kongres da se odustane od zakona u planiranom obliku kako se ne bi desnim krugovima u zemlji davalo povoda za urote protiv njega. Morales, koji je već 12 godina predsjednik, ipak ne odustaje, kako prenosi Kathpress, od promjene Ustava koja bi mu omogućila četvrti mandat. Prema 88 članku predloženoga zakona bilo je izjednačeno gerilsko djelovanje ili trgovina ljudima ne samo s prozelitizmom, nego i s djelovanjem vjerskih zajednica, redovničkih obitelji odnosno radom na pastoralu župa i zvanja, te se predviđala kazna od sedam do 12 godina zatvora za one koji su osobno ili preko treće strane nekoga „vrbovali, prevozili, oduzimali mu slobodu, prihvaćali i smještali kako bi sudjelovao u oružanom sukobu ili vjerskoj ili sektaškoj organizaciji.“ Također bi, kako ističu kritičari predloženoga zakona, bilo znatno ograničena sloboda prosvjedovanja, okupljanja i izražavanja javnog mišljenja. Crkve su se posebno uključile u prosvjede protiv liberalizacije pobačaja i zakona o braku. Kršćanske su Crkve, posebno Katolička Crkva, pokrenule diljem zemlje molitvu za Boliviju, prosvjedne marševe i prikupljanje peticija.

Nekoliko sati prije predsjednikova odustajanja od zakona, nadbiskup Santa Cruz mons. Sergio Gualberti u propovijedi je upozorio vjernike protiv „mržnje, nasilja i sukoba“, a političare je podsjetio na odgovornost djelovanja za mir i opće dobro. Nadbiskup je političare potaknuo da uspostave iskreni dijalog i poštovanje za kulturnu i vjersku različitost u zemlji te stanu u obranu istine, slobode i pravde, izvijestio je portal correodelsur.com. Nadbiskup je protekli tjedan kritizirao predsjednika Moralesa da ograničava slobodu

političkih protivnika, te se zalaže za nekažnjivu korupciju. Jedino što s takvim sistemom može postići jest mir na grobovima, citirao je nadbiskup svoga preminuloga prethodnika kardinala Julia Terrazasa Sandovala, koji je smatran najžešćim kritičarem Moralesova režima.

Peru: Više od milijun vjernika na misi s Papom

Lima, 22.1.2018. (IKA) - Posljednji dan posjeta Peruu, u nedjelju 21. siječnja, papa Franjo predvodio je u svetištu Gospodina od čuda u Limi, jednom od najznačajnijih hodočasničkih središta u zemlji, molitvu u kojoj je sudjelovalo oko 500 pripadnika različitih kontemplativnih redova. Rekao im je da „radost spoznaje da smo djeca Božja hrani naš život koji uvijek želi biti zahvalan odgovor na Božju ljubav“, istaknuvši da je tu radost obnavljati iz dana u dan. Navodeći riječi svete Terezije iz Lisieuxa, potaknuo je redovnice da budu ljubav jer će tako klauzurni život moći postići misionarski i opći doseg te odigrati ključnu ulogu u životu Crkve. Kada vjerno živimo svoje zvanje, naš život postaje navještaj Božje ljubavi. Nikad nemojte prestati davati to svjedočanstvo, potaknuo ih je Sveti Otac te zaključio: „Drage sestre, Crkvi ste potrebne, budite svjetionici svojim vjernim životom i nastavite upućivati na Onoga koji je Put, Istina i Život“.

Sveti Otac zatim se u katedrali Sv. Ivana Apostola zajedno s oko 2500 okupljenih predstavnika klera i laika pomolio pred moćima peruanskih svetaca - Martina de Porresa, Ruže Limske, Turibija Mongrovejskog, Ivana Maciasa i Franje Solana. Uslijedio je u nadbiskupskoj palači susret s peruanskim biskupima, kojima je za uzor stavio sv. Turibija Mongrovejskog. Izvan programa s njima je razgovarao o borbi protiv korupcije, nepoštovanju ljudskih prava, provizornoj zaposlenosti, naobrazbi, zaštiti žena, obitelji i iskorištavanju maloljetnika. Te im posebno preporučio dijalog s urođenimcima.

Nagovor uz Angelus posvetio je, pak, u povodu Biskupske sinode u listopadu, ponajviše mladima, ohrabrujući ih za zauzimanje, nadu i povjerenje u Krista, pred kojim, kako je upozorio, nije moguće svijet ni srce „uljepšati photoshopom“.

Posjet Peruu Papa je zaključio misnim slavljem s milijun i 300 tisuća vjernika u vojnoj zračnoj luci „Las Palmas“. Papa je još jednom pozvao narod na nadu, a mlade da odbace klonulost i spriječe puteve bijega te grade mjesta susreta i solidarnosti. Lijek protiv globalizacije ravnodušnosti Papa vidi u življenju ljubavi za Boga i bližnjega. Upozorio je kako u svijetu ima mnogo onih koji su odbačeni, koji žive napušteni po našim ulicama i na periferijama naših gradova lišeni uvjeta dostojnog života. Žalosno je ustanoviti da često među tim odbačenima nalazimo djecu i mlade. Pozvao je vjernike da od gradova naprave mjesta susreta, solidarnosti i radosti, izbjegavajući Jonin sindrom, koji dovodi do bijega, ravnodušnosti i čini čovjeka gluhim pred potrebama drugima. Takvo ponašanje šteti društvu, dok se ono ljudsko postiže trpljenjem. To vrijedi za pojedince kao i za društvo. Društvo koje ne uspijeva prihvatiti bijednike i nije sposobno pridonijeti suosjećanju, postaje surovo i neljudsko. Potrebni su odvažni svjedoci i misionarski učenici, koji će biti kvasac u sredinama u kojima živimo – istaknuo je Papa, te pozvao vjernike da budu sveci 21. stoljeća. „Peruanska braćo, imate toliko razloga za nadu. To sam vidio i doživio ovih dana. Čuvajte je da vam je ne ukradu. Najbolji način za čuvanje nade je biti ujedinjeni kako bi ti razlozi, koji je podržavaju, rasli svakog dana“, zaključio je Papa.

Tijekom trinaest sati dugog leta iz Lime do Rima papa Franjo se po običaju zadržao u jednosatnom razgovoru s

novinarima. Povjerio je novinarima da je najdirljivije trenutke za vrijeme svog boravka u Čileu i Peruu doživio na susretu sa ženama u zatvoru, vidjevši njihovu volju za ponovnim uključivanjem u društveno tkivo, te s napuštenom djecom u prihvatilištu, koja nesvjesno polažu nadu u društvenu zajednicu. Osvrnuo se i na pitanje pedofilije o čemu je u više navrata govorio na ovome putovanju. Na primjedbu kako se u Čileu stopa siromaštva spustila s 40 na 11% i da je to plod liberalne politike, Papa je primijetio kako u liberalizmu ima i dobrih stvari te valja proučavati njihovu politiku. Neke zemlje u Latinskoj Americi provode liberalne politike, koje su narod dovele do velikog siromaštva. Općenito liberalna politika, u koju nije uključen cijeli narod, je selektivna i dovodi do pada, rekao je.

Po dolasku u Rim 22. siječnja Papa se uobičajeno prvo uputio zahvaliti pred sliku Majke Božje u baziliku Svete Marije Velike, koja je u međuvremenu osvijetljena novim svjetlom.

Poštanska marka na čast svećenika koji se zauzimao protiv mafije

Vatikan, 24.1.2018. (IKA) – Sveta Stolica objavit će poštansku marku u spomen na talijanskog svećenika i borca protiv mafije Giuseppea Puglisija koji je ubijen 1993. godine. Taj sicilijanski svećenik, rođen 1937. u Palermu, bio je poznat po svome zauzimanju za djecu i mlade kako bi ih sačuvao od vrbovanja u organizirani kriminal. Zauzimanje don Giuseppea Puglisija izazvalo je mjesnog šefa mafije koji je naredio svećenikovo ubojstvo. Godine 2013. Puglisi je proglašen blaženim. Poštanska marka nominalne vrijednosti 1 eura bit će objavljena 6. veljače.

Papin apel za prestanak nasilja u DR Kongu

Vatikan, 24.1.2018. (IKA) - Papa Franjo uputio je na kraju opće audijencije 24. siječnja apel za prestanak nasilja u Demokratskoj Republici Kongu.

Nažalost, iz Demokratske Republike Kongo nastavljaju pristizati zabrinjavajuće vijesti. Zato ponavljam svoj apel da se svi trude oko izbjegavanje svih oblika nasilja. Crkva ne želi ništa drugo nego pridonositi miru i zajedničkom dobru društva, rekao je Papa.

Prilog dokumenti

Peru je zemlja „puna svetosti“

Papin nagovor prije molitve Anđelova pozdravljenja u nedjelju 21. siječnja 2018., Lima, Peru

Draga mladeži, drago mi je biti ovdje s vama. Ti susreti su za mene vrlo važni, posebno u ovoj godini u kojoj se pripremamo za Sinodu u mladima. Vaša lica, vaše težnje i vaši životi važni su za Crkvu i moramo im dati važnost koju zaslužuju. Moramo imati hrabrost koju su imali mnogi mladi ljudi ove zemlje koji se nisu bojali ljubiti i utrošiti vlastite živote za Isusa.

Dragi prijatelji, koliko samo primjera imate! Mislim na sv. Martina de Porresa. Ništa nije moglo spriječiti toga mladog čovjeka da ostvari svoje snove, da utroši svoj život za druge, da ljubi, a on je to činio jer je iskusio da je Gospodin prvi njega ljubio, takvog kakav jest, a bio je mulat koji je u mnogočemu oskudijevao. Čisto ljudski gledano, čak i u očima njegovih prijatelja, činilo se da mu je suđeno da bude „gubitnik“, ali je znao činiti nešto što će postati tajnom njegova života: znao je vjerovati. Vjerovati u Gospodina koji ga je volio. A znate li zašto? Zato što je Gospodin prvi u njega stavio svoje pouzdanje; baš kao što vjeruje u svakog od vas i nikada se neće umoriti vjerovati. Svakome od nas Gospodin povjerava nešto i odgovor je taj da mu vjerujemo. Neka svaki od vas sada razmisli u svome srcu: „Što mi je Gospodin povjerio?“ Neka svi razmišljaju o tome. „Što je to u mom srcu što mi je Gospodin povjerio?“

Mogli biste mi reći da je to katkad vrlo teško. Ja vas razumijem. U tim trenucima mogu nas salijetati negativne misli, možemo osjetiti kako nas preplavljuju različite situacije i čini se da mi ostajemo „izvan svjetskog prvenstva“; čini se da oni pobjeđuju. Ali nije tako, čak i u trenucima u kojima smo eliminirani, nastavite vjerovati. Ima trenutaka u kojima ćete možda misliti da će vam biti onemogućeno da ostvarite svoje želje i snove. Svi prolazimo kroz takve situacije. U tim trenucima, kad se čini da se vjera gasi, ne zaboravite da je Isus uz vas. Ne priznajte poraz! Ne gubite nadu! Ne zaboravite svece koji nas prate s neba. Obratite im se, molite se i ne umarajte se utjecati njihovu zagovoru. To nisu samo sveci prošlosti već i sadašnjosti: ova ih zemlja ima mnogo, jer je zemlja „puna svetosti“.

Peru je zemlja „puna svetosti“. Tražite pomoć i savjete od osoba za koje znate da mogu dati dobre savjete jer njihova lica zrače radošću i mirom. Neka vas prate te tako napredujte na životnom putu.

Ali, ima još nešto: Isus vas želi vidjeti u pokretu. On želi vidjeti da ostvarujete svoje ideale i da s oduševljenjem slijedite njegove smjernice. On će vas odvesti na put blaženstava, put koji nije nimalo lagan, ali je uzbudljiv, to je put kojim čovjek ne može putovati sam, njime se mora putovati zajedno, gdje svaki član može surađivati dajući najbolje od sebe. Isus računa na tebe kao što je davno učinio sa sv. Ružom Limskom, sv. Turibijem, sv. Ivanom Maciasom, sv. Franjom Solanom i mnogim drugima. I danas te pita jesi li, poput njih, spreman, spremna slijediti ga. Danas, sutra, jesi li voljan, voljna slijediti ga? A za tjedan dana? [„Da“]. Nemoj biti tako siguran. Gledajte, ako želite biti spremni slijediti ga, zamolite Ga da vam pripravi srce da budete spremni slijediti ga. Je li to jasno?

Dragi prijatelji, Gospodin vas gleda s nadom, nikada se ne da obeshrabriti zbog nas. Možda se nama dogodi da se obeshrabrimo zbog nekog prijatelja, prijateljice, jer smo mislili da je dobar, da je dobra a onda smo naprotiv vidjeli da nije bio tako dobar, da nije bila tako dobra i obeshrabrimo

se i ne družimo se više s njim ili s njom. Isus se nikada ne obeshrabri, nikada: „Oče, kad biste vi samo znali za stvari koje činim..., jedno govorim a drugo činim, moj život nije posve čist...“. Ali, usprkos svemu, Isus nije obeshrabren vama. A sada se zadržimo kratko u šutnji. Svi te u svoje srce da vidite kakav je vaš život. Pogledaj u svoje srce i vidjet ćeš da postoje trenuci s dobrim stvarima i postoje trenuci sa stvarima koji nisu tako dobre. Usprkos tome Isus nije obeshrabren zbog vas. I u svome srcu mu reci: „Hvala ti Isuse, hvala ti jer si me došao pratiti još dok sam bio u ružnoj situaciji. Hvala ti, Isuse“. Recimo to svi zajedno: Hvala ti, Isuse.

Znam da svi volimo vidjeti digitalno poboljšane fotografije, ali to vrijedi samo za slike; ne možemo „fotošopirati“ druge, svijet ili sebe. Filtriranje boja i visoka razlučivost funkcioniraju dobro samo u videozapisu; nikada ih ne možemo primijeniti na naše prijatelje. Postoje slike koje su vrlo lijepe, ali su potpuno lažne. Dopustite mi da vam kažem da se srce ne može „fotošopirati“, jer tu treba pronaći autentičnu ljubav i istinsku sreću i tu se pokazuje tko ste: kakvo vam je srce? Isus ne želi da imate „uljepšano“ srce. On te ljubi takvog kakav jesi i ima san koji želi ostvariti sa svakim od vas. Ne zaboravite to, on se ne obeshrabruje zbog nas. Ali ako se vi obeshrabrite pozivam vas da uzmete u ruke Bibliju i prisjetite se prijatelja koje je Isus izabrao, koje je Bog izabrao. Mojsije je imao govornu manu; Abraham je bio star; Jeremija vrlo mlad; Zakej niskog rasta; učenike, kad im je Isus rekao da se trebaju moliti, svladao je san; Marija Magdalena je bila javna grešnica, Pavao progonitelj kršćana; a Petar ga je zanijekao..., i kasnije postao papa, ali ga je zanijekao... I mogli bismo nastaviti s tim popisom. Isus te želi takvog kakav jesi, baš kao što je htio te svoje prijatelje takve kakvi su bili, s njihovim nedostacima, sa željom da se poprave, ali takvog kakav jesi, takvog te Gospodin ljubi.

Ne moraš se dotjerivati, ne moraš uljepšavati svoje srce, već se pokaži Isusu takvim kakav jesi da ti On može pomoći ići naprijed u životu.

Kad nas Isus gleda, ne misli na to koliko smo savršeni, već na svu ljubav koju imamo u srcu da mu je dajemo i da ga slijedimo. To je za njega najvažnije, najveće: koliko imam ljubavi u svom srcu? I želim također da taj odgovor upravimo također našoj Majci: „Majko, ljubljena Djevice Marijo, pogledaj ljubav koju imam u svom srcu. Je li ona mala? Je li velika? Ne znam je li ljubav“. I budite sigurni da će vas pratiti u svakom trenutku života, na svim raskrižjima vašeg putovanja, osobito u onim trenucima kada budete morali donositi važne odluke. Nemojte se obeshrabriti, ne dajte se obeshrabriti! Krenite naprijed, svi zajedno! Jer je život vrijedan da ga se živi visoko uzdignuta čela. I Bog te blagoslovio.

Nalazimo se na glavnom trgu Lime, malom mjestu u relativno malom gradu na svijetu, ali svijet je mnogo veći i pun je gradova i naroda, pun je i problema, pun ratova.

Danas sam doznao za vrlo zabrinjavajuću vijesti iz DR Kongo: sjetimo se Konga! U ovim trenucima, s ovog trga, sa svim ovim mladim ljudima, tražim od vlasti, od onih koji imaju odgovornost u svojim rukama i od svih u toj ljubljenoj zemlji, da ulože najveći trud i napor kako bi se izbjegao svaki oblik nasilja i pronašlo rješenja u korist općeg dobra. Svi se zajedno, u tišini, pomolimo na tu nakanu, za našu braću i sestre u DR Kongo.

[Molitva Andeo Gospodnji i apostolski blagoslov]